

Don Carlo torna al Liceu

**María Bayo,
imatge
nova de
la diva**

NÚM. 184 PREU: 500 PTES

FEBRER 2000

**ESMUC: el gran canvi en
l'ensenyament musical**

catalunya música revista musical catalana

Ajuda'ns a fer realitat un somni

El Palau de la Música del s.XXI

El Palau de la Música Catalana, que tots portem al cor, vol donar la benvinguda al s. XXI gaudint de l'obra completa que Domènech i Montaner va somiar el 1905. Un Palau, Patrimoni de la Humanitat, que tindrà la tecnologia i els equipaments més avançats.

Ajuda'ns a fer realitat aquest projecte amb la teva aportació al compte núm. 2013 0500 15 0213238637 de la Caixa Catalunya, o mitjançant un taló nominatiu a la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana, c/Sant Francesc de Paula 2, 08003 Barcelona.

Gràcies per ajudar-nos a construir el Palau del s.XXI

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

3A ÈPOCA ANY XVII
NÚM. 184, FEBRER 2000

Consell Editorial: **Fèlix Millet** (President), **Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla i Jordi Rueda.**

Consell de Direcció: **Pere Artís** (editor), **Pere Burés** (coordinació amb Catalunya Música), **Jaume Comellas** (direcció periodística) i **Lluís Millet** (direcció musical)

Maquetació: **F.S.**
Secretaria de Redacció: **Teresa Martínez**

Publicitat: **Prensasi Tam, S.L.**
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11

Preimpresió: **Ormograf, S.A.**
Impressió: **Agpograf**
Distribució: **Distribarna, S.A.**
Dipòsit legal: **B-34.432/83**
ISSN: **1136-7458**

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, JORDI CASAS, CESC, JAUME COMELLAS, M. LLUÏSA CORTADA, M. CARME DOMINGO, BIEL FERRER, MARICARMEN GÓMEZ MUNTANÉ, JORDI MALUQUER, CARME MARTÍNEZ, JORDI MARTÍNEZ CATALÁN, AGUSTÍ MONTELLÀ, JOAN PADROL, MÒNICA PAGÈS I SANTACANA, MIQUEL PARDO, ADOLF PLA, MONTSERRAT PUIG, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH, LLUÍS TRULLÉN, JOSEP MARIA VILAR i JOAN VIVES.

CATALUNYA MÚSICA
REVISTA MUSICAL CATALANA
Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: palau@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció. © de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2000.

Portada: **Maria Bayo**
(foto: Eva Guillamet).

revista musical catalana

EDITORIAL

PANORAMA

TEMA

MUSICALIA

Maria Bayo

SCHERZANDO

DISCOS

LLIBRES

CONCERTS

- 5 *El cant coral compleix un segle i mig*
- 6 *La mirada del conserje, una interessant aportació a la història del Liceu*
per **Jaume Comellas**
- 8 *Concurs de Quartets de Corda de Bordeus. Un triomf absolut d'Alain Meunier*
per **Carme Martínez**
- 10 *Mikrokosmos: In memoriam M. Victòria Rodó*
per **Pere Artís**
- 12 *Tangents: El mestre Pich*
per **Jordi Maluquer**
- 16 *L'Associació de Concerts de Reus en el decurs del segle XX*
per **M. Carme Domingo**
- 18 *Qüestió de prioritats*
per **Miquel Pardo**
- 20 *Extraordinari Gil Shaham*
per **M.P.**
- 21 *Fora de circuit*
per **F.T.-B.**
- 23 *Ainhoa Arteta, sabor de gran cantant*
per **J.C.C.**
- 25 *Una Lucia, amb un tempo massa còmode*
per **Jaume Comellas**
- 29 *Un canvi important en l'ensenyament musical*
- 30 *L'ESMUC, el nou referent de l'ensenyament superior*
per **Josep M. Vilar**
- 32 *Per una visió crítica d'un nou model pedagògic*
per **Adolf Pla**
- 35 *Maria Bayo. El nou concepte de diva de la lírica*
per **Mònica Pagès i Santacana**
- 39 *Pepe Romero, Till Felner, Orquestra Festival de Budapest amb Ivan Fisher, Boris Belkin, Barbara Hendricks*
per **Lluís Trullén**
- 44 *David Padrós a l'OBC!*
per **F. Taverna-Bech**
- 45 *Don Carlo, entre el drama amorós i el drama polític*
per **J. Comellas**
- 47 *per Cesc*
- 48 *Enregistrar música contemporània, un repte del compositor Miquel Roger*
per **F. Taverna-Bech**

ELS DIUMENGES AL PALAU

VIII Temporada, 2000

Concert núm. 1

Diumenge, 5 de març de 2000, 18 h.

Orquestra de Cambra Catalana

Montserrat Cervera, violí;

Joan Pàmies, director

Simfonia en Sol major

Concert per a violí i orquestra

Serenata en Re major K. 239

Simfonia núm. 45, «Els adéus»

C. Baguer

F. Sors

W.A. Mozart

F.J. Haydn

Concert núm. 2

Diumenge, 26 de març de 2000, 18 h.

Yung Wook Yoo, piano

Suite francesa núm. 5, en Sol major

Sonata núm. 32, en Do menor

Children's corner

Obertura Tannhäuser (Paràfrasi)

J.S. Bach

L.v. Beethoven

C. Debussy

F. Liszt / R. Wagner

Concert núm. 3

Diumenge, 2 d'abril de 2000, 18 h.

Josep Colom, piano; M.ª Victoria Fernández, violí;

Francisco Fernández, violí; José M.ª Fernández, viola;

Alvaro Fernández, violoncel

Quintet amb piano en Fa menor

Quintet amb piano en Fa menor

C. Franck

J. Brahms

Concert núm. 4

Diumenge, 9 d'abril de 2000, 18 h.

Orquestra Simfònica del Vallès

Daniel Ligorio, piano;

Manuel Valdivieso, director

Empúries

Concert en La menor per a piano i orquestra

Simfonia núm. 5

E. Toldrà

R. Schumann

P.I. Txaikovski

Concert núm. 5

Diumenge, 14 de maig de 2000, 18 h.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas

Vicenç Prats, flauta;

Gonçal Comellas, director

Divertimento en Si bemoll major, K. 137

Quatre peces per a orquestra de corda

Concert en Sol major per a flauta i orquestra, K. 313

Simfonia núm. 5

W.A. Mozart

S. Brotons

W.A. Mozart

F. Schubert

Concert núm. 6

Diumenge, 21 de maig de 2000, 18 h.

Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona

Orfeo Català

(patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

Marta Almajano, soprano; Marisa Martins, contralt;

Lambert Climent, tenor; Josep Miquel Ramon, baix;

Ernest Martínez Izquierdo, director

Simfonia núm. 22, «El Filòsof»

Missa «in tempore belli»

Concert patrocinat per PETIT PLAISIR "L'ILLA DIAGONAL"

F.J. Haydn

F.J. Haydn

Concert núm. 7

Diumenge, 4 de juny de 2000, 18 h.

Orquestra Barroca Catalana

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

(patrocinat per Fundació Caixa Catalunya)

Maria Espada, soprano; Ricard Bordas, contratenor;

Josep Benet, tenor; Pau Bordas, baix;

Jordi Casas Bayer, director

Cantata núm. 11 (Oratori de l'Ascensió)

Magnificat, en Re major BWV 243

J.S. Bach

J.S. Bach

Concert núm. 8

Diumenge, 18 de juny de 2000, 18 h.

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra

Orfeo Català

(patrocinat per Fundació Caixa Penedès)

Anna Moreno-Lasalle, soprano;

Jordi Domènech, contratenor Lluís Vilamajó, tenor;

Iñaki Fresan, baix;

Jordi Casas Bayer, director

Cantata núm. 5, «Wo soll ich flehen hin»

Requiem en Re menor

J.S. Bach

A. Bruckner

Abonaments 8 concerts de 5.310 a 14.130 Ptes. • Localitats de 600 a 2.300 Ptes.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

BARCELONA

Venda d'abonaments: del 3 al 14 de febrer

Venda de localitats: a partir del 19 de febrer

Informació i venda:

Palau de la Música Catalana

Tel. 93 295 72 00

Patrocina i organitza:

Aquest mes de febrer s'escau una efemèride molt destacada: el segle i mig d'existència de la pràctica coral al nostre país. Així s'ha d'entendre partint de la fita històrica incontrovertible que va ser el 1850, en què Josep Anselm Clavé, en crear la societat coral La Fraternitat, situava sobre el territori del país, i també de tota la Península, la primera formació coral estable. A partir d'aquesta es va anar bastint el gran edifici del moviment coral català, generat en el seu estat primigeni pel mateix Clavé per mitjà de la xarxa de societats corals que es van expandir arreu del país, i també fora d'ell, i després continuat per una munió de figures senyeres –entre d'altres: Josep Rodoreda, Joan Goula, Celestí Sadurní, Lluís Millet, Francesc Pujol, Antoni Pérez Moya, Joan Balcells, Enric Morera, Lluís Maria Millet, Enric Ribó, Àngel Colomer, Oriol Martorell, Manuel Cabero, Lluís Virgili, Leo Massó i Enric Gispert, sense oblidar els qui integren la generació més actual– que (en les diverses branques) han anat marcant progressivament el transcurs d'aquests cent cinquanta anys d'història.

La fita, que tindrà una esperem feliç i fins espectacular celebració amb el protagonisme de tots els estaments que integren la família coral, mereix una atenció molt destacada, atesa l'enorme importància que ha tingut per a la cultura musical catalana el cant col·lectiu. Present a les manifestacions musicals de caire senzill i popular, i també a les de més transcendència artística –entre les caramelles i el gran repertori simfonicocoral–, el cant coral ha esdevingut, probablement, el fet que més ha servit per culturitzar en el pla musical el país i fins per donar-li un mínim de vertebració quant a presència musical estable i regular. La xarxa ingent d'agrupacions de característiques diverses arreu de la superfície catalana ha constituït, i continua constituint, un patrimoni de presència musical d'un valor inestimable. Només per això, i al marge d'altres i prou profundes aportacions –per exemple pel que fa a la identificació nacional, la capacitat de crear teixit associatiu, etc.–, la fita esdevé d'una transcendència extraordinària.

En un moment de considerable puixança en molts aspectes, però també d'una certa confusió pel que fa a la seva identificació com a moviment, la commemoració que ens ocupa ha d'esdevenir esquer també per intentar oferir una visió de prospectiva sobre què ha de ser i cap on ha de caminar a casa nostra en el segle/mil·lenni que encetem. En aquest sentit, l'aprofundiment en els resultats que va aportar la celebració el mes de juny, dins els actes de l'Any Clavé i del I Congrés Català de Cant Coral, pot constituir una eina de gran utilitat.

El cant coral compleix un segle i mig

catalunya música

184

revista musical catalana

La mirada del conserje, una interessant aportació a la història del Liceu

Acaba de presentar-se en un acte públic el llibre titulat *La mirada del conserje. Dietari del Gran Teatre del Liceu* (1862-1981). L'acte, que va tenir lloc a La Cuina de les Arts de l'Institut del Teatre, va comptar amb la presència, entre d'altres, del president de la Societat del Gran Teatre del Liceu, Manuel Bertrand Vergés, i de l'autor del llibre, Joaquim Iborra.

Per JAUME COMELLAS

Iborra n'ha estat, d'una banda, inductor i, de l'altra, l'intel·ligent recopilador i seleccionador del material que integra aquest volum i, en definitiva, qui li ha donat forma i sentit.

La mirada del conserje és un buidatge de les anotacions que els conserges del Liceu —figura que ha tingut un paper molt important en el funcionament intern del teatre barceloní— anaven fent, dia a dia, de les incidències viscudes pel teatre barceloní. Incidències d'indole variada que l'autor ha estructurat en aquests temes: les persones, l'edifici, l'activitat artística i l'entorn, cadascun dels quals, alhora, subdividit en altres parts específiques. Així, per exemple, en el molt especialment important capítol dedicat a l'edifici observem subapartats tan curiosos com "Els lavabos", "Els seients", "El gas", "La calefacció", "Les aigües subterrànies", "Les aigües pluvials", etcètera. O, pel que fa a l'activitat artística, subdivisions amb títols com "Al Liceu s'hi fa de tot", "Els balls de màscares", "El públic", etcètera.

El volum ha estat editat per l'Institut del Teatre i la Societat del Gran Teatre del Liceu, que és la que ha fornint el material bàsic

de la enloemen

v. Comprova la jo
pales de platen
entre fecho

rubrics" = 3 de
w" 3 de "Manon"
v" = 3 de "Lieq. prof"
"assefel" y los
da una.

na los representen
11-23 y 27 de Suora

concedir a la
confeccion de
recongrafa Sr. Pou
v. Junta de fòrismo
rifo al escribiendo
del acto 3ff de
y los linea lorigau
de de 4.340 pefeto

sobre el qual ha treballat Joaquim Iborra. La presentació és de Ramon Pla i Arxé.

L'autor ens situa en l'origen del llibre i com va néixer la idea de confegir-lo.

—A partir de l'exposició "150 anys del Liceu", que va tenir lloc al Museu d'Història de Catalunya, la Societat del Teatre em dona una llista de documents que deixa per a l'exposició. Eren unes llistes indicatives i orientatives. En aquest cas, només posava El llibre del conserje. Però quan vaig

tenir a la mà aquest material i vaig donar una primera mirada em vaig adonar que tenia un valor excepcional. Aleshores, per aquella exposició se'n va extreure una part. I un cop passada, vaig fer un projecte de llibre que vaig presentar a en Ramon Pla i Arxé, el qual em va donar la idea de proposar-ho a l'Institut del Teatre. I tant en Pau Monerde com en Pep Montanyès van trobar interessant la idea, els va agradar moltíssim i, en definitiva, la seva disposició va resultar fonamenta

per arribar a l'edició. Una edició que, com pots comprovar, és molt acurada, i això ajuda també a fer-ne més atractiva la lectura.

—Estic d'acord amb tu que aquest llibre, malgrat la seva extensió —unes 400 pàgines—, és de lectura molt còmoda i grata i que es llegeix amb autèntica fruïció.

—Bé, potser m'estigui posant medalles si accepto el que comentes. En aquest sentit, penso que el que el fa digerible és l'ordenament temàtic. Per exemple, el subcapítol dedicat a la calefacció pot ocupar tres pàgines. L'estructuració per temes crec que és cabdal per fer-lo atractiu. Si no s'hagués fet així hom tindria una imatge de l'evolució de la tasca individual de cada conserge, però no la idea concreta de cada aspecte temàtic.

—¿Sobre quants volums vas haver de treballar?

—Exactament 26, que són els que s'han conservat del període a què es refereix el llibre.

—A mi m'ha resultat molt interessant observar com qualsevol tema, per mínim que sembli d'antuvi, pot convertir-se en la imatge d'un tot molt complex.

—Bé, quan anava llegint els volums dels llibres dels conserges anava descobrint nous aspectes que permetien, si volies, obrir noves vies d'investigació sobre el Liceu. Però en aquest cas només es tractava de mostrar aspectes de la realitat. No fer un treball pròpiament d'investigació. M'he adonat que el Liceu té molts camins de recerca encara per encetar. Fins ara la major part de la historiografia del teatre s'ha basat en el tema artístic —i és molt lògic que hagi estat així—, però hi ha més coses per estudiar. I penso que l'orientació d'aquest llibre aporta un valor diferent a la historiografia. No es tracta aquí de la història del teatre, sinó de la infrahistòria que deia Ortega y Gasset, que fa possible la història. El llibre no fa anàlisi, perquè no és el seu objectiu. Però mostra que el tema de la calefacció pot ser material per a la investigació historiogràfica.

—Quina diferència hi ha entre aquest fons documental i el que nodreix els Annals que està recopi-

Joaquim Iborra

lant en Jaume Tribó?

—Els Annals del Tribó són un material bàsic igual que el recull que va fer en Pau de Nadal del període 1947-1997 editat per Amics del Liceu. A mi m'han servit molt —i de fet hi estic treballant—, i per tant els conec. Però bàsicament se centra en la part artística. La mirada del conserje acara aquesta parcel·la i dia a dia esmenta les obres que s'interpreten i el repartiment que hi ha. Però el que seria absurd és posar-ho en aquest llibre quan en Tribó ho està fent amb els Annals i a més ho fa amb un gran rigor i serietat. Per tant, té el pes d'un treball molt valuós, confirmant molt cada dada que s'hi aporta. Per això en el meu llibre he prescindit d'aquest aspecte, per evitar duplicacions quan es publiquin els Annals.

—¿T'han sorprès especialment algunes coses que has trobat?

—Hi ha hagut moltes coses que m'han fet replantejar idees que tenia sobre el Liceu. Per exemple, el que es refereix a la reconstrucció després de l'incendi del 1861. En aquest sentit, crec que el més destacable és veure que darrere del teatre hi havia una sèrie de treballadors que fan possible que cada dia s'aixequi el teló. De fet, això és una cosa que ja sabem, que passa al Liceu i al Palau i on sigui. Però poques vegades tenim consciència del que suposa. No sé, hi ha coses com el pobre home que se suïcida, que és un passatge desagradable, i t'adones que aquestes vides a vegades les tenim tan a prop i a vegades tan distants dins del mateix teatre. O quan va arribar la guerra civil, feia el segui-

ment dels treballadors. Curiosament, en el període de la guerra el llibre es deixa de fer, no se sap per què. I en tornar el 39 veus que hi havia els mateixos treballadors. I un a un els has d'anar descobrint i a la fi hi ha un treballador que no apareix. Ho fa al cap d'un any...; havia estat en un camp de concentració. I t'imagines l'alegria que devien sentir els seus companys. I és en aquest sentit que he confeït la dedicatòria.

—Una dedicatòria, que reproduïm pel seu valor: "Al bomber Tena, a la fregadriu Fany i a tots aquells que han treballat i treballen al Gran Teatre del Liceu." ¿El lector que llegeixi aquest llibre descobrirà un altre Liceu?

—Jo crec que sí. No sé si serà un Liceu més entranyable o no, i no sé si li oferirà alguna emoció. Però sí que veurà altres aspectes del teatre dels que tenim assumits.

—Serà una imatge del Liceu al marge del tòpic...

—Sí, no hi ha res de tòpic. Hi ha alguna cosa —com la bomba— que és un fet ja conegut. Però no se'n té la visió des de dins. El lector no es pot imaginar que l'endemà de la caiguda de la bomba, la preocupació principal dels treballadors fossin les taques de sang que havien quedat.

—El dramaturg Arnold Wesker va dir que una cuina d'un restaurant pot reflectir tot el món. ¿Les anotacions dels conserges també mostren tot un món?

—Sí, n'estic segur que sí. Penso que una aportació com aquesta és important per a la mateixa institució, estigmatitzada pel tema de l'elitisme mític i tòpic. Aquesta idea de ser un lloc molt elitista —idea que d'altra banda s'està diluint— no impedeix que al darrere hi hagi vida per a una gent que la necessita. La reconstrucció del Liceu, després del 1861, va donar feina a generacions de paletes per continuar les millors del teatre. Generacions de floristes han viscut del teatre. I és que el Liceu és una institució molt imbricada en la societat. L'apel·lació d'elitista, de fet és un reduccionisme. I tampoc no nego que en part sigui veritat. Però hi ha més coses. No tot és blanc o negre absolut, i per tant cal anar més enllà d'aquest maniqueisme.

I Concurs Internacional de Quartets de Corda de Bordeus

Un triomf absolut d'Alain Meunier

Del 14 al 19 de setembre de 1999 va tenir lloc el I Concurs Internacional de Quartets de Corda de Bordeus, que dirigeix Alain Meunier.

Per CARME MARTÍNEZ

El gran violoncel·lista francès Alain Meunier ha sabut passar, amb l'eficàcia i el *savoir faire* que el caracteritzen, “de –segons les seves pròpies paraules– l'aigua dels cims al cim dels grans vins”, en traslladar el prestigiós Concurs Internacional de Quartets de Corda d'Evian, bressol muntanyenc de les més pures aigües minerals, a Bordeus, capital de la regió on es produeixen alguns dels millors vins del món. “El Concurs d'Evian –explica Meunier–, que va néixer el 1976 i que, fins al 1997, va convocar-se biennalment, tot arribant a ser reconegut com una manifestació molt seriosa en el món dels concursos internacionals, un bon dia no va trobar els diners necessaris per continuar tenint lloc a Evian, perquè els seus patenaires van decidir veure'l créixer en un altre lloc.” La discreta explicació d'Alain Meunier, fruit de la seva proverbial elegància, omet el fet (un secret a crits en els ambients musicals) que va ser el mateix Rostropòvitx, “patró” del Festival d'Evian, qui, gelós de l'èxit al qual Meunier i el seu equip havien dut el concurs i de l'atenció que la premsa dedicava al concurs en detriment del festival, va moure els fils necessaris per desterrar el concurs del seu reialme.

S'imposava, doncs, buscar una nova seu. “Vaig escollir Bordeus després de fer un petit Tour de França dins el meu cap, d'entrada perquè volia una ciutat amb un nom simbòlic. I trobar a França una ciutat amb un nom més simbòlic que Bor-

FOTO: G. VIVIEN

deus és difícil! És un nom que el món sencer coneix i que representa la tradició d'un producte que ha arribat al refinament més gran. Vaig pensar que seria ideal aliar el refinament extrem del pensament musical, que es tradueix en el quartet de cordes, amb el refinament del vi de Bordeus. Aquesta és l'anècdota. El principal és que Bordeus és una bella ciutat del segle XVIII, és a dir, de l'època del naixement del quartet de cordes. El Grand-Théâtre de Bordeus, una meravella absoluta, data del 1780 aproximadament: el moment en el qual la forma musical del quartet de cordes s'elabora amb més intuïció i pren la seva dimensió definitiva, de la mà de Haydn, Mozart, Boccherini... Em semblava, doncs, per moltes raons, el lloc ideal. La ciutat va acollir el projecte de seguida, tot considerant-lo interessant i se'l va fer seu.”

Pel que fa als patrocinadors, tema cabdal, cal dir que es van entusiasmar amb la idea fins i tot abans que l'alcaldia es manifestés: especialment el Mécénat Musical de la Société Générale i “un quartet de grans chateaux: Chateau Haut-Brion, Chateau Mouton Rothschild, Chateau d'Yquem i Lafite-Rothschild. És impressionant, és com un quartet d'Stradivarius... No faig broma, no –remarca Meunier–; això representa una mena de re-

finament, una mena de cultura, que estem al mateix nivell. En la meua opinió, però, és pot abusar més i amb resultats més positius del quartet de cordes que d'aquests vins...”

Després d'una intensa setmana de concurs ja es podia fer la “crònica d'un èxit

anunciat”, un èxit presagiat per totes les favorables condicions enunciades per Alain Meunier: del 14 al 19 del passat mes de setembre una quinzena de quartets participants, vinguts de tot el món, i un públic entusiasta que va omplir de gom a gom el Grand-Théâtre durant totes i cadascuna de les eliminatòries van demostrar “que la partida s'ha guanyat pel que fa a la «mudança», i pel que fa a l'acollida feta per la vila, pel públic. Jo no esperava –reconeix Meunier– aquesta aflluència. No m'esperava aquesta resposta dels bordelesos, i de gent que ha vingut de tot França. També cal parlar de la resposta dels candidats, que han entès que la història d'Evian trobaria continuació a Bordeus, i que han descobert meravellats aquesta ciutat, aquest teatre i la seva acústica, absolutament deliciosa, ni massa sonora ni massa seca, una acústica que permet escoltar perfectament tot el que passa a l'escenari, cosa important també per al jurat. Així que penso que l'operació ha estat reeixida”. Dels guanys de l'operació, Meunier vol, generosament, fer-hi participar tothom. “No vull dir que hem guanyat. Tothom ha guanyat. Tots els qui hem vingut a Bordeus hem guanyat: els quartets, el públic... I el primer a guanyar he estat jo. Perquè he rebut molt de tot i de tothom. Jo

voldria considerar el concurs com un punt d'intercanvi. I la moneda de canvi és la música, així que es tracta d'un valor infinitament estable."

Dos jurats han concedit els premis d'aquest I Concurs de Bordeus. Presidit pel veterà Sigmund Nissel, segon violí del llegendari Quartet Amadeus, i integrat per Milan Skampa, no menys veterà viola del no menys llegendari Quartet Smetana, els violinistes Sylvie Gazeau i Pavel Vernikov, l'American String Quartet al complet, i la periodista Sylvie Bonier, el jurat dels "practicants", tal com Meunier els anomena, va atorgar el primer Gran Premi i el premi del Mécénat Musical de la Société Générale, destinat a l'enregistrament d'un CD, al Quartet Belcea (Gran Bretanya); i el Segon Premi, *ex-aequo*, als quartets Harid (EUA) i Prometeo (Itàlia). Altres recompenses van ser concedides al Quartet Harid (Premi de la SACEM a la millor interpretació d'obres històriques del segle XX i Premi del Ministeri de Cultura a la millor interpretació de l'obra encàrrec del concurs, *Morphing*, del compositor Christian Lauba) i al Quartet Johannes (Premi de la SPEDIDAM al millor quartet francès). El jurat de la premsa musical internacional, presidit per Antoine Livio (un dels "patriarques" del concurs, lligat a la seva història des dels inicis) i del qual vaig tenir l'honor de formar part, va concedir el seu premi al Quartet Harid. "Que per què concedeixo tanta importància a la premsa? Jo dono importància, d'entrada, a les persones que convoico, perquè les considero persones de gran qualitat, tant si les convoico al jurat de la premsa com al jurat dels «practicants» -respon Meunier-. Jo els anomeno així i no pas «músics», perquè considero que són músics els membres de tots dos jurats. Hi ha doncs, del costat del jurat de la premsa, molta competència, fins i tot en la pràctica material de la música."

Una altra de les originalitats del concurs és el concert protagonitzat per alguns membres del jurat. "Vull demostrar -explica Meunier- que un jurat no és sempre un grup de vells de cabells blancs incapaços ja de dur

a terme una vida musical activa. Cal que hi hagi sempre certes persones diguem-ne venerables; però un jurat ha de estar format en gran part de persones que viuen la seva pràctica musical de manera intensa. És clar que és tota una aposta, el fet de demanar al jurat que després de passar-se tot el dia escoltant els concursants, a la nit baixi a l'arena." Però el resultat de l'aposta no va poder ser millor. El genial American String Quartet va oferir un concert memorable. "Són veritables professionals. Són millor que professionals: són artistes veritables, saben que poden passar un dia esgotador al jurat i després tocar a la nit i fer-nos plorar a tots d'emoció amb la bellesa de les seves interpretacions." Sylvie Gazeau i Pavel Vernikov, membres també del jurat, el mateix Alain Meunier com a director del concurs i el viola Tasso Adamopoulos van afegir-se a l'American String Quartet en una vibrant interpretació de l'Octet de Mendelssohn que va posar el teatre dempeus. "Això també és bo -indica Meunier- per als joves que participen en el concurs, perquè l'endemà del concert, quan reprenen els seus llocs de candidats, ho fan amb la impressió que les persones que són assegudes al jurat per escoltar-los són realment al seu lloc. I a més, han compartit alguna cosa amb ells. Saben que el jurat ha baixat a l'escenari, ha compartit el trac, ha compartit l'angoixa. I això està molt bé." Dos concerts més van tenir lloc durant el concurs: el del quartet que va guanyar el Gran Premi de l'edició anterior (el Quartet Ad Libitum, de Romania), i el concert final dels premiats en l'edició d'enguany.

L'èxit anima ja Alain Meunier a posar en marxa altres activitats a l'entorn del concurs. "M'agradaria fer alguna cosa per a la pràctica amateur. Que l'any en què no hi ha concurs es pugui organitzar una trobada entorn de la música amb quelcom extremament preciós, com és el món dels amateurs, i que el món dels professionals menysprea massa sovint. Si continuem negligint la relació amb els amateurs, arribarà un moment en què no vindran als

concerts; es quedaran a escoltar discos a casa seva, i és una llàstima. Cal encoratjar la pràctica amateur. I aquest país no n'ha sabut mai. El que fa és encoratjar un model de fals professional: persones que, després de passar nou o deu anys de la seva vida estudiant música, acaben deixant-la de costat i no hi pensen més en la resta de la seva vida. Això delata un fracàs total de l'educació musical. Jo no dic pas que canviaré l'estat de les coses, però voldria fer recordar que la pràctica amateur és allò que ens nodreix, és el nostre públic, és el fervor. I el fervor, quan és present a la sala, és un regal immens. Hem d'honorar aquest regal tenint orelles nosaltres també per a aquesta gent que fa música. Voldria que això es despertés a Bordeus, que els amateurs pensin que aquí trobaran un lloc d'acolliment, un lloc de reflexió; crec que abans hi havia una societat de música de cambra a Bordeus... Jo voldria que el concurs sigui partenaire de tot allò que vibra per la música en aquesta ciutat, que esdevingui una mena de laboratori des d'on es puguin llançar idees." ¿Voldria, Alain Meunier, ressuscitar aquella època gloriosa en què la gent descobria a casa seva les simfonies de Brahms interpretant-les al piano a quatre mans? "Per què no? Cal fer que la música torni a esdevenir, abans de res, una pràctica. Recordo un cert polític francès, ministre de l'Educació Nacional, es deia Edgard Faure... Deia: «Jo toco el piano... molt malament. Però fins i tot tocant molt malament, allò que jo faig és insubstituïble». I crec que tenia profundament raó. Allò que ell vivia al seu interior tot produint aquells sons, tot confrontant-se a la partitura, era una experiència insubstituïble i extremament enriquidora."

Només queda desitjar des d'aquí que l'èxit de les properes edicions del Concurs de Bordeus vagi in crescendo. És el que mereix aquest admirable esdeveniment musical, un model d'organització impecable gràcies a la infatigable i generosa dedicació d'un equip humà excepcional, coordinat amb talent i precisió per Alain Meunier.

MIKROKOSMOS

**In memoriam
M. Victòria Rodó**

Qualsevol acte musical públic és la culminació d'un llarg procés, iniciat en la ment del creador.

En l'endemig, hi ha hagut la intervenció d'un nombre no escàs de persones que han estat anelles d'una cadena imprescindible fins a arribar a la celebració del concert concret.

Una sumària llista de mots pot suggerir al lector la complexitat d'aquell llarg camí: mànagers, intèrprets, copistes, sales de concert —amb tots els seus recursos humans i d'infraestructura—, hostalatge, restauració, transport, publicitat, dissenyadors, impressors, fotògrafs, etc.

La naturalesa especial de la creació d'aquesta dedicació plural (un acte artístic, en un dia i hora concrets) reclama en els qui hi intervenen una vocació més enllà de la simple obligació laboral, bé que, sovint, els qui exerceixen aquella vocació són desconeguts del gran públic.

Una d'aquestes persones ha estat la senyora M. Victòria Rodó i Trias, la qual morí el propi dia 1 de gener.

Durant trenta anys M. Victòria Rodó exercí una exemplar tasca de promotora de publicitat, iniciada justament en el pretèrit Departament de Publicitat del Palau de la Música Catalana creat l'any 1965. I per les seves qualitats fou altament valorada i estimada pels responsables d'organitzacions musicals i per alts càrrecs empresarials, que hi trobaren una interlocutora d'un tracte i un senyoriu exquisits.

M. Victòria Rodó no solament estimava la seva feina, sinó que la convertia en un acte creatiu, en tenir com a fita l'obtenció de col·laboracions publicitàries de gran categoria com a suport dels programes de mà de la configuració més diversa: des d'un simple fullet fins a catàlegs generals d'un cicle.

Es prova de l'afirmació precedent (amb una incidència variable en el decurs dels anys) el testimoniatge documental publicitari dels programes de mà de concerts dels darrers trenta anys; tant els de la vida musical barcelonina (pràcticament, gairebé els de la totalitat de les entitats organitzadores de concerts) com els de molts cicles d'altres comarques catalanes i de centres peninsulars (simbolitzades, totes, en els festivals de més prestigi).

M. Victòria Rodó assumia coratjosament els reptes; i en vencé molts: des d'aconseguir —en hores esquergues per a la cultura del país— publicitat en català per a publicacions en català, fins a la selectiva orientació del seu treball, tot passant pel compliment temporal indefugible inherent a uns productes que l'exigeixen per naturalesa.

La seva mort inesperada ha colpit profundament els qui la tractaren i en tots ells romandrà el record del seu capteniment exemplar.

Pere Artís

**Joan Guinjoan, investit
doctor *honoris causa* per
la Universitat Rovira i
Virgili de Tarragona**

El compositor Joan Guinjoan va ser investit doctor *honoris causa* per la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona. L'acte va tenir lloc el passat 29 d'octubre. El compositor, nascut a Riudoms, va pronunciar un discurs en el qual després d'agrair la distinció, qualificada per ell com una de les il·lusions més grans de la seva vida, féu una transcendent meditació sobre la realitat de la música dels nostres dies. El tema de la dificultat de comunicació de la música d'avui amb l'espectador d'avui va centrar en gran mesura el parlament del compositor, realitat vista per ell tant des de la condició de compositor com d'intèrpret avalat per una llarga trajectòria de més de vint anys dirigint concerts d'índole i característiques diverses i gairebé sempre vinculats a la música contemporània. Més endavant, en el seu discurs va mostrar la imatge de la seva praxi creativa, de la seva consideració com a autor d'una música personal exponent fidel dels seus conceptes estètics. Finalment, va assenyalar que malgrat el trans-

FOTO: P. VIRGILI

curs dels anys, manté "*la il·lusió de la joventut per continuar aquest camí de recerca, amb l'esperança d'escriure encara molta música...*"

Va ser contestat per la doctora Mercè Jordà, cap del Departament d'Història i Geografia, que és el que havia apadrinat la concessió del títol al compositor.

L'acte va ser clos per un discurs del rector de la Universitat Rovira i Virgili, doctor Lluís Arola. El duet format per Xavier Coll —guitarra— i Montserrat Gascon —flauta— va interpretar l'obra *Màgic* del mateix Joan Guinjoan. ■

Alfons Reverté Casas, director assistent de l'OBC

Alfons Reverté Casas acaba de ser nomenat nou director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Amb aquest nomenament es reforça la base artística, integrada, juntament amb aquest músic, pel titular Lawrence Foster i el principal director convidat, Franz-Paul Decker, mentre que es confirma Àngel Jesús García com a concertino.

Alfons Reverté Casas va néixer a Barcelona en el si d'una família amb tradició musical —el seu pare és membre de la mateixa OBC— i es va formar al Conservatori Superior Municipal de Barcelona, on cursà clarinet, harmonia, composició i direcció d'orquestra al mateix temps que estudiava Dret. Va ampliar estudis de direcció orquestral a Anglaterra amb George Hurst, cap del Departament de Direcció de la Royal Academy of Music de Londres. També ha treballat amb Lawrence Leonard, Robert Houlihan, Rodolfo Sagliembeni i Michael Rose.

Actualment és director de les orquestres del Centre d'Educació Musical Diaula i de la Jove Orquestra Municipal de la Garriga. Com a director, ha col·laborat

amb la Jove Orquestra Nacional de Catalunya.

Ha dirigit l'OBC, Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Simfònica del Vallès, Orquestra de Cambra de Cervera i Banda Municipal de Barcelona.

Ha estrenat l'òpera *El paradís de les muntanyes* de Jesús Rodríguez Picó al Teatre Lliure i *El petit escuraxemeneies* de Benjamin Britten al Teatre de l'Escorxador de Lleida. ■

Presentada la Gran Enciclopèdia de la Música

Acaba de ser presentada oficialment la Gran Enciclopèdia de la Música. Es tracta d'un important projecte editorial promogut per Enciclopèdia Catalana, l'objectiu del qual és posar a l'abast del lector català la primera obra d'aquestes característiques editada no sols a casa nostra sinó a tot l'Estat espanyol.

L'ambició i envergadura de la iniciativa es constata amb els guarniments que tot seguit s'ofereixen. L'obra posada a la venda consta de vuit volums que comprenen un total de 8.000 pàgines, amb 9.000 entrades, 3 milions de paraules, 4.300 il·lustracions i 40.000 referències d'índexs. A més, s'ofereixen 2 CD-Rom que inclouen la totalitat del text, i una discoteca de 100 CD amb un total de 120 hores d'audició. La Gran Enciclopèdia de la Música és una obra creada ex novo, no es basa per tant en una altra anterior sotmesa a un procés d'actualització, revisió o ampliació de continguts, sinó que s'origina en el mateix equip editorial que la promou.

El fons discogràfic procedeix del segell Naxos i pel que fa a la música catalana, hom compta amb la cabdal aportació de Catalunya Música.

Temàticament, aquesta enciclopèdia abasta des del passat més remot fins a l'actualitat i tots els àmbits culturals universals i totes les varietats musicals. Òbviament, hom hi farà un esment especial de la música catalana.

Els dos CD-Rom comprendran dos tipus de continguts diferents. El primer, tot el text de l'obra, índex, recull d'obres, arbre de la música, etcètera. El segon in-

clourà tots els exemples musicals necessaris per fer entenedors els aspectes més tècnics de l'obra.

La discoteca es divideix en 80 CD dedicats a la música universal i 20 a la música catalana, tots en edició exclusiva per a la Gran Enciclopèdia de la Música i tots amb protagonistes del màxim nivell artístic.

Dirigida per Jesus M. Giralt, la direcció científica és a cura de Francesc Rovira i Víctor Soler, i hom compta amb un consell assessor en el qual figuren destacades personalitats de la música catalana. ■

Carta al director

Des que es va cremar el nostre Gran Teatre del Liceu, i més reiteradament aquests últims mesos, els mitjans de comunicació ens han anat bombardejant amb reportatges, anuncis, articles... relacionats amb el Teatre, com a símbol de la nostra ciutat de Barcelona i com a seu del gènere operístic. Ara podem dir que ho coneixem tot sobre els seus 150 anys d'història, la seva estructura arquitectònica, distribució i decoració interior, els seus gerents, directors... i, sobretot, de tots els cantants que han desfilat pel seu sumptuós escenari.

Tot això és molt lloable, però ¿no hi trobeu un gran buit, a l'hora de repartir els mèrits? M'estic referint als músics. No se'ls ha donat cap tipus d'importància, potser pel fet

que estan soterrats en el fossat. No obstant això, el paper del músic és l'essència del teatre de l'òpera. Ells són els fonaments en què recolza l'espectacle d'aquesta gran arquitectura operística. Crec que és una falta de valoració a la seva professionalitat, al seu treball diari i dur, no referir-s'hi ni cinc minuts. Ni interessar-se pel seu estat d'ànim en haver perdut els seus instruments en l'incendi.

Escriure aquestes línies era un deure pendent, per homenatjar i reivindicar la importància que han tingut, que tenen i que tindran els músics en el transcurs de la història del Gran Teatre del Liceu.

Cristina Torres i Mallol

Josep Sancho, primer premi del Concurs Penderecki

El clarinetista tarragoní Josep Sancho va guanyar el primer premi absolut de la Krzysztof Penderecki International Contemporary Music Competition, celebrada el passat setembre a la ciutat polonesa de Cracòvia. El premi estava dotat amb un milió de pessetes, amb concerts a Varsòvia i Cracòvia. A més, va aconseguir un altre premi en la categoria de duets, amb la pianista canadenca Lila Gailling. El jurat estava format pel mateix Penderecki, Mary Stolper, Marta Ptaszynska, Marek Stachovki, Geoffrey Madge i Ivan Monighetti.

Josep Sancho, que té un destacadíssim currículum de formació i actuacions, és el primer músic i clarinetista espanyol guardonat amb aquest premi. El repertori que va defensar va incloure obres de Marcel Chiriznski, Donatoni, Lutoslawski, Maxwell Davies i Albert Llanas. ■

Premi per al compositor Miquel Pardo

El compositor català Miquel Pardo va guanyar el primer premi del II Concurso de Composición Coral Ciudad de Vigo. L'acte de lliurament va tenir lloc el diumenge 7 de novembre a la sala de concerts del Centro Cultural Caixavigo, presidit per l'alcalde de la ciutat, Lois Pérez Castrillo i altres autoritats.

L'obra premiada, per a cor a cappella, està basada en el tema popular gallec *Vexo Vigo*. Miquel Pardo, guardonat recentment per la Xunta de Galícia, és membre de l'Associació Catalana de Compositors i catedràtic d'harmonia del Conservatori Professional de Sabadell. També exerceix de crític per a la "Revista Musical Catalana". ■

Corrigenda

En l'article *Notable nivell al IV El Primer Palau* de les pàgines 22 i 23 del número 182 de "Catalunya Música/Revista Musical Catalana", del mes de desembre de 1999, en el titular del requadre s'esmenta el nom de Paul Scherer, però havia de dir Benjamin Scherer. La Redacció de la revista lamenta aquesta errada. ■

TANGENTS

El mestre Pich

A mig desembre, com corresponia, el Conservatori va fer un acte d'homenatge al mestre Joan Pich Santasusana, antic director del Conservatori, que va morir uns mesos abans en l'any que s'ha escolat. Al mestre Pich l'evoco sempre com a molt bon director d'orquestra i amb un do especial per dirigir Wagner. Quan érem joves ens sabia greu que, pràcticament, dirigís l'Orquestra Municipal només un cop l'any. L'homenatge va ser molt encertat, perquè més enllà de la seva trajectòria com a director i pedagog ens va oferir un programa musical dedicat a la seva faceta de compositor.

Cançons, obres corals, duos per a violoncel, peces per a piano van desfilar pel programa. Ens va captivar el *Preludi 78*, obra que havia dedicat a Liliana Maffiotte i que aquesta pianista va interpretar amb tota propietat. Una obra per a violí i piano, *Arroró canario*, amb Agustín León-Ara i Carme Vilà, a més d'un *Tema i derivacions*, homenatge a Bartók, van també destacar.

On les llàgrimes ja van pujar als ulls va ser en l'esclatant interpretació de la seva sardana *Sant Jeroni de la Murtra*, a càrrec d'una cobla constituïda per a l'avinentesa, amb Jordi Figaró de tenora solista. L'evocació del bell paratge badaloní ens va fer enyorar tantes coses!: el record del músic que ha passat i ens ha deixat pàgines exquisides; el lament perquè no es programen més sovint les seves obres i el d'un futur possible com és comprovar una altra vegada que una cobla de concert és un conjunt exportable a tots els festivals folks, ètnics, com es vulguin anomenar, de tot el món. Ara que hi ha una Direcció General de Cultura Popular a veure si se n'adonen, i encertar-la és fàcil: només cal que parlin, per exemple, amb Manuel Oltra, Joan Lluís Moraleda i el mateix Jordi Figaró per esbrinar amb qui i com fer-ho.

Jordi Maluquer

Presentat un llibre sobre l'Orquestra de Cambra de l'Empordà

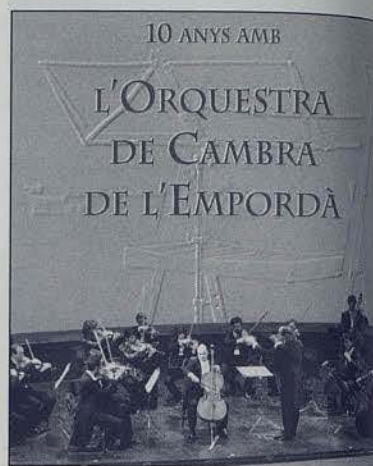
La seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà va ser el marc que va acollir la presentació del llibre titulat *10 anys amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà*.

Es tracta, tal com anuncia el títol, d'un volum en el qual es fa un recorregut molt ben estructurat pel primer decenni de la història d'aquesta formació.

Els autors d'aquesta obra són Carles Ayats i Maria Mercè Cartie-lla, que exposen, d'una banda, l'essència i model de l'orquestra, i de l'altra la ingent activitat desenvolupada en el decurs d'aquests deu anys d'existència.

Editat luxosament, amb un exquisit disseny i molt ben dotada en el pla de les il·lustracions, aquesta obra esdevé una referència impagable per situar la realitat d'aquesta formació.

L'acte va ser presidit per l'alcalde de Figueres, senyor Armangué, els autors, membres del Patronat de la Fundació Orquestra de Cambra de l'Empordà, un representant del Ministeri de Cultura i el director i fundador de la formació, Carles Coll, el qual va ser objecte d'un explícit reconeixement per tal com no solament va posar en marxa aquesta empresa sinó també per l'esforç que ha endegat a mantenir-la i potenciar-la durant el decenni d'activitat bigarrada, complexa i de característiques poliformes, en el qual la presència arreu del total de la comarca em-

pordanesa ha servit per projectar-hi la gran música. En tot cas, l'ambició d'aquesta orquestra, molt ben explicitada en el llibre, l'ha menat a actuar de forma prou sovintejada a l'estranger, en gires d'una envergadura sorprenent.

Nascuda amb un model absolutament atípic en el context de la música catalana, amb el fet especialment original d'implicar tot el teixit ciutadà de l'àmbit en el qual es justifica especialment la seva actuació –tota la comarca empordanesa–, aquests deu anys ha sabut ser conseqüent amb gran exactitud als principis originaris, que són alhora justificació de la seva existència –com s'ha apuntat– i també el seu suport irrenunciable. ■

Ha mort Xavier Turull

A punt de tancar aquesta edició ens arriba la trista notícia de la mort del violinista, pedagog i compositor Xavier Turull, esdevinguda el passat dia 22 de gener. Estretament relacionat amb el Palau –com a vocal de la Junta Directiva de l'Orfeó Català i de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana i membre del Consell Editorial de “Catalunya Música/Revista Musical Catalana”–, la seva figura ocupava un lloc destacat en la vida musical de la nostra ciutat, com a conseqüència d'una llarga i fructífera trajectòria artística, exercida fins al darrer moment amb particular competència i eficàcia en totes les branques musicals en què fou actiu. Al mateix temps, cal remarcar la seva extraordinària qualitat humana, unànimement valorada per tots aquells que tingueren el privilegi de la seva amistat.

En la propera edició, “Catalunya Música/Revista Musical Catalana” evocarà la seva personalitat amb l'extensió i el detall que la seva dimensió musical i humana es mereix. Que reposi en pau! ■

Veredicte del 2n Concurs Joaquim Maideu

Les obres guanyadores de la segona edició del Concurs de Composició de Música de Cambra Joaquim Maideu (concurs per promoure la composició d'obres de música de cambra per ser interpretades per estudiants de música) van ser les següents. En la categoria A (estudiants de 12 a 16 anys): primer premi (100.000 pessetes), Francesc Teixidó per l'obra *Quartet en Fa*; segon premi (50.000 pessetes) ex-aequo, Joaquín Yuste per *Burlesca* i Isabel Medina per *Paraules*. En la categoria B (estudiants de 8 a 12 anys): primer premi (100.000 pessetes), declarat desert; segon premi (50.000 pessetes) ex-aequo, Isabel Medina per *Cinc peces* i Francesc Teixidó per *Cinc petites danses*.

Els premis es van atorgar el passat 22 de novembre a Vic en un acte en què es van interpretar les composicions guanyadores del 1998. ■

CONVOCATÒRIES

V CONCURS D'INTERPRETACIÓ MUSICAL. Convocat pel patronat L'Arjau i L'Aula de Música del Col·legi Canigó, hi poden participar tots els instrumentistes de qualsevol instrument (es valorarà el factor interpretatiu) menors de 30 anys, segons aquestes modalitats: interpretació individual (4 categories), música de cambra (2 categories) i música catalana contemporània (2 categories). S'atorgaran diversos premis entre les 215.000 i 10.000 pessetes. Amb dues proves, el concurs tindrà lloc entre el 24 de març i el 2 d'abril. Per a més informació: L'Aula de Música de Canigó. Tel.: 616.87.49.57. Fax: 93.418.98.46. E-mail: cangarjau@fomento.edu.

CURS DE PEDAGOGIA DEL VIOLÍ. Per a professors de grau mitjà i classes magistrals per a alumnes de grau superior, impartides per Vartan Manoogian, del 20 al 25 de març a l'Escola de Música de Vic. Informació: Escola de Música de Vic. Torras i Bages, 6. 08500 Vic. Tel. i fax: 93.886.29.71.

CURS D'ORGANOLOGIA. Organitzat pel Museu de la Música de Barcelona, durant aquest febrer i fins al proper abril s'impartiran 10 mòduls a càrrec de Christian Rault, Romà Escalas, Bernard Fournet, David Bagué, Benet Casabancas, Albert Romaní, Josep Borràs, Xavier Serra, Jaume Vilà i Pau Orriols. Les sessions tenen lloc tots els dimecres de 19 a 21,30 h. Per a més informació: Tel.: 93.416.11.57. Fax: 93.217.11.06.

CURS D'ESPECIALITZACIÓ MIDI I ÀUDIO DIGITAL. Organitzat per la Universitat de Lleida, és adreçat als professionals que vulguin ampliar coneixements. Concretament, s'impartirà una introducció al programa de seqüenciació i editor d'àudio digital Cubase Audio VST/24. La inscripció acaba aquest febrer. Per a més informació: Secretaria del Departament d'Història de l'Art i Història Social. Universitat de Lleida. Edifici Rectorat (1a planta, despatx 1.27). Pl. Víctor Siurana, 1. 25003 Lleida. Tel.: 973.70.21.31. Fax: 973.70.21.41. E-mail: secretaria@hahs.udl.es /labmus@labmus.udl.es (de dilluns a divendres, de 9 a 14 h).

ESCOLA DE TREBALLS CORPORALS I ARTÍSTICS DE BARCELONA. Cursos intensius entorn del cos, la respiració i la veu dirigits a tothom que utilitzi especialment la veu: mestres, professors, actors, cantants, grups corals, etc. Dades: 26 i 27 de febrer i 25 i 26 de març. Per a més informació: Escola de Treballs Corporals i Artístics de Barcelona. Martí, 76, entl. 2a. 08024 Barcelona. Tel. i fax: 93.210.18.30 (dimecres de 17 a 21 h). Tel.: 93.894.83.79 (contestador 24 h).

VIII CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE CAMBRA DE CAPELLADES. Tindrà lloc el mes d'abril (Setmana Santa) i l'impartiran Rasvan Neculai (violoncel), Doru Pop (violí), Marius Sima (violí), Viorel Tudor (viola), Suzanne Bardbury (piano), José Luis Castillo (anàlisi) i Víctor Morera (osteòpata). Descomptes, beques i alberg gratuït. Data final d'inscripció: 15 de març. Per a més informació: Secretaria de Paper de Música o bé Neus Pujadó, tel.: 93.801.21.03 (feiners de 9 a 13 h i de 15 a 19 h). Internet: <http://personal5.iddeo.es/romanya/pdm>.

XXI CONCURS JOAN MASSIÀ PIANO 2000. Organitzat per l'Associació d'Amics i Deixebles de Joan Massià i Maria Carbonell, hi poden participar tots els pianistes amb un màxim de 30 anys d'edat en el moment de la inscripció. Hi haurà dues proves, eliminatòria i final, que tindran lloc els dies 13 i 14 d'abril a l'Ateneu Barcelonès de Barcelona. S'atorgaran tres premis: 200.000, 75.000 i 40.000 pessetes, més un premi per al millor intèrpret menor de 20 anys, dotat amb 25.000 pessetes. El jurat serà format per Montserrat Albet, M. Glòria Vila-Puig, Miquel Farré, Salvador Pueyo i Maria Rosa Llorens. La data límit d'inscripció és el dia 6 d'abril. Per a més informació i condicions de participació: Secretaria del Concurs Joan Massià. Sra. Maribel Roca. Tel.: 93.592.01.62/639.31.71.66. E-mail: mariama@eic.ietnet.es.

5è CONCURS INTERNACIONAL PER A GRUPS DE CAMBRA AMB PIANO PREMI TRIO DI TRIESTE. Tindrà lloc en aquesta ciutat italiana entre els dies 22 i 27 de maig.

S'hi estableixen sis categories: duet de piano i violí, duet de piano i viola, duet de piano i violoncel, trio amb piano, quartet per a corda i piano i quintet per a corda i piano. Hi poden participar tots els intèrprets que no tinguin més de 32 anys el dia 31 de desembre de 2000. Hi haurà tres proves, dues eliminatòries i una final, de caràcter públic. S'atorgaran tres premis: 15, 8 i 6 milions de lires, a més de diversos premis especials. El jurat serà format per Dario de Rosa, Stefan Gheorghiu, Peter Maag, Yasuko Matsuda, Viktor Pikaizen, Fernando Puchol, Franco Rossi i Maria Tipo. La data límit d'inscripció és el dia 15 d'abril. Per a més informació i condicions de participació: Associazione Chamber Music-Trio di Trieste. Via Trieste, 29. 34013 Duino (Trieste). Tel.: 040.3739.280. Fax: 040.3739.285.

XI CONCURS PAPER DE MÚSICA DE CAPELLADES PER A LA PROMOCIÓ DE JOVES INTÈRPRETS. Adreçat a solistes de piano, solistes d'instrument amb acompanyament i grups de cambra instrumentals o vocals. El concurs tindrà lloc els dies 5 i 7 de maig. La data límit d'inscripció és el dia 24 d'abril. Per a més informació: Secretaria Paper de Música o bé Enric Ortega, tel.: 93.801.21.03 (feiners, de 10 a 14 h i de 16 a 19 h).

7è CONCURS INTERNACIONAL DE GUITARRA CLÀSSICA PRINTEMPS DE LA GUITARE 2000. Tindrà lloc entre el 25 de setembre i el 7 d'octubre a Charleroi-Seneffe (Bèlgica). Hi poden participar tots els intèrprets de guitarra nascuts a partir del dia 31 d'octubre de 1968. Es faran tres proves públiques, dues eliminatòries i una final. S'atorgaran deu premis i el jurat el formaran Gérard Abiton, René Bartoli, Roland Broux, Óscar Caceres, Álvaro Company, Alexander Frauchi i Rafael Iturri. La data límit d'inscripció és el dia 30 de juny. Per a més informació i obres que cal preparar: Printemps de la Guitare. Place du Chef-Lieu, 9. B-6040 Charleroi-Jumet (Bèlgica). Tel.: (32.71) 35.04.48. Fax: (32.71) 35.53.20. E-mail: printemps.guitare@imageweb.be. Internet: www.printempsguitare.be.

Jordi Casas Bayer, nou director titular del Coro de la Comunidad de Madrid

Jordi Casas Bayer, actual director del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i director artístic de l'Orfeó Català, serà a partir del dia 1 de setembre el nou director titular del Coro de la Comunidad de Madrid, activitat que compaginarà amb els càrrecs actuals.

El Coro de la Comunidad de Madrid és una formació professional creada l'any 1984 i dirigida pel mestre Miguel Groba. El Coro ha estrenat un gran nombre de composicions i ha actuat de manera sovinjuda a Espanya i a l'estranger. També col·labora habitualment a les representacions operístiques del Teatro Real de Madrid.

Fins a la data d'incorporació, el mestre Casas Bayer ha estat el principal director convidat del Coro. ■

El Cor Madrigal, premiat a Tolosa

El Cor Madrigal, que dirigeix Mireia Barrera, va obtenir el tercer premi en la modalitat de folklore en la 31a edició del concurs Certamen Coral de Tolosa.

La formació catalana va interpretar diverses obres del repertori català i base, com són: *Nadala tortosina*, *Les neus que es fonen*, *Amor mariner*, *Baixant de la Font del Gat*, *Iru Txito* i *Lo hadi aingüria*. En aquest concurs, hi van participar corals procedents d'Alemanya, Ucraïna, el Japó, Eslovènia, Lituània i Xile. ■

Casablanco, interpretat a Madrid

L'obra *Tres peces per a orquestra* del compositor sabadellenc Benet Casablanco va ser interpretada els dies 18 i 19 de novembre passats per l'Orquestra de RTVE –dirigida per Horia Andreescu– al Teatre Monumental de Madrid. Completaven el programa obres de Chausson i Rakhmànov.

Aquesta obra va ser estrenada per l'ORC (aleshores Orquestra Ciutat de Barcelona), dirigida per Franz-Paul Decker, la temporada 1990-91. L'obra va rebre el primer premi (ex-aequo) en la 16a edició del Concurs Internacional de Composició Oscar Esplà l'any 1988. ■

FOTO: M. OLIVERAS

Manel Camp toca a Birmingham

Manel Camp va oferir un concert el passat 13 de novembre a la Universitat de Birmingham (Regne Unit), amb motiu del XLV Annual Anglo-Catalan Society Conference, en què va interpretar els temes del seu compacte *Cançó*, acompanyats d'un muntatge audiovisual amb les cançons que el poeta Miquel Martí i Pol va escriure expressament per a aquestes cançons.

Camp també va interpretar alguns temes del seu recent compacte *Cançó II*, i també les versions pianístiques, i des del punt de vista del jazz, d'algunes de les obres més representatives de la Nova Cançó. ■

Mathias Pintscher, Premi Fundació Pierre de Monaco

El compositor alemany Matthias Pintscher va ser el guanyador de la darrera edició del Premi Pierre de Monaco, atorgat a una obra estrenada entre el primer d'octubre de 1997 i el 30 de setembre de 1998.

El Consell Musical de la Fundació Pierre de Monaco, del qual formen part, entre d'altres, Henri Dutilleul, György Ligeti, Krzysztof Penderecki, Narcís Bonet, Cristóbal Halffter, Wolfgang Rihm i Marek Janowski, havia seleccionat un aplec d'obres d'autors tan reconeguts com Pierre Boulez, John Corigliano i Hans Werner Henze.

L'obra guanyadora es titula *Musik aus Thomas Chatterton*, escrita per a bariton i orquestra. Pintscher és un jove compositor alemany –va néixer a Marl el 1971– que ha estat alumne de Giselher Klebe a Detmold i també ha rebut lliçons de Hans Werner Henze. Des dels vint anys ha rebut nombrosos encàrrecs d'orquestrats i de ràdios, i també de teatres d'òpera i de festivals, entre

S'han celebrat els V Encontres Manuel de Falla

Durant el passat mes de novembre (mes en el qual coincideixen les dates de naixement i mort de Falla) es van celebrar a Granada els V Encontres Manuel de Falla, que van tenir com a denominador comú la presència d'Itàlia i de la seva música en l'obra i el pensament del músic granadí i dels seus contemporanis.

Als Encontres es van dur a terme diverses activitats intel·lectuals i artístiques: grades per concerts, edició de publicacions, una exposició documental i taules rodones, tot organitzat per la Fundación Archivo Manuel de Falla i l'Orquesta Ciudad de Granada, amb la col·laboració del Centro Cultural Manuel de Falla i els Cursos Manuel de Falla.

Per a més informació: Archivo Manuel de Falla. Paseo de los Mártires, s/n (Alhambra). 18009 Granada. Tel.: 958.22.83.18/ 958.22.84.63. Fax: 958.21.59.55. E-mail: archivo.falla@gmx.servicom.es. ■

els quals el de Salzburg. A Alemanya és considerat un superdotat, que amb menys de trenta anys de dat ha escrit tres simfonies, quatre quartets de corda, diverses obres per a orquestra, de música de cambra, ballets, etcètera.

L'obra finalista ha estat *Moire* d'Edith Canat de Chizy, una compositora francesa nascuda a Lió el 1950 que resideix a París des del 1970. Deixeble d'Ivo Malec i de Maurice Ohana, el 1990 va rebre el premi Tribuna Internacional dels compositors per la seva obra *Tell*. També compta amb nombrosos premis més. El 1994 va ser nomenada Chevalier des Arts et des Lettres.

El Premi Pierre de Monaco ha estat atorgat en anteriors edicions, entre d'altres, a Elliot Carter, Wolfgang Rihm, Ramon Lazkano, György Kurtág, Heinz Holliger, Sir Michael Tippett, Andrzej Panufnik, Sofia Gubaidulina, György Ligeti i Goffredo Petrasi. ■

J. Bros, M. Martí,
A. Machado i Isabel Rey,
figures del cicle Lírica
de Barcelona

FOTO: A. BOFILL

Josep Bros

L'Auditori Winterthur serà per tercera vegada la seu del Cicle d'Òpera –així és com es titula– promogut per l'organització Lírica de Barcelona-BBV Privanza.

En total oferirà quatre recitals que aplegaran joves valors de la lírica, bàsicament espanyola, en programes dedicats molt específicament a àries i duos d'òpera amb acompanyament de piano.

El cicle l'obrirà el pròxim dia 1 de març la soprano Montserrat Martí i el tenor Josep Bros, dos noms prou coneguts del nostre públic, que formen part de la nova fornada de la lírica catalana, en la qual ocupen un lloc cada dia més destacat, per bé que amb diversos nivells de protagonisme. Més inicial el de la cantant i més afermat el del tenor. El mateix mes de

març, el dia 27, actuarà una jove soprano, l'andalusa Mariola Cantarero, que amb prou feines ha superat el llindar dels vint anys, juntament amb el baix menorquí Simó Orfila. Ella fa molt poc va tenir una breu intervenció en la *Simfonia "Lobgesang"* de Mendelssohn en el cicle Palau 100, mentre que Simó Orfila, que

ja ha actuat dues vegades en la temporada del Liceu, en l'actual interpretarà *Le nozze di Figaro*. Aquests dos recitals comptaran amb l'acompanyament al piano de Marco Evangelisti.

El tenor venençolà Aquiles Machado, un dels deixebles més destacats d'Alfredo Kraus, actuarà el dia 26 d'abril juntament amb una aquí –no pas a Madrid– desconeguda María Rodríguez. Cada dia més afermat en el gran món de la lírica, la presència d'Aquiles Machado constitueix una fita remarcable en el cicle. Serà acompanyat pel brasiler Kennedy Moretti.

Com definitivament és el cas, també, d'Isabel Rey, juntament amb María Bayo, una de les cantants espanyoles més reconegudes internacionalment de la generació que podríem anomenar de la primera maduresa. Fincada a Zuric, la seva trajectòria comença a ser ja molt important en el panorama internacional. ■

José Nieto dirigeix la música de Jesús García Leoz

La presentació en la darrera Setmana de Cinema de Valladolid del segon volum de la col·lecció "Clásicos del Cine Español" (JMB SP 501), amb la música cinematogràfica de Jesús García Leoz, omple un buit lamentable tant a nivell discogràfic com cultural. La música del cinema clàssic espanyol ha estat fins fa ben poc matèria reservada només a l'abast dels paladars més exquisits. Compositors bàsics del cinema espanyol, com Juan Quintero, Manuel Parada, Juan Durán Alemany, Moraleda Bellver, Muñoz Mollada, Ruiz de Azagra o Jesús García Leoz han estat els noms desconeguts no només per al gran públic sinó també per a un ampli sector de la crítica, que ha relegat sempre l'apartat tècnic a un oblit insondable engrandit pel fet d'identificar el nostre cinema amb l'aparell franquista.

La col·lecció iniciada pel nostre gran compositor José Nieto pretén rescatar de les tenebres les millors partitures dels nostres més excel·lents compositors per demostrar el gran nivell de qualitat de la nostra música cinematogràfica dels anys quaranta, a una alçada equiparable a la del cinema americà i a la de les seves figures mítiques, com Max Steiner, Erich Wolfgang Korngold o Bernard Herrmann, ja que la seva concepció de la música de cinema és idèntica: partitures simfòniques, temes per als personatges, música descriptiva o ambiental per subratllar l'acció, mas-

ses corals per augmentar l'espectacularitat, etc.

La col·lecció es va iniciar amb el compacte dedicat a Juan Quintero i el segon s'ha dedicat a Jesús García Leoz. José Nieto ha treballat amb el mateix material que en el primer disc, anant directament a les partitures originals, facilitades en excel·lents condicions gràcies al suport del Govern de Navarra. Nieto ha enregistrat amb l'Orquestra Simfònica de Ràdio Bratislava fragments i *suites* simfòniques de cinc pel·lícules molt emblemàtiques: *Balarrasa*, *Surcos*, *Niebla y sol*, *¡Bienvenido Mr. Marshall!* i *La sirena negra*, partitura aquesta que constitueix la gran sorpresa d'aquest compacte, per la qualitat i bellesa de les seves intervencions musicals. El director remarca que "no només som davant cinc esplèndides partitures cinematogràfiques, sinó davant cinc extraordinàries peces de concert dignes de formar part del repertori de qualsevol orquestra simfònica. La música de García Leoz és molt elaborada i complexa, i cal fer-ne una molt acurada lectura perquè no es quedi al paper res de l'enorme riquesa de timbres, ambients, efectes harmònics i matisos que contenen les seves partitures".

I amb aquest punt arribem al centre de la qüestió, ja que García Leoz és un compositor absolutament ignorat actualment, no només com a músic cinematogràfic sinó com a compositor contemporani, obert en el seu moment als corrents europeus

o a les avantguardes del principi de segle, però sempre amb la dimensió nacionalista que havia adquirit en estudiar amb figures emblemàtiques com Joaquín Turina. García Leoz és un compositor que va alternar el cinema i la música de cambra. Entre les seves obres de concerts, hi figuren una simfonia, diversos ballets, dues sarsueles, cançons, un retaule líric... Quina música seva representen avui dia les orquestres simfòniques o de cambra espanyoles? Cap. ¿Som davant un altre cas de compositor estigmatitzat precisament per col·laborar en el cinema? La seva amistat amb Alberti i el seu quefer en l'Alianza de Intelectuales Antifascistas el va condemnar a sis mesos de presó després de la caiguda de Madrid, però va ser precisament aleshores quan va haver de renunciar a les seves idees polítiques per poder continuar amb la seva carrera professional, quan va desenvolupar una més intensa activitat en el cinema, iniciada d'una manera exhaustiva des del 1945 fins a la seva mort primerenca i sobtada el 1953, amb més de cent pel·lícules.

Sigui quina sigui la raó, benvingut sigui aquest disc, perquè porta novament a l'actualitat la figura d'un gran compositor espanyol que avui ningú no recorda. Si la seva música de cinema és el primer pas per aprofundir en la seva obra simfònica, benvingut sigui aquest disc i la tasca –esperem que no sigui estèril– de José Nieto. ●

Joan Padrol

L'Associació de Concerts de Reus en el decurs del segle XX

Breu història des dels inicis fins a l'actualitat

L'Associació de Concerts de Reus, amb setanta-vuit anys d'existència i més de sis-cents concerts programats al Teatre Fortuny, es prepara per afrontar una nova etapa a les portes del nou segle.

Per M. CARME DOMINGO BELANDO

Parlar de l'Associació de Concerts de Reus és girar els ulls a primers de segle, en què la vida musical catalana era viva, configurada entorn d'institucions i societats que en els anys del noucentisme van tenir gran estabilitat i van mantenir-se fins a la guerra civil o... fins als nostres dies, com és el cas de la que ens ocupa.

En aquestes línies oferirem unes breus pinzellades de l'activitat d'aquesta Associació que, fundada l'any 1921, a l'estil de l'Associació de Música *Da Camera*, manté actualment una intensa activitat musical, amb una programació continuada cada curs i oferint concerts comentats que tenen com a escenari el Teatre Fortuny i la societat El Círcol.

El prestigi de l'Associació de Concerts és notori perquè conserva l'essència dels seus inicis, amb les adaptacions corresponents que han anat comportant els canvis socials, reflectits en una programació àmplia i variada, una participació activa dels alumnes d'escoles, instituts i conservatoris com

a públic i un suport als joves intèrprets per tal de fomentar la cultura musical de la ciutat; a més d'altres activitats, com ara: conferències, xerrades, sortides amb visites comentades..., totes directament relacionades amb l'àmbit musical.

Primera etapa

El 2 de desembre de l'any 1921 es va constituir legalment l'Associació de Concerts de Reus sota la presidència del Dr. Pere Barrufet i Puig. S'iniciava la primera època, que va durar fins al juny de 1936.

Els primers concerts es van programar al Teatre Bartrina: la programació de l'entitat començà un divendres 23 de desembre de l'any 1921 a tres quarts de deu del vespre, amb el pianista Alfred Cortot. A partir del 17 d'octubre del mateix any, amb l'Orquestra Pau Casals, els concerts s'iniciaven a les deu del vespre i es programaven al Teatre Fortuny.

Entre els artistes que hi van actuar durant aquest període, podem destacar-ne: Ferran Obradors, Emili Vendrell, Artur Rubinstein, Miquel Llobet, Joan Manén, Joan Lamote de Grignon, Pau Casals, Pere Vallribera...

Segona etapa

La guerra civil va marcar una segona època en l'Associació. Els canvis van ser notoris, costava recuperar-se d'una forçosa inactivitat, com queda reflectit en els

programes de mà de l'entitat.

Gràcies al senyor Enric Prats es va conservar el piano Pleyel que encara s'utilitza actualment i lentament se'n tornava a refer la vida artística gràcies a la col·laboració de molts reusencs.

Destacarem, d'aquesta etapa, la presidència de Panayotis G. Orphanides, que va aconseguir incrementar extraordinàriament el nombre de socis: més de vuit-cents socis l'any 1956.

Actualitat

L'actual president de l'entitat, Santiago Buqueras Balañá, va entrar a formar part de la junta l'any 1971 com a vocal. De l'any 1976 al 1980 en fou vicepresident, i a partir del 1980 va ser nomenat president, tasca que continua exercint.

L'any 1996 l'Associació va celebrar el seu 75è aniversari. El 14 de desembre se'n féu la cloenda amb una gala lírica a la societat El Círcol, en la qual van actuar M. Carme Domingo (soprano) i Joan Biosca (baríton), secretària i tresorer de l'entitat, respectivament, acompanyats pel pianista Marc Torres. Al final de l'acte, Estanislau Pedrola va fer donació a l'Associació d'uns documents de gran valor per a l'entitat provinents de la biblioteca particular del Dr. Barrufet. Val a dir que són molts els socis i simpatitzants que participen en les activitats programades per l'Associació.

Durant aquest curs acadèmic

Don Carlo

El quintet de saxòfons Si Bemoll va actuar a la seu de la Societat El Círcol el dia 18 d'abril de 1998

1998-99, per posar un exemple, han actuat al Teatre Fortuny la Banda Unió Musical de Tarragona, el pianista i compositor Antoni Tolmos, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra Filharmònica d'Arnhem, la soprano Alba Rosa Forasté i el baríton Àngel Òdena acompanyats pel pianista Alan Branch, la Greater Buffalo Youth Orchestra i properament la Shorter College Chorale i la Polifònica de Puig-reig.

A El Círcol del Teatre s'han programat diversos cicles de joves intèrprets, amb l'actuació dels alumnes del Conservatori de Música de la Diputació de Tarragona (Reus) i el Trio Che Tango.

Properament es durà a terme una conferència sobre el tema "Robert Gerhard, comentarista musical: el Club Discòfils".

Tradicionalment, l'Associació organitza el concert del Diumenge de Rams a l'Església Prioral de Sant Pere a càrrec de l'Orfeó Reusenc i l'Orquestra Camerata XXI.

Algunes de les activitats que es duen a terme es fan en col·laboració amb el Consorci del Teatre Fortuny (Generalitat, Diputació i Ajuntament).

No cal dir que la línia de l'Associació, que té la seva seu a la societat El Círcol, plaça de Prim, 4, és promocionar joves promeses, a

més d'oferir una variada programació mensual d'alta qualitat i nivell artístic.

Es tracta, doncs, d'una entitat oberta a tothom que gràcies a l'es-

forç i la il·lusió dels seus socis segueix un camí de futur envers l'art per tal de continuar potenciant la sensibilitat musical que es manté viva amb el pas dels anys.

REVLON

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ - PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

REVLON s'ha incorporat a la **Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana** patrocinant el concert de "Palau 100" amb l'actuació de la "Orchestra Internazionale d'Italia", Claudi Arimany, flauta i Jean-Jacques Kantorow, director.

El conveni de patrocini ha estat signat pel Sr. Carlos Colomer, President de Revlon, i el Sr. Fèlix Millet i Tusell, President de la **Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana**.

Amb aquest patrocini **Revlon** expressa, una vegada més, el seu ferm suport a la cultura.

Qüestió de prioritats

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Bruno Leonardo Gelber, piano. Lawrence Foster, director. Pekka Salonen, Txaikovski, Dvorák. L'Auditori. 18 de desembre de 1999.

Per MIQUEL PARDO

Independentment dels interessos professionals, explícits o no, que mouen un director a triar una determinada obra en la programació, caldria no oblidar que una de les tasques més importants d'una orquestra del país (i encara més si és nodrida amb fons públics), és la de donar a conèixer les obres dels autors autòctons. A part de l'interès genèric que pot suscitar l'audició d'una obra d'un autor finlandès contemporani (excel·lent director, per cert), com és el cas de les *L.A. Variations* d'Esa Pekka Salonen, sembla injustificat desviar l'esforç que en darrer terme hauria d'anar dirigit cap a la promoció de la música dels autors catalans contemporanis, impedit, com estan, d'accedir amb normalitat a unes infraestructures bàsiques, com és per exemple l'orquestra per fer sentir les seves obres.

L'obra de Pekka Salo-

nen és colorista en la instrumentació, però el discurs és dèbil, pla, tot sovintejant-hi la manca de relació. El *continuum* del fons rítmic basat en figuracions que recorden la música lleugera serveix de nexa a una sèrie de dissenys melòdics repetitius. Cal destacar positivament el virtuosisme de la percussió, si bé de vegades tapava la resta de l'orquestra. Realment, l'ús abusiu del color instrumental arribava a saturar l'oïda i a enfafegar el gust.

La segona obra del programa, el *Concert per a piano i orquestra núm. 1* de Txaikovski, tenia com a protagonista el pianista argentí Bruno Leonardo Gelber. Gelber té un tocar sòlid, ben assentat, exuberant, gens mancat de *bravura* ni de fogositat, però indisciplinat a l'hora de seguir les indicacions del director. El pianista s'entestava a seguir un *tempo* més ràpid del que marcava Foster, tot provocant certes afàsies i estira-i-arronses de conseqüències

FOTO: ASSUMPTA BURGOS

fins i tot còmiques. Si a tot això, hi sumem l'excés de pedal, es pot entendre que el resultat fos força extravagant. Per fortuna, en les *cadenze* i en els passatges *a solo*, Gelber deixava de banda la seva baralla personal i ens oferia el millor del seu art. Dels tres moviments de què consta el concert, el darrer va ser sens dubte el millor, amb un diàleg restablert i ben aconseguit entre solista i orquestra.

En la *Sinfonia núm. 8*

de Dvorák vam trobar en Lawrence Foster un intèrpret intel·ligent, amatent als contrastos dinàmics, amb una mà esquerra expressiva com poques vegades li hem vist. Feia la impressió d'haver estat una obra ben assajada i amb un discurs ben construït. L'orquestra va estar brillant en totes les seccions. Remarcarem entre els passatges més aconseguits, el deliciós *portato* dels primers violins en el darrer moviment.

Professionalitat ben entesa

Solistes de l'OBC. L. Passin, clarinet. E. Brugalla, piano. Montsalvatge, Ribas, Alís, Copland, Brotons. L'Auditori (Sala Polivalent). 9 de desembre de 1999.

Per F. TAVERNA-BECH

Certament, la professionalitat pot significar en molts casos que el treball d'uns artistes s'ha efectuat gairebé amb una fredor i una equanimitat científiques. No és amb aquest sentit tan pejoratiu que volem comentar el recital de Larry Passin i Emili Brugalla, ja que les seves lectures van

manifestar emoció i comunicabilitat. I és que, de fet, l'ampli ventall estètic que componia el programa podia donar pas a una interpretació més orientada cap a l'exposició objectiva, com també al virtuosisme dels recursos tècnics instrumentals, tot deixant de banda el factor humà i particular de cada obra a causa de la impossibilitat d'assolir la profunditat en l'esperit de les

FOTO: A. BURGOS (ARXIU)

Emili Brugalla

músiques. És aquí on vam percebre la capacitat traductiva dels intèrprets, per la seva manera de situar-se davant d'uns textos per extreure'n la seva innegable i diferenciada poesia sonora, la qual anava des del curiós co-

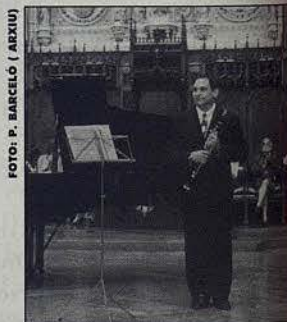

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Larry Passin

llage mozartian de Montsalvatge a les concepcions neoromàntiques de les *Sonates* de Brotons i Copland, passant per l'interessant *Tema i variacions* de M. Rosa Ribas i una equilibrada *Sonata* de R. Alís.

ÒPERES

Don Carlo de Giuseppe Verdi

Febrer 2000

dies 10, 13, 16, 19, 20, 22, 24 i 25

Ana María Sánchez / Andrea Gruber,
Dolara Zajick / Eugenie Grunewald, Walter
Fraccaro / Gegam Grigorian, Carlos Alvarez
/ Vladimir Chernov, Roberto Scanduzzi /
Paata Burchuladze, Alexander Anisimov.
Jacques Delacote • Gilbert Deflo •
Ezio Frigerio.
Gran Teatre del Liceu / Teatro Bellini
de Catània.

Beatrice di Tenda de Vincenzo Bellini

Març 2000

dies 8 i 12

Edita Gruberova, Petia Petrova, José
Sempere, Renato Bruson.
Friedrich Haider.

en versió concert

Lohengrin de Richard Wagner

Març 2000

dies 18, 22, 23, 25, 28, 29 i 31

Abril 2000

dies 2 i 5

Jyrki Niskanen / Michael Pabst, Gwynne
Geyer / Elisabete Matos, Eva Marton/
Eugenie Grunewald, Hartmut Welker,
Hans Tschammer.
Peter Schneider / Friedrich Haider • Peter
Konwitschny • Helmut Brade.
Gran Teatre del Liceu / Hamburgische
Staatsoper.

ENDA DE LOCALITATS

Entrades les 24 hores

ServiCaixa

"la Caixa"

al telèfon 902 33 22 11

Quil·les del Liceu:

Rambla, 51-59

002 Barcelona

dilluns a divendres,

14 a 20,30 h.

CONCERTS

Concert

Richard Strauss

Març 2000 dia 30

Abril 2000 dia 1

RECITALS

Natalie Dessay

Febrer 2000 dia 15

David Daniels

Març 2000 dia 26

SESSIONS AL FOYER

**"En ocasió de Don Carlo:
Schiller i l'òpera"**

Febrer 2000

dia 12

dia 17 nova sessió

**"En ocasió de
Beatrice di Tenda"**

Març 2000

dia 17

PROGRAMACIÓ INFANTIL AL FOYER

"La serva padrona"

de Giovanni Battista Pergolesi

Febrer 2000

dies 19 i 20

Maig 2000

dies 13, 14, 20 i 21

èfon d'informació

485 99 13

www.liceubarcelona.com

Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu

Gran Teatre del Liceu

Extraordinari Gil Shaham

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Jordi Figaró, tenora. Gil Shaham, violí. Lawrence Foster, director. Boliart, Bartók, De Pablo, Ravel. L'Auditori. 5 de desembre de 1999.

Per M.P.

La primera cosa que ens sorprèn, i no pas favorablement, d'aquest *Concert per a tenora i orquestra* (estrena) de Xavier Boliart és la falta de contrastos en el discurs. El primer moviment, "Amable", és un tema monolític sobre un *ostinato* rítmic de fons del qual poca cosa més podríem comentar. En el segon moviment, "Expressiu", la melodia de la tenora sura per sobre d'un acompanyament somiquejant de l'orquestra, donant-hi voltes sense un objectiu musical concret. El tercer temps, precedit d'un pont de transició, ens porta un "Alegre" de tarannà tan tosc que ens deixà perplexos. En resum, una obra per a tenora i orquestra (ens alleuja pensar que no hagi estat el sac de gemecs l'instrument escollit!), de caràcter rudimentari i de factura "políticament correcta".

Gil Shaham demostrà uns dots comunicatius extraordinaris en la interpretació del *Concert per a violí i orquestra núm. 2* de Bartók, acompanyat per un Lawrence Foster molt correcte en la seva tasca. De fet, el violinista americà no sols va encantar els oients, sinó que estimulà el director a mantenir un diàleg expressiu de gran qualitat. El domini de la textura tímbrica i l'elegància en el caient del so permeten a Shaham modelar la frase de manera justa i escaient.

L'"Allegro" inicial va ser tocat amb generositat i obertura, revestides d'una espectacularitat molt americana. En l'admirable bell i líric "Andante

FOTO: A. BURGUES

tranquillo" vam gaudir de la calidesa del tocar d'aquest violinista, ajudat d'una orquestra ben coordinada que sabia estar en tot moment a l'alçada de les circumstàncies. Del darrer moviment, "Allegro molto", cal destacar la potent projecció del so del violí que envoltava i seduïa la sala, com també el meritori treball de la percussió.

Adagio per a orquestra de Luis de Pablo és una obra de caràcter líric, de clara continuïtat en el discurs polaritzat en la melodia, on l'interès rau predominantment en el color del fraseig. El fet de distribuir l'orquestra en tres grups d'afinació diferent dona com a resultat un timbre grisós, de connotacions psicològicament depressives. La generació d'expectatives en el discurs quedava dissipada per l'aparició de noves propostes, en què la diversitat de densitats sonores protagonitza l'element actiu del llenguatge. Una obra d'innegable qualitat estètica i ben interpretada per l'orquestra.

Daphnis i Chloè, suite núm. 2 de Ravel tancava el concert. L'actuació de l'orquestra, en general va ser excel·lent en totes les seccions (destacarem especialment el solo càlid i ben portat de la flauta). El gest majestuós i elegant de Foster ajudava a clarificar la rica textura sonora de l'obra.

El Cor Vivaldi, una iniciativa modèlica

Ribermúsica. Cor Vivaldi-Petits Cantors de Catalunya. Òscar Boada, direcció. Polifonia nadalenca i religiosa. Basílica de Sta. Maria del Mar. 19 de desembre de 1999.

Per F.T.-B.

Veritablement, el Cor Vivaldi-Petits Cantors de Catalunya, que en el si de l'escola IPSI ha format i dirigeix Òscar Boada, hauria d'ésser un exemple per a la majoria de grups catalans, ja que en pocs —per no dir en cap— s'ha pogut escoltar un cant tan precís en afinació, en correctíssima impostació, en exactitud d'emissió i, el que és important, a manifestar emoció i veritable identificació amb el que s'interpreta com ho va fer aquest cor de veus blanques.

La seva actuació a la Basílica de Santa Maria del Mar va constituir un esdeveniment d'alt nivell artístic, ja que el programa que s'oferia no era fàcil, ni tampoc queia en reptoris estereotipats per

satisfer el públic. Amb tot, els cantants del Vivaldi de rigits per Òscar Boada van entusiasmar el públic amb el seu cant d'impressionant musicalitat i expressivitat.

D'alguna manera, a vegades en aquesta mena de cors sembla que els nen cantin més per imposició autoritària de la gent gran que no pas pel seu propi desig de fer-ho. Així, s'hi detecta, darrere el somriure educat i extern, una espècie d'avorriment que de cap de les maneres hauria d'aflorar en una activitat tan essencialment musical com és el cant comunitari. I és això, alegria en el cantar i la vocació d'un treball ben fet el que, amb veritable sentit pedagògic i artístic, ha aconseguit el Cor Vivaldi el seu director. En altres paraules: viure la música en sincera i íntima profunditat!

FOTO: P. BARCELÓ (ARXIU)

Un Messies autòcton

Orquestra Montsalvat Sinfonietta. Coral Cantiga (dir.: J. Prats). Glòria Sánchez, soprano. Inés Moraleda, contralt. Joan Plazola, tenor. David Menéndez, baríton. Direcció: Joan Lluís Moraleda. *El Messies* de G. F. Händel. Basílica de Sta. Maria del Mar. 16 de novembre de 1999.

Per F.T.-B.

L'oratori *El Messies* no és solament una de les grans obres que va compondre G. F. Händel, sinó que és una de les concepcions més genials de tota la història de la música. Això explica per què cada any o gairebé, quan arriben les festes de Nadal, se'ns ofereix la interpretació d'aquesta bellíssima música tan admirablement escrita.

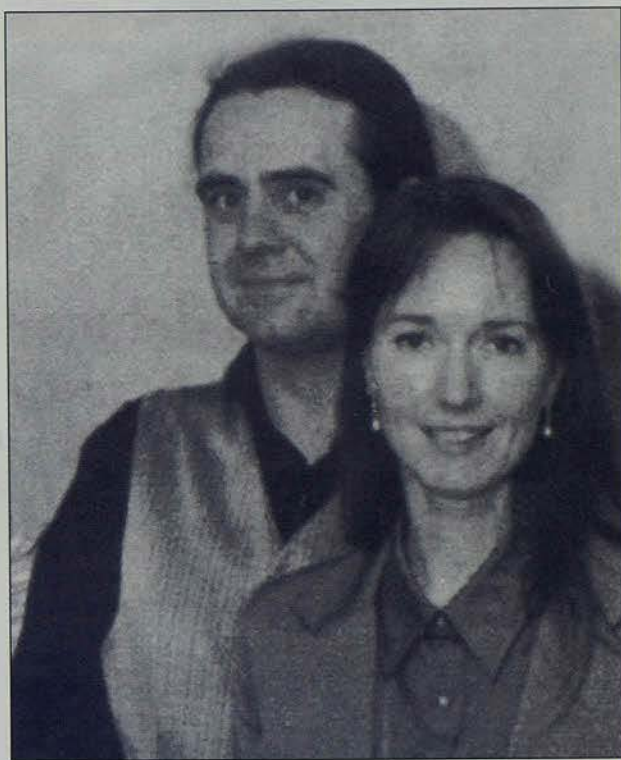
Enguany els nostres melòmans han tingut la possibilitat d'escoltar-ne dues versions.

Sense oblidar antecedents en la interpretació d'aquesta obra antològica, com els de l'Orfeó Català i de l'orquestra de la ciutat o bé els de les nostres corals, diríem que la versió que, enguany, se n'ofereix a la Basílica de Sta. Maria del Mar tenia un acusat interès i atractiu en ser protagonitzada totalment per artistes de casa. L'empresa era certament arriscada i tanmateix s'ha de reconèixer que les dificultats es van superar ben positivament. Primer: el públic va omplir el temple gai-

rebé del tot. D'alguna manera, va ésser un mèrit dels organitzadors assolir aquesta convocatòria quan altres entitats de més projecció ciutadana tenen dificultats a l'hora d'omplir locals. Segon: tot i reconeixent l'alta exigència artística que s'ha de tenir per fer la lectura plenament satisfactòria d'*El Messies* händelià, podem considerar que la interpretació escoltada va desenvolupar-se amb nivells ben plausibles, especialment pel que fa a l'Orquestra Montsalvat Sinfonietta i a la Coral Cantiga, aquesta puntualment preparada per Josep Prats. Igualment, el quartet vocal solista va palesar una estimable correcció en una comesa que si més no exigeix llarga experiència i unes facultats vocals de primer ordre. I potser, en el conjunt d'aquests resultats positius, cal constatar com a clau decisiva el treball de Joan Lluís Moraleda, que va dirigir amb claredat i ritme vital una versió comunicativa tant pel que fa als seus col·laboradors, com així mateix pel públic que va escoltar amb fruïció el concert.

Fora de circuit

III Cicle Internacional de Influencias Musicales. Carola Cuypers, saxòfons i Enrique Malo, guitarres. Teatreneu. 26 de novembre de 1999.

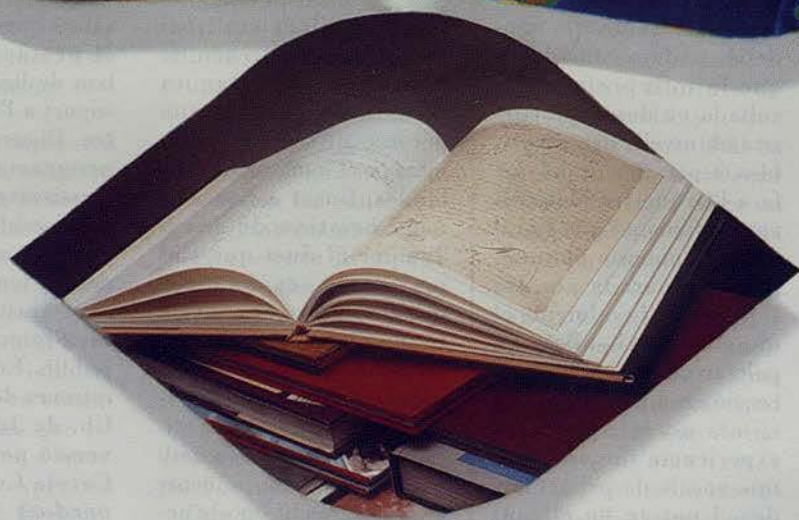
(ARXIU)

Per F.T.-B.

Pocs érem els reunits en un dels tallers auditori del Teatreneu de Gràcia per escoltar un concert de la sèrie que per iniciativa pròpia organitzava el compositor holandès, fincat a Barcelona, Christian de Jong. Tampoc el duet que s'hi presentava era d'aquells que configuren el gruix de la música de cambra. I tanmateix, la vintena de persones vam tenir el privilegi d'assistir a un recital en què la Música amb majúscules, com no ocorre generalment en els actes protagonitzats pels afamats solistes, hi va fer acte de presència amb les seves virtuts essencials, és a dir: creativitat inqüestionable i veritable comunicació.

Sense por, podem dir que la saxofonista Carola Cuypers i el guitarrista Enrique Lop formen un

duet absolutament competent tant en intencionalitat expressiva com en conjunció sonora. Els dos saben quan han d'assumir el protagonisme i quan han de limitar-se a donar suport a l'actuació de l'altre. Diguem també que el programa —interessant mestissatge de les estètiques occidental i jazzística en els compositors holandesos— tenia una extensió molt ajustada per mantenir l'interès constant del públic. En destaquem les estrenes de *Dagdromen* de Ch. de Jong i l'acurada versió per a saxòfon de Carola Cuypers d'*Ocells perduts* de Joaquim Homs. Una altra sorpresa ben positiva va ser l'audició *L'hora de mel de mitjanit* de Ramon Humet, una pàgina de personal estil, en què les troballes tímbriques i harmòniques tenen veritable sentit expressiu i mai no cauen en el pur desig d'impressionar l'oient.

fundación TABACALERA

Andrea Bocelli

Bocelli, un valor a considerar

Orquestra del Teatre de l'Òpera de Cagliari. Andrea Bocelli, tenor. Lucia Mazzaria, soprano. Lorin Maazel, director. Verdi, Puccini. L'Auditori. 12 de desembre de 1999.

Per M.P.

La vetllada tenia com a protagonista principal el tenor Andrea Bocelli, acompanyat de Lucia Mazzaria en un rol secundari però sense desmerèixer en absolut, i el prestigiós director Lorin Maazel al capdavant de l'orquestra del Teatre de l'Òpera de Cagliari. Ja en l'obertura de *La forza del destino* de Verdi vam palesar les qualitats innates de Maazel, en mantenir un perfecte control de l'orquestra amb una economia de gestos (poc ortodoxos però molt efectius) encomiable.

La veu d'Andrea Bocelli és concentrada, de timbre bell i sonoritat natural, que recorda molt la veu de Luciano Pavarotti. Expressiva en els apianaments, l'emissió de Bocelli no és gaire potent i és fàcilment sobrepassada per l'orquestra. En les "Dances" del segon acte d'*Otello* constatarem la qualitat musical d'aquesta orquestra: un caràcter divertit i graciosos molt ben expressats pels primers violins i emparat per unes trompes

realment segures. "Ritorna vincitor" d'*Aida* ens va donar l'oportunitat de sentir Lucia Mazzaria, que és una soprano de grans qualitats musicals, que fa gala d'un timbre homogeni i encoixinat al servei de les característiques del personatge. En el duo del quart acte d'*Aida* les veus empastaven equilibradament, gràcies, sobretot, a la intel·ligència musical de la Mazzaria, ben atenta a no imposar-se amb la potència de la seva veu a la de Bocelli.

Puccini va ser l'autor escollit per a la segona part del concert. En l'"Intermezzo" de *Manon Lescaut*, Maazel controlava la intensitat expressiva de la música no sols per mitjà del gest de direcció, sinó per mitjà de l'expressió facial i d'una mímica ben intuïtiva. En "E lucevan le stelle" de *Tosca* val a destacar la solidesa del fiato i la tècnica del *pianissimo* de Bocelli, mentre que en "Che gelida manina" de *La Bohème* ens delectà la varietat de matisos i la facilitat a arribar a l'agut d'aquest tenor italià.

Ainhoa Arteta, sabor de gran cantant

Festival Millenium. Ainhoa Arteta, soprano. Àngel Corella, ballarí. Miguel Zabala, piano. Scarlatti, Pergolesi, Vivaldi, Respighi, Puccini, Montsalvatge, Ives. Palau de la Música Catalana. 27 de desembre de 1999.

(ARXIU)

Ainhoa Arteta

Per J.C.C.

La primera aparició barcelonina d'Ainhoa Arteta en un marc important, el Palau de la Música Catalana, ha tingut el mèrit bàsic de confirmar les expectatives que la seva carrera internacional havia avançat.

Situada en el si d'una proposta híbrida, amb la presència intermitent del ballarí Àngel Corella, i constreta a cantar arraconada en una punta de l'escenari, aquesta cantant va aconseguir imposar-se amb gran autoritat a aquests elements amb la força d'una autèntica categoria artística.

Malgrat que no posseeix una veu de bellesa absoluta en la tessitura de soprano lírica lleugera, té una acusada personalitat que es manifesta sobretot en els passatges de més fort contingut expressiu, en els quals el seu cantar esdevé d'una convicció especialment palesa. Potser més artista que cantant, més interessada a comunicar continguts que no pas a lluir facultats, la seva imposant presència, l'elegància amb què es mou i aquesta voluntat d'apro-

fundiment pensem que li donen una aptitud especial per al liederisme, cosa no poc destacable en una artista jove com ella.

Va dominar tots els registres del variat programa, dels quals destacaria els tres inicials temes barrocs -Scarlatti, Pergolesi i Vivaldi-, dits amb una persuasió i sentit que van impressionar. En el vesant formal més oposat del programa, la seva versió de *Canción de cuna para dormir un negrito*, de Xavier Montsalvatge, va assolir un impressionant nivell d'idoneïtat expressiva i de comprensió de la tan particular estètica de l'obra. Una estètica, o una poètica, ben poques vegades assumida, fins i tot per les cantants més encimbellades que l'han acarada.

En definitiva, un recital amb gruix que deixa a l'aire el desig de noves i més ambiciosos presències d'aquesta artista.

Ah, l'invent de barrejar lírica i ballet, malgrat unir a la d'Ainhoa la tan atractiva aportació d'un ballarí tan destacat com és Àngel Corella, no creiem que faci massa història. M'hi jugo el meu prestigi de futuròleg, d'altra banda tan devaluat.

Una Lucia amb un tempo massa còmode

Temporada Gran Teatre del Liceu. *Lucia di Lammermoor*, de Gaetano Donizetti. June Anderson, Josep Bros, Alexandru Agache, Askar Abdrasakov, Carles Cosías, Mireia Pintó, Vicenç Esteve. Direcció musical: Bertrand de Billy. Direcció escènica: Graham Vick. Escenografia i vestuari: Paul Brown. Il·luminació: Nick Chelton. Producció Grand Théâtre de Genève/Maggio Musicale Fiorentino. Liceu. 29 de desembre de 1999.

Per JAUME COMELLAS

Com no podia ser altrament, *Lucia di Lammermoor* ha tornat a constituir al Liceu una exhibició de la gran òpera romàntica; de l'òpera més tradicionalment representativa del gènere. D'amors apassionats i fatals, del gran *pathos* tràgic, de les grans àries i conjunts; de l'exhibicionisme vocal més depurat i, per què no dir-ho, de la truculència argumental.

Basada en una obra de Walter Scott, paradigma de la narrativa romàntica britànica més genuïna, la història de la dissortada heroïna que dona títol a l'obra avui té un interès molt relatiu al marge de la seva condició referencial d'un moment literari històric concret. La tipologia de reaccions que se susciten en el relat esdevenen obsoletes per a les mentalitats dels nostres dies, encara que, tanmateix, hi hui un imperible solatge de veritat, d'universalitat i d'essència de condició humana. I aquest és un valor cabdal i fins decisiu en el fet que la transcripció operística continuï esdevenint un doll important de satisfaccions i de veritat lírica. I això és el que importa. Això i les renovades maneres amb què el nervi creatiu de Donizetti arribava avui en l'actualització del seu missatge estètic —ja sigui en la dimensió lírica com en la dramàtica—. Anar a cercar més peus al gat crec que constitueix un exercici fútil i inoperant. Perquè no ens és possible ja descobrir Donizetti ni tampoc afegir foc a la, d'altra banda, tan

esmoreïda polèmica sobre la categoria i el gruix de la seva música, després del llarg sedàs històric que ha superat.

La versió que ens ha arribat no ha aportat gaire de notable en el camp estrictament musical. Bertrand de Billy ha fet una versió molt pensada per als cantants, sense intenció cap mena de revolució. I en aquest sentit potser hauríem de blasmar que ha anat massa enllà en concedir uns *tempi* d'una lentitud molt acusada i molt còmodes per a la veu, però que sovint han tingut el demèrit de treure tensió dramàtica; d'esllanguir el *pathos*, d'ensucrar massa els personatges i d'aigualir la càrrega emotiva de les situacions. Així, tant Lucia com Edgardo van oferir una imatge molt interioritzada, massa mancada de caràcter i de força, especialment pel que fa al segon, molt desproveït de contingut heroic. Això ha anat en benefici d'una evident transparència i calma en el discurs musical; també d'una gairebé insultant perfecció i seguretat, però, insistim en això, ha comportat un cert to de desviamnització dramàtica.

La dramàturgua tampoc no ha aportat gran cosa, novament condicionada per un context escenogràfic —incloent-hi vestuari i il·luminació— que ha estat el capítol més aconseguit des del punt de vista creatiu. Paul Brown ha reincorporat el concepte, no fa no gaire força usual, de les escenografies de disseny, però renovant-ne substancialment el llenguatge. Jugant de forma molt perceptible amb les formes paral·lelepípedes, amb els enquadraments

FOTO: A. BOPILL

June Anderson

molt focalitzats, obrint i tancant espais sempre emmarcats de manera precisa; ha utilitzat el recurs d'un ús intensiu del color blau *delft*; aquest blau de tanta força, referenciat de la ciutat holandesa que li dona nom. Així, la producció té un contingut plàstic molt acusat. Si entenem l'expressió en el sentit més convencional, o sigui en el de llenç de pintura.

Tanmateix, el pes tan acusat d'aquesta dimensió ha comportat restar profunditat a l'escena i a vegades ha dificultat els moviments actors fins a crear situacions de manifest incomoditat, encara que plàsticament tinguessin un encant innegable.

June Anderson ha manifestat el que fins ara no havia pogut fer en les anteriors presències barcelonines. Que és una artista gran i que té una veu molt bella que empra amb una gran intel·ligència. La seva veu és una Lucia, tal com ja s'ha avançat abans, potser massa feble com a composició del personatge, però vocalment prou convincent. La famosa escena de la follia del tercer acte va ser dominada amb una plenitud de recursos expressius impressionant. I si algú hi pogué trobar a faltar algun compàs de més en l'agut final, cosa que segurament li hauria estat fàcil fer fa uns deu anys, a canvi hi va haver una intensitat dramàtica potser improbable aleshores. Més profunda que exhibicionista, ha deixat definitivament la petja de la seva reconeguda i fins ara

a Barcelona no del tot disfrutada grandesa.

Josep Bros és un cantant que veiem superar en cada actuació. Cadascun més segur sobre l'escena, l'elegància del fraseig esdevé progressivament el valor més notable del seu cant. L'art del bel canto, del cantar bé i bonic, cada dia és dominat amb més mestria per aquest cantant que cal esperar que en aquesta línia de superació assolirà un major fermesa i personalitat, mancances inevitablement perceptibles en el moment, fins a cert punt jove, de la seva trajectòria.

Una grata sorpresa va ser l'actuació del baríton romanès Alexandru Agache, que va compondre un Enrico Ashton, aquest sí d'una autoritat considerable tant en el pla actoral com en el vocal. La seva veu és molt bella, el cantar és fàcil, intens i de categoria musical.

La resta va complir un pla acceptablement notable de qualitat en els seus papers de menor rellevància.

Important l'actuació d'un dia a dia més recuperat cor. Bertrand de Billy cal insistir-hi, va fer una versió m'atreviria a qualificar de funcional procurant que tot fos al seu lloc sense complicar-se la vida. Va proporcionar claredat, equilibri i comoditat sense anar més enllà en una partitura ella mateixa al servei molt primigeni de la veu. En aquest sentit, podrien parlar de missió completada. Segurament no calia demanar més.

VIII temporada Els Diumenges al Palau

Important oferta simfonicocoral

Ernest Martínez Izquierdo

Vicenç Prats

FOTO: P. BARCELÓ

En el curs de vuit edicions d'aquest cicle dominical, ha anat prenent cos un model de programació prou atractiu i equilibrat per mantenir el suport d'un públic específic ja consolidat i, al mateix temps, prou flexible i eclèctic per permetre una necessària varietat, tant dintre dels vuit concerts de cada cicle com en la perspectiva global de les vuit temporades.

Per RRM

Aquest any Els Diumenges al Palau ofereixen un concert simfònic, tres audicions coral-orquestrals, dues sessions amb orquestres de cambra, una vetllada de música de cambra romàntica, amb quartet de corda i piano, i un recital pianístic.

Cal remarcar que és un cicle en què predominen agrupacions i intèrprets de l'àmbit català, un fet encara singular en les nostres programacions estables. En efecte, i a banda de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau, cal esmentar l'Orquestra de Cambra Catalana, l'Orquestra Simfònica del Vallès, l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas, l'Orquestra Barroca Catalana, formada per instruments

històrics, i l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra (a més de l'Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona), amb directors com Joan Pàmies, Manuel Valdivieso, Gonçal Comellas, Jordi Casas Bayer i Ernest Martínez Izquierdo, titular de l'Orquestra de Pamplona. Entre els solistes, la violinista Montserrat Cervera, que fou un dels membres fundadors del cèlebre conjunt italià I Musici, interpretarà un bell concert de violí de Ferran Sor, descobert en una biblioteca italiana, que seguirà a una simfonia de Carles Baguer, que fou mestre de capella de la Catedral de Barcelona, cap a final del segle XVIII; també s'hi podrà escoltar el pianista Daniel Ligorio, que ja protagonitza una carrera remarcable i fou premiat en la primera edició del cicle El Primer Palau, organitzat per la Fundació; i igualment el flautista palamosí Vicenç Prats, que centra les seves activitats professionals a França, com a primer flauta solista de l'Orquestra de París, i el pianista Josep Colom, de reconegut prestigi, que interpretarà dos quintets de Brahms i César Franck, juntament amb un singular conjunt format per quatre germans cordovesos —María Victoria, Francisco José, José María i Álvaro Fernández—, alguns d'ells de formació barcelonina, que integren una simpàtica nissaga musical familiar.

Si la carrera de Josep Colom

arrenca del seu guardó com a primer premi del Concurs Internacional Paloma O'Shea de Santander, l'any 1978, ara també podrem escoltar en recital el pianista coreà Yung Wook Yoo, guanyador per unanimitat del gran premi i la medalla d'or d'aquest certàmen l'any 1998 i una de les grans revelacions de tota la història d'aquest importantíssim concurs.

Tant l'Orfeó Català com el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana se sumaran a les commemoracions del 250 aniversari de la mort de Johann Sebastian Bach, tot interpretant-ne, sota la direcció de Jordi Casas Bayer, l'*Oratori de l'Ascensió* i el *Magnificat en Re major*, el Cor de Cambra i l'Orquestra Barroca Catalana, i la *Cantata núm. 5*, juntament i en contrast amb el *Rèquiem en Re menor* de Bruckner, l'Orfeó amb l'Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra. A més, l'Orfeó Català col·laborarà amb l'excel·lent Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona en l'audició de la *Missa "in tempore belli"* de Franz Joseph Haydn, sota la direcció d'Ernest Martínez Izquierdo. Entre els solistes vocals d'aquestes audicions coral-orquestrals, figuren Marta Almajano, Marisa Martins, María Espada, Anna Moreno-Lasalle, Lambert Climent, Josep Miquel Ramon, Ricard Bordas, Pau Bordas, Josep Benet, Jordi Domènech, Lluís Vilamajó i Iñaki Fresán.

PASSIÓ PER LA MÚSICA

Canal 33

Amplificació: etapes de potència

La part final de l'amplificació de qualsevol senyal és produïda per la denominada etapa de potència. És un aparell que concentra l'atenció dels dissenyadors amb la incorporació de sistemes de control interns. També manté un elevat grau d'importància a causa de la relació amb els altaveus, punt crític de qualsevol sistema.

Per **JORDI MARTÍNEZ I CATALÁN**

La funció de l'etapa de potència és molt clara i senzilla d'entendre: rectificar i filtrar el corrent elèctric per poder excitar els altaveus en relació amb els senyals rebuts del preamplificador. A més, caldria que aquest aparell de dimensions considerables només incrementés el senyal introduït, sense modificar-ne ni la freqüència i mantenint-lo neutre de qualsevol tipus de coloració. Per tant, cal amplificar sense modificar les característiques del senyal, excepte l'amplitud d'ona, que representa la intensitat del so, i evitant d'introduir-hi soroll de fons i distorsió.

Una etapa de potència consta de dues parts: la secció d'entrada i la de sortida. En la primera l'aparell rep el senyal per enviar-lo a la secció d'amplificació a fi d'obtenir un guany superior. En general, les etapes de més potència estan dissenyades amb un major nombre de "passos" d'amplificació situats en cascada per anar amplificant progressivament el senyal inicial. Tot aquest procés necessita una gran quantitat de corrent continu que produeix de la xarxa general i

Etapa de potència multicanal de la marca Krell

que convenientment tractat s'utilitza per configurar un amplificador de corrent altern.

Tal com vam fer en el cas dels previs, les etapes de potència poden diferenciar-se en funció de la seva tipologia interna.

Una etapa de potència es denomina monofònica si pot amplificar un únic senyal alhora. En el cas de poder amplificar-ne dos o més es denominarà estereofònic. Els aparells de dos canals són els més comuns a causa de la seva correspondència amb el sistema d'enregistrament. Darrerament han aparegut els denominats amplificadors d'àudio vídeo multicanal. Són aparells, generalment evolutius, que ens permeten amplificar un màxim de cinc canals; xifra usual en aquest tipus de sistemes. En aquest cas caldrà utilitzar un previ amb capacitat per gestionar tots els canals.

Les etapes estèreo són les més comunes al mercat en un alt percentatge. Anàlogament als previs, poden ser millorades, atès que hi ha zones de l'amplificador que són comunes als dos canals. La solució és utilitzar dues etapes monofòniques per tal d'aïllar completament ambdós canals. Aquesta opció es concreta en els models més emblemà-

tics de cada marca gràcies al seu resultat sonor. L'elevat cost d'haver d'utilitzar dos aparells es redueix sensiblement en els denominats amplificadors duals monofònics. La solució rau en el fet de situar dos amplificadors monofònics en un mateix xassís. La mínima separació física dels dos canals és suficient perquè es comportin com dos amplificadors situats en recintes diferents.

Els sistemes multicanal poden presentar diversos formats en funció del fabricant. El disseny més usual és utilitzar una única font d'alimentació per a tots els canals. Aquesta solució és adoptada sovint en models evolutius que poden partir de dos canals per arribar-ne a cinc. Finalment, en aquesta varietat tipològica en funció del nombre de canals, cal destacar les etapes de tres canals. El seu objectiu és evident: possibilitar l'evolució d'un sistema usual de dos canals a un de cinc tot aprofitant el producte propi.

Els dispositius utilitzats poden ser d'estat sòlid, vàlvules o una combinació d'ambdós. En el cas de dissenyar un amplificador amb una sortida elevada de corrent és usual utilitzar transistors en la zona de sortida, i

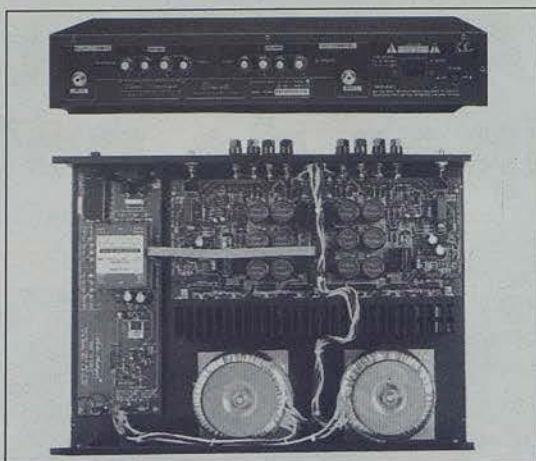
també en la d'entrada. En aquest cas tenim un amplificador denominat d'estat sòlid. En cas d'utilitzar vàlvules, generalment en la secció d'entrada, parlem d'un amplificador híbrid. Els amplificadors amb vàlvules utilitzen aquests dispositius en totes les zones de l'amplificador. Aquests es divideixen en tríodes, tètrodos i pèntodes, dels quals destaquen els primers per la seva alta linealitat.

La utilització de circuits balancejats destaca en models d'estat sòlid, tot incrementant les prestacions sonores i reduint el soroll de fons que genera l'aparell.

Els sistemes d'alimentació, tan importants, poden ser interns o externs. En alguns aparells, l'alimentació se situa en un xassís diferent respecte dels circuits d'amplificació. Aquesta solució no és factible a la Unió Europea perquè la normativa prohibeix l'existència de cables externs amb tensions elevades.

Queda per analitzar un dels aspectes més importants o del qual es parla més a la premsa: el funcionament de la secció de sortida. En el cas del tipus d'aparells que estem considerant, destacaria la denominada classe A, la classe AB i la classe B.

La classe A es caracteritza per una reducció del nivell de distorsió, i també el del guany de l'aparell. La raó és que tant transistors com vàlvules operen en la zona de màxima linealitat. Així s'aconsegueix que l'ona de sortida sigui idèntica a la d'entrada. El rendiment d'aquesta tipologia és molt reduït a causa de l'amplificació de cada senyal per tots els dispositius de sortida. Com a conseqüència, resulten grans quantitats de calor en relació amb la potència obtinguda. Es considera que el 25% és la xifra aproximada de rendiment. Això vol dir que per obtenir 25 W de potència cal dissipar 100 W en forma de calor. Els aparells que utilitzen tríodes en aquesta configuració són considerats els més lineals del mercat actualment. La calidesa i realitat tímbrica són excepcionals,

Una de les millors etapes de potència monofòniques de preu raonable: Audio Analogue

però només s'hi poden utilitzar determinats tipus d'altaveus per obtenir-ne el màxim rendiment.

La classe B utilitza bàsicament el mateix tipus de circuit, però es diferencia en la no amplificació de tot el senyal. Per aquest motiu s'utilitzen dos transistors o vàlvules. Cadascuna s'encarrega d'amplificar la part positiva i negativa del senyal, per fer aparèixer després el senyal sencer. Aquest tipus d'amplificació també es denomina simètrica complementària o *push-pull*. L'amplificació en classe B permet als transistors no operar contínuament, amb la consegüent reducció de calor generada, malgrat que la seva qualitat sonora és inferior. Es considera que el seu rendiment està entorn del 75%.

La classe AB és, com indica el mateix nom, una configuració intermèdia. Quant a concepció es basa en la reducció dels efectes negatius en utilitzar dos transistors per canal (efecte de distorsió per pas zero i sincronització de les dues parts del senyal). La idea resideix en el fet de mantenir en funcionament un transistor fins que l'altre no ha començat a funcionar. D'aquesta manera la sincronització no és tan problemàtica i s'obtenen uns nivells de linealitat elevats, tot reduint els efectes de la generació de calor. El seu rendiment se situa entorn del 50%.

Alguns amplificadors d'alt nivell utilitzen la classe A per als primers watts de potència i

després operen en classe AB.

Un cop tenim més menys assumida la teoria bàsica, la qüestió clau és: quin és l'aparell ideal? El primer aspecte que cal considerar és la potència. En un àmbit domèstic, on suposem que no superarem els 30m², la potència pot situar-se entre els 20 i 150 W. Aquesta diversitat cal

concretar-la en funció de la intensitat i complexitat de la música que escoltem i la sensibilitat dels altaveus. Aquest darrer aspecte pot considerar-se com un dels més importants. Com més sensibilitat de l'altaveu, necessitarem menys potència per obtenir un resultat sonor desitjable.

També és important la capacitat de corrent i l'increment de potència en funció de les variacions d'impedàncies. L'existència de sistemes de protecció per prevenir possibles deficiències en el funcionament de l'aparell per causes internes o externes és un factor que cal tenir present en valorar una etapa de potència.

Tots aquests aspectes i molts d'altres només han de tenir una justificació i finalitat possible: la d'obtenir una qualitat sonora destacable. La realitat tímbrica d'una etapa de potència és el més important per valorar-ne la qualitat. Tot seguit considerarem la resta d'aspectes tècnics entre els quals caldria destacar la fiabilitat del producte i les possibilitats de manteniment.

La capacitat per excitar els altaveus es pot deduir de l'estudi dels punts anteriors, que sempre tindran una resposta en l'audició: més claredat de la textura musical, més control dels registres greus, una dinàmica àmplia i finalment una realitat tímbrica. Sovint cada persona no considera aquests paràmetres de la mateixa manera i, com a conseqüència, l'elecció d'un determinat producte s'ha de fer en funció de cada particularitat.

La notícia, tan recent, de la creació de l'ESMUC –Escola Superior de Música de Catalunya– és d'una importància considerable. Així ho vàrem manifestar en el comentari editorial del número del passat desembre en afirmar que la LOGSE entrarà en una via definitiva d'operativitat pel que fa a la parcel·la musical.

És d'acord amb aquesta importància que hem cregut oportú dedicar-hi el Tema d'aquest número. I ho hem fet a partir de dues col·laboracions d'una considerable autoritat, que a més corresponen a senyals òptiques diferenciades respecte del tema a què ens referim.

Per un costat, la veu d'un dels membres de l'equip que ha realitzat el projecte d'aquesta escola. Una persona que, partint d'un historial molt solvent en el camp de la pedagogia musical, ara ha treballat en l'elaboració d'aquest projecte i que, per tant, no sols el coneix sinó que hi té una implicació absoluta.

I d'un altre, hi ha l'opinió d'un pedagog també amb trajectòria més que dilatada i conseqüent, re-

alitzada en l'àmbit habitual en el qual es mou encara l'ensenyament musical superior –conservatoris–, alhora que és intèrpret destacat de piano. La seva visió situa nous aspectes d'aquesta iniciativa i contrasta matisos que mostren clar obscurs i, en definitiva, ajuda a situar-lo des d'una visió diferent, i sempre també des del rigor i del coneixement de causa.

Creiem que d'aquesta manera el lector tindrà l'oportunitat de conèixer de forma prou complexa i rica aquesta nova iniciativa que en l'horitzó d'uns dos anys ha de transformar els esquemes de

formació musical superior i treure'ls d'un context d'inèrcies que havia arribat a esdevenir asfixiant.

Ara només resta esperar que les expectatives trencadores, i en principi satisfactòries que la nova dinàmica ha d'imposar, es materialitzin en fruits plens de coherència i eficàcia, segons el que exigeix, ja de forma urgent, la nostra societat i l'evolució de la vida musical en un país que també en aquest terreny vol ser avançat.

Un canvi important en l'ensenyament musical

L'ESMUC, el nou referent de l'ensenyament superior

Per JOSEP M. VILAR

Membre de la Comissió de Treball per l'Escola Superior de Música de Catalunya

Tots els alumnes que a partir del setembre de l'any 2001 vulguin iniciar estudis de música de grau superior ja ho hauran de fer en el marc establert per la Llei d'ordenació general del sistema educatiu. Tenint en compte que la Llei estableix que aquests estudis s'hauran de cursar en centres específics en els quals no es cursin altres nivells dels estudis de música, el Departament d'Ensenyament de la Generalitat ha determinat que, a Catalunya, aquests estudis es cursin només a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC). Aquest centre, l'únic que impartirà algun tipus d'ensenyament de grau superior regulat per la LOGSE i que dependrà directament del Departament d'Ensenyament, estarà ubicat a l'edifici de l'Auditori (a Barcelona), i obrirà portes, precisament, aquell setembre del 2001.

Tenint en compte, doncs, aquesta particularitat, la comissió que des de fa un any, aproximadament, està treballant en aquests temes, ho fa en una doble direcció: en la definició del currículum i en l'estructuració del centre, dos elements al mateix temps perfectament relacionats però clarament diferenciats, i que han de permetre que a l'ESMUC es pugui formar, cursant aquests plans d'estudis, tothom qui en el futur hagi d'exercir tota mena de professions de rang superior vinculades amb tots els tipus i estils de música.

Per això s'han establert deu especialitats, que inclouen tant la interpretació –estilísticament diferenciada: música clàssica i contemporània; jazz i moderna; tradicional, distingint-ne la de cobla i el flamenc, sense descartar la conveniència que més endavant s'hi puguin afegir altres músiques no específiques del territori; música antiga– com altres perfils no interpretatius (composició, musicologia, pedagogia, sonologia, gestió). En algunes d'aquestes especialitats es preveuen itineraris curriculars diversificats en funció dels mateixos perfils. Així, per exemple, en el cas de l'instrument, és l'instrument i el seu context el que determina aquests itineraris, mentre que en pedagogia és més aviat el tipus de docència en la qual el titulat s'haurà especialitzat (de l'instrument, de l'ensenyament general, etc.) la que estableix opcions de formació musical en escoles de música i conservatoris, d'instrument i d'ensenyament obligatori.

Els currículums d'aquestes especialitats integren unes assignatures comunes (un 30% del total cursat per l'estudiant, aproximadament), a més d'unes d'estrictament vinculades amb l'especialitat i, eventualment, d'altres relacionades amb l'itinerari dins de l'especialitat (un 45%), unes d'optatives (un 15%) i, finalment, les de lliure elecció (un 10%), que podran ser cursades dins o fora de l'ESMUC. Optativitat i elecció que –essent guiades pels tutors– donen a aquest pla d'estudis una flexibilitat que revalua el paper que el professorat haurà de tenir i que se situa en plena sintonia amb la LOGSE. D'altra banda, assegura la capacitat del centre de poder-se adaptar a futurs canvis, com també la possibilitat de continuar donant a la societat aquells professionals que calguin en cada moment.

Aquest pla d'estudis parteix de la premissa segons la qual també al grau superior hi ha un saber musical comú a totes les especialitats. D'altra banda, en cada especialitat caben diversos perfils professionals que, al seu torn, també són amplis, ja que la màxima especialització s'assoleix o bé en el tercer cicle o bé en la formació en el lloc de treball ja en la vida professional.

Per tal d'optimitzar les possibilitats d'aquest currículum cal, també, definir un centre –sobretot una estructura, però també un espai arquitectònic– que el tingui en compte, que en faciliti i potenciï els aspectes més interessants i/o més innovadors, i que minimitzi les dificultats que el canvi curricular –i de posicionaments en els quals aquest es fonamenta– sempre comporta.

Per això es planteja l'ESMUC com un espai de confluència en el qual tots els àmbits d'estudis relacionats amb la música es puguin trobar i desenvolupar-se en interrelació i en un marc de tractament igualitari; un aspecte essencial d'aquesta confluència seran les activitats que involucrin alumnes d'especialitats diferents (intèrprets tocant obres compostes pels estudiants de composició que els de sonologia enregistren, estudiants de promoció i gestió organitzant un concert en el qual intèrprets exposen un treball dut a terme en col·laboració estreta amb els estudiants de musicologia, etc.) que el professorat del centre haurà d'esperonar i vetllar de manera especial. Es planteja, també, com un centre obert, no sols amb una tasca acadèmica de portes endins, sinó projectant-se i incidint en l'entorn tant musical com social immediat, tot romanent obert i flexible a l'evolució d'aquest

**DILLUNS, 7 DE FEBRER
DEL 2000****7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCI-ES**9:06 REPERTORI DE CON-
CERT**

VIVALDI: Sinfonia en Do MRV 729 de l'òpera "Ottone in Villa".

L'Arte dell'Arco. Dir.: Christopher Hogwood. (5 m).

MONTSALVATGE: Quarteto indiano.

Solistes de l'Orquestra de Cadaqués. (21 m).

BACH: Ària "Wie starb die Heldin so vernünftig", de la cantata "Lass Fürstin, lass noch einen Strahl" BWV 198.

Michael Chance, contratenor. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (7 m).

SIBELIUS: Suite Karelia op. 11.

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (15 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HANDEL: Concert per a arpa op. 4 n. 6.

U. Holliger. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14 m).

JANACEK: Gelosia, obertura.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jiří Bělohlávek. (6 m).

CIMAROSA: "Obertura i ària (Tosto ch'io son venuto a Malmantile... A consiglio), d'Il mercato di Malmantile.

Roberto Scialtriti, baríton. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (11 m).

RODRIGO: Un tiempo fué Itálica famosa.

Manuel Barrueco, guitarra. (8 m).

ROSSINI: Missa de Gloria.

Carmen Acosta. Mario Zeffiri. William Mattenuzzi. Cristóforos Stamboglís. Tschechischer Kammerchor. Virtuosi di Praga. Dir.: Herbert Handt. (60 m).

SCRIABIN: Preludi i nocturn, op. 9 (per a la mà esquerra).

Joaquín Achúcarro, piano. (8 m).

MOZART: Quartet de corda KV 428.

Quartet Mosaïques. (37 m).

LECUONA: Diari d'un nen.

Huberal Herrera, piano. (13 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LA MÚSICA DE CAMBRA DE JOHANN SEBASTIAN BACH

Sonata en re m BWV 1036.

London Baroque. (18 m).

Sonata en Do M BWV 1037.

Linde-Consort. (12 m).

Sonata en Sol M BWV 1038.

Linde-Consort. (8 m).

Trio sonata per dues flautes travesseres i baix continu en Sol M BWV 1039.

Frans Brüggen, Leopold Stastny, flauta travessera. Nikolaus Harnoncourt, violoncel. Herbert Tachezi, clavecí. (13 m).

Trio canònic BWV 1040.

Linde-Consort. (3 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

STRAVINSKI: Simfonies d'instruments de vent.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (9 m).

TURINA: Homenatge a Tàrrer op. 69.

Rafael Andía, guitarra. (5 m).

SCHÖNBERG: Quartet de corda n. 4 op. 37.

New Vienna String Quartet. (35 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCI-ES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de l'església de Cadaqués

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 d'agost de 1987 a Cadaqués (estrena de l'orgue barroc). Obres de CABANILLES, VIVIANI, BUXTEHUDE, PURCELL, KUHNAU, ALBINONI i ANONIM.

Vicenç López, trompeta. Montserrat Torrent, orgue. (53 m).

16:00 LATARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

BYRD: Missa en cinc parts.

Cor del King's College de Cambridge. Dir.: Philip Ledger. (25 m).

BRITTEN: Cinc cançons de flors, op. 47.

Cor Monteverdi. John Eliot Gardiner. (11 m).

BRAHMS: Tres cançons, op. 42.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (8 m).

POULENC: "Un soir de neige", petita cantata de cambra.

Grup Vocal de França. Dir.: John Alldis. (6 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCI-ES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CON-
CERT

VIVALDI/LOUSSIER: L'Estiu (Allegro non molto), de Les Quatre estacions.

Jacques Loussier. Vincent Charbonnier. André Arpino. (9 m).

BERLIOZ: Vals de la simfonia Fantàstica, op. 14.

Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (6 m).

LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 1 (orquestració de la rapsòdia per a piano n. 14).

Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (11 m).

WAGNER: Els mestres cantaires, obertura.

The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall. Dir.: Georg Solti. (11 m).

VILLA-LOBOS: Bachianes Bra-sileras n. 5.

Netania Davrath, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (11 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OB-
C

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de febrer del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

STRAVINSKI: La història del soldat. PIAZZOLLA/WILENSKI: Concert Tango per a fagot "Les estacions". RAVEL: Bolero.

Mingo Ràfols, narrador. Silvia Coricelli, fagot. Gemma Rius, ballarina. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CON-
CERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 8 DE FEBRER
DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCI-ES

9:06 REPERTORI DE CON-
CERT

MOZART: Sinfonia n.35 KV 385 "Haffner".

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Riccardo Mutti. (22 m).

PAGANINI: Variacions per a violí sol sobre el tema "Nel cor più non mi sento".

Ilya Gringolts, violí. (14 m).

TXAIKOVSKI: Ària de l'òpera Evgeni Oniegin "Kogda bi zhizn".

Carlos Álvarez, baríton. Orquestra Nacional d'Euskadi. Dir.: Mario Venzago. (5 m).

HONEGGER: Pastoral d'estiu. Orquestra Tonhalle de Zúric. Dir.: David Zinman. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

ZELENKA: Hipocondrie a 7.

Il Fondamento. (8 m).

STRAUSS: "Panathénienzug", estudis simfònics en forma de pasacaglia per a piano (mà esquerra) i orquestra, op. 74.

Peter Rösler, piano. Capella de l'Estat de Dresden. Dir.: Rudolf Kempe. (28 m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Concert per a violí n. 2, op. 66 "Els profetes".

Itzhak Perlman. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (31 m).

DANZI: Quintet de vent op. 56 n. 2.

Quintet de vent Acadèmia. (15 m).

HINDEMITH: Nobilissima visione.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: J. de Preist. (22 m).

DUMANOIR: Suite del ballet de Stockholm.

Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (24 m).

XOSTAKOVITX: Preludis i fugues op. 87, (n. 11 a n. 14).

Tatiana Nikolayeva. (30 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Wie schön leuchtet der Morgenstern" (Com brilla l'estrella del matí), cantata BWV 1.

Solista dels Nens Cantors de Viena, soprano. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix.

Nens Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (26 m).

"Ach Gott, vom Himmel sieh darein" (Déu meu, mira'ns des de dalt del cel), cantata BWV 2.

Helen Watts, contralt. Aldo Bal-din, tenor. Walter Heldwein, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmut Rilling. (18 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

VERDI: Extractes del drama líric "I Lombardi alla prima crociata".

June Anderson. Richard Leech. Luciano Pavarotti. Samuel Ramey. Cor i Orquestra del Metropolitan de NY. Dir.: Jame Levine. (56 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCI-ES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

BALALAIQUES DELS GITANOS RUSSOS. (17 m).

TAIWAN: Peuple hakka. Peuple atayal. Peuple ami. (19 m).

IRLANDA: "An jug mór is é lán", "The Chattering magpie".

"Cherish the ladies", "As chui-

leann", "Ar Bhruach na laoi san Oíche do Casadh mé". (15 m).
16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS
BEETHOVEN: Triple concert per a violí, violoncel, piano i orquestra, op. 56.

Sara Billoch. Maria Billoch. Inés Reguero. Orquestra Simfònica Empordà-Llenguadoc-Rosselló. Dir.: Carles Coll. (38 m).

TOLDRA: Cinc cançons
Margarida Buendia, soprano. Carles Puig, piano. (13 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

ROSSINI: "Largo al factotum", ària de l'òpera Il Barbiere di Siviglia.

Hermann Prey. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (11 m).

BARTOK: El mandarí meravellós op. 19, suite.

Orquestra Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (20 m).

VIVALDI: Magnificat, RV 610.

Emily Van Evera, Nancy Argenta, sopranos. Margaret Cable, contralt. Catherine King, mezo.

Taverner Consort and Players. Dir.: Andrew Parrot. (14 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 9 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou but-

lletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

TELEMANN: Obertura (Suite) en Re M TWV 55: D19.

The English Concert. Trevor Pinnock, clavecí. Dir.: Trevor Pinnock. (25 m).

ROSSINI: Bolero.

Cecilia Bartoli, soprano. James Levine, piano. (3 m).

BORODIN: Quintet amb piano.

Quartet Minguet. Thomas Leander, piano. (20 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

RUBINSTEIN: Concert per a violí i orquestra, op. 46.

Takako Nishizaki. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Michael Halász. (37 m).

BARTOK: Dos quadres, Op. 10 Sz 46.

Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: Miklós Erdélyi. (18 m).

LOEILLET: Quintet en re m per a flautes de bec.

The Dolmetsch Ensemble. (8 m).

GOUNOD: Simfonia n. 2.

Filharmonia Romanesa de l'Estat de Transilvània (Cluj-Napoca). Dir.: Jean-Louis Petit. (37 m).

PAISIELLO: Concert per a piano i orquestra n. 4.

Mariacarla Monetti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephanie Gmley. (23 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ach Gott, wie manches Herzeleid" (Déu meu, quina aflicció), cantata BWV 3.

Solista dels Nens Cantors de Viena, soprano. Paul Eswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix.

Nens Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: N. Harnoncourt. (24 m).

"Christ lag in Todesbanden" (Jesucrist jeia en els lligams de la mort), cantata BWV 4.

Barbara Schlick, soprano. Kai Wessel, contratenor. Guy de Mey, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (19 m).

"Christ lag in Todesbanden" (Jesucrist jeia en els lligams de la mort), apèndix de la cantata BWV 4.

Barbara Schlick, soprano. Kai Wessel, contratenor. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (11 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

SOLER, A.: Miserere a 12, per a quartet vocal, doble cor i b.c.

Brigitta Kovács, soprano. Zsuzsa Dénes, soprano. Ildikó Komlósi, contralt. János Bándi, tenor. Gábor Lehotka, or-

gue. László Novák, contrabaix.

Cor Madrigal de Budapest. Dir.: Ferenc Szekeres. (22 m).

GERHARD: Epithalamion.

Jove Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Edmon Colomer. (22 m).

TARREGA: El Carnaval de Venècia.

David Russell, guitarra. (9 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

JEP NUIX

Ad volarem, per a flauta sola. Jep Nuix, flauta. (5 m).

"...and sax makes six", per a saxo solista i quintet de corda.

Grup Instrumental de Barcelona. Dir.: Carles Lobo. (9 m).

Variacions, evolucions, mutacions.

Bernat Castillejo, flauta. Oriol Romaní, clarinet. Jordi Masó, piano. Santiago Juan, violí. Lluís Heras, violoncel. (12 m).

Espirals, per a orquestra.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Paul Polivnick. (12 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

GROFÉ: Suite del Gran Cañón.

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (37 m).

LISZT: Variacions sobre la marxa nupcial del "Somni d'una nit d'estiu" de Felix Mendelssohn.

Arcadi Volodos, piano. (5 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya. Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Di-

lluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

10:03 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Wo soll ich fliehen hin" (A on fugiré?), cantata BWV 5.

Arleen Augér, soprano. Carolyn Watkinson, contralt. Aldo Baldin, tenor. Wolfgang Schöne, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmut Rilling. (20 m).

"Bleib bei uns, denn es will Abend werden" (Quedeu-vos amb

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SCRIABIN: El poema de l'extasi op. 54.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (22 m).

BRUCKNER: Locus Iste.

Cor de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Rupert Huber. (3 m).

SCHUBERT: Sonata per a piano i arpeggione D 821.

Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (24 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Concert per a violoncel en Do M. Hob. VIIb1.

Hideki Suzuki, violoncel. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kujiken. (23 m).

LULLY: Pastorale comique, comèdia-ballet (extractes).

Solistes vocals. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (6 m).

STRAVINSKI: Simfonia en Do M.

Cor i Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Sir Georg Solti. (29 m).

RODRIGO: Concert pastoral per a flauta i orquestra.

Jennifer Stinton. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Stuart Bedford. (25 m).

SCHUBERT: Quartet de corda n. 13, op. 29 n. 1, D 804

"Rosamunda".

Quartet Alban Berg de Viena. (31 m).

GALUPPI: Confitabor tibi, Domine, motet.

Gérard Lesne. Véronique Gens. Peter Harvey. II Seminario musicale. (35 m).

PIAZZOLLA: Night Club 1960.

Marc Grauwels, flauta. Yves Sorms, guitarra. (7 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Wo soll ich fliehen hin" (A on fugiré?), cantata BWV 5.

Arleen Augér, soprano. Carolyn Watkinson, contralt. Aldo Baldin, tenor. Wolfgang Schöne, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmut Rilling. (20 m).

"Bleib bei uns, denn es will Abend werden" (Quedeu-vos amb

nosaltres, que es fa tard i el dia ja ha començat a declinar), cantata BWV 6.

Barbara Schlick, soprano. Andreas Scholl, contratenor. Christoph Pregardien, tenor. Gottfried Schwarz, baix. Cor de cambra Accentus. Conjunt Barroc de Limoges. Dir.: Christophe Coin. (19 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA MATEU FLETXA

La Bomba, ensalada. Ensemble Clément Janequin. (11 m).

La Justa, ensalada. La Colombina. (14 m).

La Guerra, ensalada. Ensemble Clément Janequin. (9 m).

La Negrina, ensalada. La Colombina. (8 m).

El Foc. Ensallada. Studium Musicae Valencia. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (19 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF
Les versions firmades per les grans batutes:

NIKOLAUS HARNONCOURT
BACH: "Lobet den Herren, alle Heiden" (Lloeu el Senyor tots els pagans), motet BWV 230.

Bachcor Stockolm. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (6 m).
MOZART: Simfonia n. 39, KV 543.

Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (30 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

TOCAR TOTES LES TECLES:
La dida, cançó popular.

AVUISONA: El quartet de corda.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

VERDI: Ballet de la Reina de l'acte III de l'òpera Don Carlo.

Orquestra del Teatre Alla Scala. Dir.: Claudio Abbado. (15 m).

BACH: La Passió segons Sant Joan, BWV 245. ("Herr, unser Herrscher", cor inicial de la primera part).

Cor Bach de Munich. Orquestra Bach de Munich. Dir.: Karl Richter. (11 m).

HAYDN: Quartet de corda op. 33 n. 2 (Hob. III:38) "La Bromma".

Quartet Mosaiques. (20 m).

21:00 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan Vives.

OSIAS WILENSKI

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (34 m).

BRITTEN: Concert per a piano op. 13.

Annette Servadei, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Joseph Giunta. (37 m).

BOCCHERINI: Simfonia op. 12 n. 6, G 508.

Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (23 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Christ unser Herr zum Jordan kam" (Crist, nostre senyor, va arribar al Jordà), cantata BWV 7.

Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor del King's College de Cambridge. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (26 m).

"Liebster Gott, wenn werd ich sterben?" (Déu estimat, quan moriré?), cantata BWV 8.

Julianne Baird, soprano. Allan Fast, contratenor. Frank Kelley, tenor. Jan Opalach, baix. The Bach Ensemble. Dir.: Joshua Rifkin. (18 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA
BEETHOVEN: Missa en Do M.

Susan Dunn, soprano. Margarita Zimmermann, mezzo-soprano. Bruno Beccaria, tenor. Tom Krause, bariton. Cor de Cambra RIAS. Solistes del Cor de Cambra Ernst Senff. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Riccardo Chailly. (45 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

ROGER: Trilogia per a trio de corda.

Trio de corda de París. (14 m).

GUINJOAN: Acta Est Fabula. Anna Ricci, mezzo. Jean Pierre Dupuy, cinto. Grup Koan. Dir.: José Ramón Encinar. (17 m).

PADRÓS: Xucla el silenci nocturn.

Volad Libitum. Dir.: Jordi Rossinyol. (7 m).

HUMET: Quatre quadres de J. M. W. Turner per a sextet mixt.

Gup Cámara XXI. Dir.: Gregorio Gutiérrez. (10 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE
La música per a piano.

Glenn Gould interpreta Bach. BACH: Variacions Goldberg, BWV 988. (51 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

20:10 REPERTORI DE CONCERT

20:10 REPERTORI DE CONCERT

20:10 REPERTORI DE CONCERT

20:10 REPERTORI DE CONCERT

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BERNSTEIN: "Maria", "Tonight", "America", tres temes del musical "West Side Story".

Josep Carreras. Kiri te Kanawa. Tatiana Troyanos. Louise Edeiken. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leonard Bernstein. (14 m).

GRIEG: Peer Gynt, Suite n. 1 op. 46.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (14 m).

BACH: Concert per a tres clavicins i corda, BWV 1063.

Kenneth Gilbert. Trevor Pinnock. Lars Ulrik Mortensen. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (14 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

L'ACÚSTICA DELS LOCALS
23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED
Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

0:30 GRANS INTEGRALS

Santi Molas, percussió. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (24 m).

LLUNELL: Violetes d'or, petit poema simfònic per a cobla i timbales.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Jesús Ventura. (6 m).

VICENS: El cant del batre, sardana.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (11 m).
11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.
"Els ballets".

TXAIKOVSKI: Ellac dels cignes, ballet op. 20. (Acte Ier, escena 2ona: vals).

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (8 m).

ADAM: Giselle, ballet. (Dansa dels castells)

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (5 m).

GLAZUNOV: Raimonda, ballet. (Dansa espanyola).

Mikhaïl Tsinman, violí, Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (2 m).

KHATXATURIAN: Espàrtac, ballet. (Acte Ier, escena 1era: Obertura i triomf de Roma. Acte Ier, escena 3era: Variació d'Egina i Bacanal).

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (12 m).

PROKOFIEV: Romeu i Julieta, ballet inspirat en la tragèdia de Shakespeare, p. 64. (Acte Ier, escena 2ona: Montescos i Capulets, dansa dels cavallers. Acte 2on: Mort de Tibals. Final.)

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (8 m).

TXAIKOVSKI: Trecanous, ballet inspirat en el conte de Hoffmann. (Acte Ier: Quadre Ier: marxa. Acte 2on: Divertiment: Trepak, dansa russa. Dansa dels Mirlitons. Vals de les flors.)

Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (14 m).

LEUVENCHELLE: La Sífida, ballet. (Dansa escocesa).

Boris Shlepakov, trompa. Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Andrei Txistiakov. (4 m).

12:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

ALMA MAHLER

"Die stille Stadt", "In meines Vaters Garten", "Laue Sommernacht", "Bei dir ist es traut",

"Ich wandle unter Blumen", 5 lieder.

Angelika Kirchschlager, soprano. Helmut Deutsch, piano. (13 m).

Quatre lieder: "Licht in der Nacht", "Waldseligkeit", "Ansturm", "Erntelied".

Christina Högman, soprano. Roland Pöntinen, piano. (13 m).

MAHLER-WERFEL: Cinc lieder: "Hymne", "Ekstase", "Der Erkennende", "Lobgesang", "Hymne an die Nacht".

Magdalena Hajóssyová, soprano. Marián Lapsansky, piano. (22 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

HÄNDEL: L'Allegro, il Penseroso ed il Moderato.

Susan Gritton, Lorna Anderson, Claron McFaden, sopranos. Paul Agnew, tenor. Neal Davies, baix. The King's Consort. Cor del King's Consort. Dir.: Robert King. (138 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 13 DE FEBRER DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

SIBELIUS: Quartet de corda en la m.

Sibelius Academy. (28 m).

SAINT-SAËNS: Quartet de corda n. 2 op. 153.

Quartet Viotti. (25 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

DONIZETTI: Olivo e Pasquale, òpera en dos actes.

John del Carlo. Gastone Sartì. Estelle Maria Gibbs. Giovanni Mastino. Cor de l'Òpera Barga i de la Polifonia Lucchese. Orquestra Jovenil Internacional de l'Òpera de

Barga. Dir.: Bruno Rigacci. (123 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb el millors cantants del nostre temps.

Andreas Scholl i Teresa Berganza.

ALBERT: "Veneris miseras resinare querelas".

Andreas Scholl, contratenor. Markus Märkl, clavecí. Karl Ernst Schröder, laüt. Alix Verzier, violoncel. (4 m).

KRIEGER, J.P.: "Schmilz, hartes Herz".

Andreas Scholl, contratenor. Markus Märkl, clavecí. Karl Ernst Schröder, laüt. Alix Verzier, violoncel. Pablo Valetti, violí. Stephanie Pfister, violí. Friederike Heumann, viola de gamba. (4 m).

HÄNDEL: "Ombra mai fù", ària de l'òpera Serse.

Andreas Scholl, contratenor. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (3 m).

"Una Furtiva Lagrima" de l'òpera "L'Elisir d'Amore" de Gaetano Donizetti.

Els Tres Contratenors (Pascal Bertin, Andreas Scholl, Dominique Visse). (3 m).

VIVALDI: Stabat Mater, RV 621.

Andreas Scholl, contratenor. Ensemble 415. Dir.: Chiara Bianchini. (19 m).

HASSE: Ària "Pallido il sole", d'Artaserse.

Andreas Scholl, contratenor. Orquestra de l'Època de la Il·lustració. Dir.: Roger Norrington. (4 m).

CHERUBINI: Ah! che forse ai miei di.

Teresa Berganza, mezzo-soprano. Felix Lavilla, piano. (6 m).

HAYDN: Ariadna a Naxos, cantata.

Teresa Berganza, mezzo-soprano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Marcello Viotti. (19 m).

LUNA: El niño judío (Cançó espanyola).

Teresa Berganza. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (6 m).

GRANADOS: Tres cançons.

Teresa Berganza, mezzo-soprano. Felix Lavilla, piano. (6 m).

VIVALDI: Longe Mala Umbræ Terrores. Motet.

Teresa Berganza, contralt. Orquestra de cambra Anglesa. Dir.: Antoni Ros-Marbà. (16 m).

CHAPI: El Barquillero. (Romança de socorro).

Teresa Berganza. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (6 m).

SERRANO: La Dolorosa, duo.

Plácido Domingo. Teresa Berganza. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: L.A. García Navarro. (6 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT

Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 14 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

ROSETTI: Concert per a oboè en Do M.

Lajos Lencsés, oboè. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (18 m).

KREISLER: Capricci vienès.

Joshua Bell, violí. Paul Coker, piano. (5 m).

SCHUBERT: Ständchen (Serenata) D. 920.

Jacqueline Fox, mezzo. BBC Singers. Susan Tomes, piano. Dir.: Jane Glover. (6 m).

JANACEK: Quartet de corda n. 1 a partir de la Sonata Kreutzer de Lev Tolstoi.

Quartet de corda Juliard. (19 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BACH, J. Christian: Concert per a arpa i orquestra de cambra en Re M.

Suzana Klincharova. Solistes de Sofia. Dir.: Emil Tabakov. (16 m).

RESPIGHI: Vitralls d'església. Philharmonia Orchestra. Dir.: G. Simon. (26 m).

MARX: Sieben Lieder aus dem Iatenischen Liederbuch.

Dorothy Dorow, soprano. Massimiliano Damerini, piano. (14 m).

HINDEMITH: Danses symphoniques.

Orquestra Filharmònica BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (28 m).

BEETHOVEN: Cantata pel nomenament de l'Emperador Leopold II, WoO 88.

Judith Howarth. Jean Rigby. John Mark Ainsley. José Van Dam. Corydon Singers. Corydon Orchestra. Dir.: Matthew Best. (23 m).

MARAI: Tombeau de Mr. de Sainte-Colombe.

Sigiswald Kuijken i Wieland Kuijken, viola de gamba. Gustav Leonhardt, clavicèmbal. (8 m).

BAYER: Die Puppenfee (La fada nina), ballet.

Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz. Dir.: Kurt Eichhorn. (42 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Es ist das Heil uns kommen her" (Ens ha arribat la salvació), cantata BWV 9.

Ulrike Sonntag, soprano. Gabriel Schreckenbach, contralt. Adalbert Kraus, tenor. Wolfgang Schöne, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Orquestra de cambra Württemberg-Heilbronn. Dir.: Helmuth Rilling. (21 m).

"Meine Seel erhebt den Herren" (La meua ànima magnifica el Senyor), cantata BWV 10.

Nen del Cor de la Catedral de Regensburg, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor del King's College de Cambridge. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (22 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

BERG: Suite Lírica per a quartet de corda.

Quartet LaSalle. (27 m).

HINDEMITH: Sonata per a piano n. 2.

Sviatoslav Richter. (12 m).

MILHAUD: Concert per a violoncel·l i orquestra n. 1, op. 136.

Mstislav Rostropovitch. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (15 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:00 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de Sta. Maria de Gràcia **CONCERT** enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de febrer de 1988 a Sta. Maria de Gràcia. Obres de MENDELSSOHN, SCHUMANN i LISZT. Maria Nacy, orgue. (49 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarrija.

19:00 MÚSICA CORAL

WEELKES: Give the King Thy Judgements.

Christ Church Cathedral Choir. Dir.: Stephen Darlington. (6 m).

ELGAR: Quatre cançons op. 53.

Cor de la catedral de Worcester. Dir.: Donald Hunt. (18 m).

LOCKE: Super flumina Babylonis, motet.

Cor del New College, Oxford. The Parley of Instruments. Dir.: Edward Higginbottom. (13 m).

STANFORD: Tres motets, op. 38.

Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (9 m).

BRITTEN: Deus in adiutorium meum.

Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: David Hill. (6 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 5, op. 73 "Emperador".

Rudolf Serkin. Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (39 m).

DELIBES: Duettino "Viens Malika..." de l'òpera Lakmé.

Mady Mesplé, Danielle Millet. Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera Còmica. Dir.: Alain Lombard. (6 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OB

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 11 de febrer del 2000 a l'Auditori de Barcelona. **ARIES D'OPERA I TEMES DEL MUSICAL AMERICA.**

Barbara Hendricks, soprano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Matthias Aeschbacher. (23:00 AGENDA MUSICAL)

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 15 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

POULENC: Sinfonietta.

Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (28 m).

CORELLI: Sonata per a corda op. 1 n. 4.

Quartet Purcell. (5 m).

BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn per a dos pianos, op. 56 b.

Martha Argerich i Alexandre Rabinovitch, piano. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 33, KV 319.

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (23 m).

STRAVINSKI: Ebony Concerto, concert per a clarinet i orquestra.

Dimitri Ashkenazy, clarinet. Orquestra Simfònica de la Ràdio Alemanya de Berlín. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (9 m).

HANDEL: Te Deum d'Utrecht en Re M.

Emma Kirkby, Judith Nelson, sopranos. Charles Brett, contratenor. Rogers Covey-Crump, Paul Elliott, tenors. David Thomas, baix. Cor de la Catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music. Dir.: Simon Preston. (25 m).

BONET: Homenatge a Gaudí.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Josep Pons. (9 m).

XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 6, op. 101.

Quartet Borodin. (24 m).

PLEYEL: Concert per a violoncel·l i orquestra en Do M, B. 106.

Ivan Monighetti, violoncel·l. Akademie für Alte Musik Berlin. (22 m).

SORS: Gran Sonata op. 22.

Adam Holzman, guitarra. (26 m).

MILHAUD: El Carnaval d'Aix, op. 83b.

Claude Helffer, piano. Orquestra Nacional de França. Dir.: David Robertson. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Lobet Gott in seinen Reichen" (Lloén Déu en el seu regne), cantata BWV 11 (Oratori de l'Ascensió).

Monika Frimmer, soprano. Ralf Popken, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. David Wilson-Johnson, baix. Cor i orquestra de l'Edat de la Il·lustració. Dir.: Gustav Leonhardt. (30 m).

"Weinen, Klagen, Sorgen, Zagen" (Plors, laments, penes, pors), cantata BWV 12.

Kai Wessel, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (22 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

CHUECA: El chaleco blanco.

Ana Maria Iriarte, Gerardo Monreal. Joaquín Portillo. Cors i cantors de Madrid. Dir.: Ataulfo Argenta. (19 m).

CHUECA: Agua, azucarillos y aguardiente. (Preludi).

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (3 m).

CHUECA: La Gran Vía ("Tango" i "Schottis").

Teresa Berganza. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (8 m).

CHUECA: El bateo.

Inés Rivadeneira. Lupe Sánchez. Gerardo Monreal. Joaquín Portillo. Cor Orfeó Donostiarra. Orquestra Simfònica. Dir.: Indalecio Cisneros. (25 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

SUÏSSA: Selecció de temes interpretats amb instruments tradicionals suïssos. (29 m).

XINA: Cançons d'infants o d'adults?

Tribus minoritàries del sud-oest de la Xina. (17 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarrija.

19:00 JOVES INTERPRETS

LISZT: Sonata per a piano en si m.

José Menor. (31 m).

BROTONS: Sonata per a clarinet i piano op. 46.

Joan Pere Gil. Emili Blasco. (14 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Rapsòdia per a contralt, cor i orquestra, op. 53.

Brigitte Fassbaender. Cor Filharmònic de Praga. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Giuseppe Sinopoli. (14 m).

PAGANINI: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 7.

Ilya Grubert, violí. Orquestra de Cambra de Moscou. Dir.: Constante Orbelian. (30 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Re-

petició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 16 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: La Tempesta op. 18, fantasia simfònica inspirada en Shakespeare.

Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (22 m).

HAHN: Dues cançons: "Le Rosignol des lilas", "Fumée".

Susan Graham, mezzo. Roger Vignoles, piano. (5 m).

SCHMELZER: Sonata con tribus violinis.

Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lammon. (7 m).

SCHUBERT: Klavierstücke n. 1, D. 946.

Andreas Steier, fortepiano. (10 m).

FESTA: Chi vuol veder, madrigal.

Conjunt Huelgas. Dir.: Paul Van Nevel. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

POULENC: Sinfonietta.

The New London Orchestra. Dir.: Ronald Corp. (28 m).

SALIERI: Missa de l'Emperador.

Cor de Nois de St. Florian. Orquestra Simfònica de Leonding.

Dir.: Uwe Christian Harrer. (28 m).

HAYDN, M.: Quintet de corda, P. 109.

L'Archibudelli. (25 m).

ALBENIZ: Concert fantàstic. Primer concert per a piano i orquestra, op. 78.

Enrique Pérez de Guzmán, piano. Orquestra de València. Dir.: Manuel Galduf. (28 m).

LECLAIR: Sonata op. 9 n. 6. Convivium. (14 m).

BALAKIREV: Rússia, poema simfònic.

The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (15 m).

BERLIOZ: L'elio o el retorn a la vida, Op. 14b (extractes).

Cor i Orquestra Simfònica de Sant Francisco. Dir.: Michael Tilson Thomas. (19 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Meine Seufzer, meine Tränen" (Els meus sospirs, les meves llàgrimes), cantata BWV 13.

Walter Gampert, soprano (solista del Cor de Nens de Bad Tölz).

Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Cor del King's College de Cambridge. Leonhardt-

Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (23 m).

"Wär Gott nicht mit uns diese Zeit" (Si Déu no fos amb nosaltres en aquest temps), cantata BWV 14.

Walter Gampert, soprano (solista del Cor de Nens de Bad Tölz).

Marius van Altena, tenor. Max van Egmond, baix.

Cor de nens de Bad Tölz. Cor del King's College de Cambridge.

Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (18 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

ALBÉNIZ: Evocación, de la Suite Iberia.

Enric Torra, piano. (7 m).

MAS PORCEL: Météores (1935).

Miquel Estelrich, piano. (9 m).

SORS: Concert per a violí i orquestra en Sol M.

Montserrat Cervera. Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. (22 m).

GRANADOS: Cuentos de la juventud.

Emili Brugalla, piano. (17 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:00 MÚSICS DE CATALUNYA

MONTSALVATGE: Cuarteto indiano.

Solistes de l'Orquestra de Cadagüés. (21 m).

BONET: Diades d'amor.

Laurence Monteyrol, soprano. Narcís Bonet, piano. (16 m).

BALANYÀ: Frederic.

Josep Maria Balanyà, piano. (10 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec

Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Missa brevis KV 259.

Dominik Wolff. Michael Hofmeister. Gerhard Werlitz. Ulrich Sreckmann. Cor de Cambra del Augsburger Domsgnaben. Collegium Aureum.

Dir.: Reinhard Kammler. (14 m).

WEBER: Konzertstück per a piano i orquestra, op. 79.

Gerhard Oppitz. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (16 m).

TOLDRA: Vistes al mar.

Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Gonçal Comellas. (16 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya. Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 17 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Simfonia n. 46.

Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (20 m).

GRANADOS: Madrigal per a violoncel i piano.

Membres del Piano Trio Salzburg. (6 m).

BACH: "Laudamus te" de la missa en si mi BWV 232.

Magdalena Kozena, mezzo. Musica Florea. Dir.: Marek Stryncl. (4 m).

SCHUMANN: Peça de concert op. 86 per a quatre trompes i orquestra.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Christian Thielmann. (19 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BERG: Sonata per a piano, op. 1.

Glenn Gould. (14 m).

SIBELIUS: Simfonia n. 4 op. 63.

Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Colin Davis. (37 m).

DE LA BARRE: Suite per a flauta travessera i continu n. 5 (primer llibre).

Stephen Preston, flauta. Jordi Savall, viola de gamba. Blandine Verlet, clavicèmbal. Hopkinson Smith, tiorba. (14 m).

RAKHMANINOV: Les Vespres, op. 37.

Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (66 m).

BRITTEN: Quartet de corda n. 3, op. 94.

Quartet Amadeus. (26 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Herr Gott, dich loben wir" (Déu nostre senyor, et lloem), cantata BWV 16.

Gabriele Schreckenbach, contralt. Peter Schreier, tenor. Philippe Huttenlocher, baix.

Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart.

Dir.: Helmuth Rilling. (18 m).

"Wer Dank opfert, der preiset mich" (El qui m'ofereix accions de gràcies, reconeix la meua glòria), cantata BWV 17.

Nen solista del Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Petits cantors de Viena.

Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19 m).

"Gleichwie der Regen und Schnee vom Himmel fällt" (Així com la pluja i la neu cauen del cel), cantata BWV 18.

Barbara Schlick, soprano. Christoph Prégardien, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (13 m).

"Gleichwie der Regen und Schnee vom Himmel fällt" (Així com la pluja i la neu cauen del cel), apèndix de la cantata BWV 18.

Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (5 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

BRUDIEU: "Si fos amor substància rahonable", madrigal.

La Colombina. (4 m).

BRUDIEU: "En los mon pus sou dotada del set goigs".

Solistes. Ensemble Clément Jaquin. (10 m).

BRUDIEU: "Ma colentat ab la raho s'envolpa", madrigal.

Coral Sant Jordi. Dir.: Oriol Martorell. (3 m).

BRUDIEU: Missa Pro Defunctis.

Capella Clàssica Polifònica del FAD. Dir.: Enric Ribó. (22 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes:

NIKOLAUS HARNONCOURT

BEETHOVEN: Romança per a violí i orquestra, op. 50.

Gidon Kremer, violí. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8 m).

HÄNDEL: "Worthy is the lamb", extret del Messies.

Cor de cambra de Estocolm. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7 m).

NAUDOT: Concert en Sol M per a flauta de bec, dos violins i baix continu, op. 17 n. 5.

Frans Brüggen, flauta de bec. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt i Frans Brüggen. (11 m).

MOZART: Duet i final de l'acte I de l'òpera "La flauta Màgica".

Matti Salminen. Hans-Peter Blochwitz. Thomas Hampson. Barbara Bonney. Cor i Orquestra de l'Òpera de Zuric. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (29 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

EL RETRAT: Johann Sebastian Bach.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 REPERTORI DE CONCERT

HANDEL: O come, let us sing unto the Lord, Anthem Chandos n. 8.

Patrizia Kwella, soprano. James Bowman, contralt. Ian Partridge, tenor. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (30 m).

STRAVINSKI: La consagració de la primavera (L'adoració de la terra).

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (16 m).

21:00 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

JORDI LLOVET
23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT
Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 JOVES INTERPRETS
Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI
Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 18 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MOZART: Concert per a flauta i orquestra n. 1, KV 313. Raffaele Trevisana, flauta. Orquestra de Cambra Arcata de Stuttgart. Dir.: Patrick Strub. (26 m).

BRAHMS: Tres lieder: "Sonntag" (Diumenge) op. 47 n. 3, "Mädchenlied" (lied per a una nena) op. 85 n. 3, "Ständchen" (Serenata) op. 14 n. 7.

Mariana Lipovsek, mezzo. Duo de guitarres Folkwang. (6 m).

DVORAK: Polonesa, B 100. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (5 m).

CLEMENTI: Sonata per a piano op. 13 n. 6.

Christopher Czaja Sager, piano. (12 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

CHARPENTIER: Les Arts Florissants, H 487.

Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (41 m).

MERTZ: "Il barbiere di Siviglia" de Rossini, op. 8 n. 23.

Claudio Marcotulli, guitarra. (11 m).

DUFOUR: Sombre journée. Les Percussions de Strasbourg. (11 m).

MOZART: Petites peces d'Infancia i Joventut.

Ludovica Mosca, piano. (8 m).

ESPLA: Cançons de platja. Yannula Pappas. Orquestra Simfònica d'Israel. Dir.: Gershon Stern. (11 m).

BONDEVENÈCIA: Sonata per a flauta n. 1.

Sabine Dreier, flauta. Irene Heggen, piano. (11 m).

BACH.C.Ph.E.: Simfonia per a orquestra de corda, Wq. 182/1.

Orquestra de Cambra Renana de Colònia. Dir.: Jan Corazolla. (11 m).

HANDEL: Anthem per l'Hospici.

Gillian Fisher. Libby Crabtree. Charles Brett. John Elwes. Cor de la Catedral de Winchester.

The Brandenburg Consort. Dir.: David Hill. (28 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Es erhub sich ein Streit" (Mentrestant va esclatar una guerra al cel), cantata BWV 19.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Petits cantors de Viena.

Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (20 m).

"Du Ewigkeit, du Donnerwort" (Oh eternitat, paraula retornant), cantata BWV 20.

Verena Gohl, Martha Kessler, contralts. Theo Altmeyer, Adalbert Kraus, tenors. Wolfgang Schöne, baix. Cantors de Frankfurt. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (28 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

STRAVINSKI: Abraham i Isaac.

Richard Frisch, baríton. Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Robert Craft. (10 m).

STRAVINSKI: Simfonia dels Salmos.

Cor i Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (23 m).

STRAVINSKI: Anthem.

Festival Singers de Toronto. Dir.: Igor Stravinski. (4 m).

STRAVINSKI: Variacions Corals sobre l'himne "Vom Himmel hoch, da komm' ich her" de Bach.

Festival Singers of Toronto. Orquestra Simfònica CBC. Dir.: Igor Stravinski. (10 m).

STRAVINSKI: Babel.

John Calicos, narrador. Festival Singers de Toronto. CBC Symphony Orchestra. Dir.: Igor Stravinski. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

MESTRES QUADRENY: "Els Perfums".

Marta Fiol, soprano. Montserrat Torruella, mezzo. Marisa Martins, mezzo. Carles Puig, piano. (21 m).

BARCE: Sonata per a violí i piano n. 3.

Evelio Tiele. Cecilio Tiele. (20 m).

LLANAS: Tres estudis per a la mà esquerra.

Albert Nieto, piano. (6 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Glenn Gould interpreta Bach.

BACH: L'art de la fuga, BWV 1080 (Contrapunctus I, II i IV). (10 m).

BACH: Preludis i fugues n. 1 a 4, BWV 846 a BWV 849, d'"El clavicé ben temperat" (llibre I). (17 m).

BACH: Sis petits preludis, BWV 933-938. (12 m).

BACH: Partita n. 2, en do m, BWV 826. (15 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

RIMSKI-KORSAKOV: Obertura la Gran Pasqua Russa.

Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Yuri Temirkanov. (16 m).

OFFENBACH: Extractes del ballet "Gaîté parisienne".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (29 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

LA MÚSICA DE CAMBRA A CATALUNYA

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 19 DE FEBRER DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

CASSÚ: A la Bisbal aplec d'argent, sardana.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Josep Cassú. (14 m).

FONT: Per la nostra amistat, sardana.

Cobla Els Montgrins. Dir.: Jordi Molina. (6 m).

GIL MEMBRADO: Glossa del bon caçador. Glossa del cant dels ocells.

Cobla La Principal de La Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (6 m).

COHI GRAU: Concert per a violí i cobla en Sol M. Enregistrament fet per Catalunya Música.

Sergi Alpiste, violí. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Concepció Ramió. (16 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

"Adagios"
ALBINONI: Adagio per a corda i orgue.

Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Karl Münchinger. (8 m).

RODRIGO: Adagio del Concert d'Aranjuez.

Narciso Yepes, guitarra. Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: R. Frübeck de Burgos. (21 m).

BARBER: Adagio per a corda. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Andrew Schenck. (9 m).

BEETHOVEN: Adagio de la Sonata per a piano n. 8, op. 13 "Patètica".

Daniel Barenboim. (5 m).
MAHLER: Simfonia n. 5 (Adagietto).

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (10 m).

12:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....
Repetició del programa emès el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED
FRANCIS POULENC

"Le Bestiaire ou Cortège d'Orphée" FP 15 a (Guillaume Apollinaire).

Nicolas Rivenq, baríton. Emmanuel Strosser, piano. (5 m).

"Le Bestiaire ou Cortège d'Orphée", tres melodies inèdites FP 15 b (Guillaume Apollinaire).

Nicolas Rivenq, baríton. Emmanuel Strosser, piano. (3 m).

Quatre poemes de Guillaume Apollinaire.

Gérard Souzay, baríton. Dalton Baldwin, piano. (4 m).

Quatre poemes de Guillaume Apollinaire.

Michel Sénéchal, tenor. Dalton Baldwin, piano. (6 m).

La Grenouillère (Guillaume Apollinaire)

Gabriel Bacquier, baríton. Jacques Baldwin, piano. (2 m).

Bleuet (Guillaume Apollinaire). Nicolai Gedda, tenor. Dalton Baldwin, piano. (3 m).

Les Banalités, sobre poemes de Guillaume Apollinaire.

Nathalie Stutzmann, contralt. Inger Södergren, piano. (11 m).

Calligrammes.

Gérard Souzay, baríton. Dalton Baldwin, piano. (11 m).

Rosemunda (Guillaume Apollinaire).

William Parker, baríton. Dalton Baldwin, piano. (2 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ
Un programad'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES
TXAIKOVSKI: "La bella dorment", ballet en tres actes op. 66.

Orquestra Simfònica Estatal. Dir.: Evgeny Svetlanov. (170 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DEL L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 20 DE FEBRER DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA
TIPPETT: Quartet de corda n. 2.

Quartet Britten. (20 m).
STRAVINSKI: Octet.

Membres de la London Sinfonietta. (16 m).

POULENC: Trio per a piano, oboè i fagot.

Pascal Rogé, Maurice Bourgue, Amaury Wallez. (13 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT
Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
WAGNER: Das Liebesverbot, gran òpera còmica en dos actes.

Sabine Hass, Pamela Coburn. Robert Schunk, Hermann Prey, Kieth Engen. Cor i Orquestra de l'Òpera de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (155 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Alex Gorina.

Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb els millors cantants del nostre temps.

Thomas Allen i Agnes Baltsa.
SCHUBERT: Lied eines Schiffers an die dioskuren, lied D. 360.

Thomas Allen, baríton. (3 m).

POULENC: Le Bal Masqué, cantata profana per a baríton i orquestra de cambra sobre poemes de Max Jacob.

Thomas Allen, baríton. The Nash Ensemble. Dir.: Lionel Friend. (20 m).

3 cançons marines (IVES, SCHUMANN i MENDELSSOHN).

Thomas Allen, baríton. Sarah Walker, mezzo-soprano. (5 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Songs of Travel.

Thomas Allen, baríton. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Simon Rattle. (24 m).

CANÇONS DEL MEU PAÍS NATAL.

Agnes Baltsa. Orquestra Experimental d'Atenes. Dir.: Stavros Xarhakos. (9 m).

MASCAGNE: "Voilà sapete", de Cavalleria rusticana.

Agnes Baltsa. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Heinz Wallberg. (3 m).

BELLINI: Norma, dos duets.

Agnes Baltsa, Josep Carreras. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Plácido Domingo. (8 m).

STRAUSS, R.: El Cavaller de la Rosa, (ària: "Mir ist die Ehre widerfahren").

Agnes Baltsa, Janet Perry. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (7 m).

VERDI: Àries de Macbeth.

Agnes Baltsa, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Munic. Dir.: Alberto Zedda. (19 m).

MOZART: "Parto, parto, ma tu ben mio", de La Clemenza di Tito.

Agnes Baltsa. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Heinz Wallberg. (6 m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DEL L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 21 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS
Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

C. Ph. E. BACH: Gran simfonia en Fa M per a orquestra a 12 veus obligades.

Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (10 m).

BEETHOVEN: Sonata per a violí i piano n. 8, Op. 30 n. 3.

Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (18 m).

MAYMÓN: Diferencias de las cas.

José Miguel Moreno, violoncel·la. (4 m).

STRAUSS, R.: Duet-concert, no per a clarinet i fagot amb orquestra i arpa.

Peter Schmidl, clarinet. Michael Werba, fagot. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: André Previn. (18 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA
LISZT: Orpheus, poema simfònic.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Zubin Mehta. (11 m).

HAYDN: Missa in angustis "Missa Nelson" Hob. XXII: 11.

Luba Organosova, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt.

Deon van der Walt, tenor. Lastair Miles, baríton. Cor Arnold Schönberg. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (42 m).

BLASCO DE NEBRA: Sonata en fa m.

Rafael Puyana, clavicèmbal. (7 m).

FAURÉ: Quartet de corda op. 121.

Quartet Via Nova. (26 m).

TIPPETT: The Rose Lake. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (30 m).

ARCADELT: Cinc Madrigals "Voi ve n'andat' al cielo", "Va mi ponest' in foco", "Ver' è fern'è'l mio petto", "Il ciel è rado virtù tanta mostra", "Ahimè, ahimè, dov' è'l bel è so?"

Capella Antiqua de Munic. Dir.: Konrad Ruhland. (10 m).

GLAZUNOV: Concert per a piano i orquestra, n. 1 op. 92.

Stephen Coombs, piano. Orquestra Simfònica de la BBC Escocesa. Dir.: Martyn Brabbins. (31 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ich hatte viel Bekümmernis" (I quan neix el neguit dintre meu), cantata BWV 21.

Monika Frimmer, soprano. Gerd Türk, tenor. Peter Kooy, baix. Bach Collegium de Japó. Dir.: Masaaki Suzuki. (38 m).

"Ich hatte viel Bekümmernis" (I quan neix el neguit dintre meu), apèndix de la cantata BWV 21.

Gerd Türk, tenor. Peter Kooy, baix. Bach Collegium de Japó. Dir.: Masaaki Suzuki. (10 m).

"Jesus nahm zu sich die Zwölfe" (Jesús va prendre amb ell els dotze), cantata BWV 22.

Elisabeth von Magnus, contralt. Paul Agnew, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16 m).

14:00 CLASSICS DEL SEGLE XX

HONEGGER: Simfonia n. 1.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (23 m).

GERSHWIN: "I Got Rhythm", variacions.

Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St. Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln. Dir.: Robert Sadin. (13 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue del Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de maig de 1996 al Reial Monestir de Santa Maria de Ripoll. **OBRES PER A ORGUE DEL PARE NARCÍS DE CASANOVES.**

Modest Moreno, orgue. (52 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL
CEREROLS: Missa pro defunctis.

La Capella Reial. Dir.: Jordi Savall. (46 m).

FAURE: Pavana, op. 50.

Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (7 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BRAHMS: Variacions sobre un tema de Haydn, op. 56a.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (20 m).

HÄNDEL: "O be Joyful in the Lord", Anthem "Chandos" n. 1, per a solistes, cor i orquestra. (Salm 100).

Lynne Dawson, soprano. Ian Partridge, tenor. Michel George, baix. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (20 m).

HONEGGER: Pacific 231, moviment simfònic.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Ch. Dutoit. (6 m).

21:00 TEMPORADA DE L'OB

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de febrer del 2000 a l'Auditori de Barcelona. **PADRÓS:** Obra estrena. **TXAIKOVSKI:** Concert per a violí i orquestra op. 35. **SIBELIUS:** Simfonia n. 2, op. 43.

Boris Belkin, violí. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: James DePreist.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTOGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 22 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HÄNDEL: Concerto grosso op. 3 n. 4.

Christian Moreaux, oboè. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (12 m).

VERDI: Pater noster.

Cor del Conservatori Nacional de Riga. Dir.: Silvano Frontalini. (6 m).

BARTOK: Quartet de corda n. 3 Sz. 85.

Quartet Táckacs. (16 m).

VAUGHAN WILLIAMS: The Lark Ascending (L'ascensió de l'Àlora).

Michael Davis, violí. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (16 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VERACINI: Obertura n. 5 en Si M.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (14 m).

BRAHMS: Zigeunerlieder op. 103.

Mariana Lipovsek, mezzo. Anthony Spiri, piano. (12 m).

DVORAK: Trio amb piano op. 21.

Trio Fontenay. (32 m).

NIELSEN: Simfonia n. 6 "Simfonia Semplice".

Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Herbert Blomstedt. (34 m).

BERNARDI: Missa "Il bianco e dolce cigno".

Capella Antiqua de Múnic. Dir.: Konrad Ruhland. (4 m).

BRITTEN: Sis metamorfosis d'Ovidi, op. 49 per a oboè sol. Sara Watkins, oboè. (12 m).

LECLAIR: Sonata VII.

Barthold Kuijken. Wieland Kuijken. Robert Kohnen. (12 m).

TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra op. 35.

Midori, violí. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (37 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Du wahrer Gott und Davids Sohn" (Tu, Déu veritable i fill de David), cantata BWV 23.

Barbara Schlick, soprano. Elisabeth von Magnus, contralt.

Paul Agnew, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (17 m).

"Ein ungefärbt Gemüte" (Un esperit transparent), cantata BWV 24.

Bogna Bartosz, contralt. Gerd Türk, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (15 m).

"Es ist nichts Gesundes an meinem Leibe" (No em queda en tot el cos res de sa), cantata BWV 25.

Lisa Larsson, soprano. Gerd Türk, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (16 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS

SOR: El Telemaco nell'isola di Calipso, òpera.

Yolanda Auyanet. Rosa Maten, soprano. Joan Cabero, tenor.

Angel ödona, baríton. Albert Romani, clavicèmbal. Orquestra de Cambra del Garraf. (61 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSIQUES DEL MÓN

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

MÚSICA IRANIANA: "Dastgāhe Shur".

Daryoush Tala'i, tar. (26 m).

ITALIA: Cants contra la guerra.

Cor Padano di Piadena. (5 m).

CUBA: Cants i ritmes Afro-cubans (Rumbiaremos y cantaremos. A caballo. La timba). (13 m).

16:00 LA TARDA DEL'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS

ABAD: Moviment per a Quartet de Cordes.

Quartet de Cordes Wihan. (10 m).

VIVANCOS: Tres pregàries per abans d'anar a dormir.

Núria Rial, soprano. Bernat Vivancos, piano. (5 m).

BACH: Suite per a violoncel n. 1, BWV 1007.

Arnau Tomàs. (17 m).

KUHLAU: Sonata n. 1, op. 79.

Cecilia Reguero, flauta. Inés Reguero, piano. (12 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

VIVALDI: Stabat Mater, RV 621.

Nathalie Stutzmann, contralt. Virtuosi de Moscou. Dir.: Vladimir Spivakov. (20 m).

FALLA: El sombrero de tres picos, segona suite.

Orquestra Ciutat de Granada. Dir.: Josep Pons. (25 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 23 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Simfonia n. 96 "Miracle".

Orquestra Reial Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (24 m).

SCHUBERT: Die Forelle (La Truita), lied D. 550.

Barbara Bonney, soprano. Emanuel Ax, piano. (2 m).

KODALY: Dances de Maroszek.

Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (13 m).

RAMEAU: Quart Concert (Peces de clavecí en concert).

Robert Kohnen, clavecí. Barthold Kuijken, flauta travese-

ra. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamba. (10 m).

10:03 AGENDA MUSICAL

FRANÇAIX: Concert per a guitarra i orquestra de corda. Emmanuele Segre. Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya. Dir.: Hans Richter. (23 m).

STEFFANI: Stabat Mater.

Marta Almajano, Mieke van der Sluis, sopranos. John Elwes, Mark Padmore, tenors. Harry van der Kamp, baix. Cor i orquestra de l'Associació Bach d'Holanda. Dir.: Gustav Leonhardt. (30 m).

GRANADOS: Trio amb piano. Piano Trio Salzburg. (29 m).

MAHLER: Simfonia n. 7. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (75 m).

13:00 GRANS INTEGRALS LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Ach wie flüchtig, ach wie nichtig", (Ah, que efímer, que inútil), cantata BWV 26.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Petits Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (17 m).

"Wer weiss, wie nahe mir mein Ende" (Qui sap com és de prop el meu final), cantata BWV 27. Johannes Pohl, nen soprano. Jonas Will, nen contralt. Markus Schäfer, tenor. Harry van der Kamp, baix. Cor de Nens de Bad Tölz. Orquestra Barroca. Dir.: Gustav Leonhardt. (17 m).

"Gottlob! nun geht das Jahr zu Ende" (Lloat sia Déu! L'any ja s'acaba), cantata BWV 28.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Sigmund Nimsgern, baix. Petits Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA

DEL MILÀ: Fantasia n. 7, Tiento n. 7, Fantasia n. 16.

Luis Gasser, viola de mà. (11 m).

VALLS: Cançons de la roda del temps (Salvador Espriu).

Anna Ricci, mezzo-soprano. Grup Instrumental Barcelona 216. Dir.: Ernest Martínez Izquierdo. (20 m).

BAGUER: Simfonia en Mi b M. Orquestra de Cambra Reina Sofia. Dir.: Gonçal Comellas. (20 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICS DE CATALUNYA

GUINOVART, A.: Concert per a piano i cobla sobre temes de "Mar i cel".

Albert Guinovart. Cobla Mediterrània. Dir.: Jesús Ventura. (23 m).

TURULL: Tríptic tonal.

Josep Fuster, clarinet. Quartet Glinka. (13 m).

CAPDEVILA: Per a que ho cantin els pirates. Enregistrament fet per Catalunya Música.

Grup Instrumental Vol ad Libitum. (10 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL 20:10 REPERTORI DE CONCERT

JANACEK: Sinfonietta.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (25 m).

BACH: "Gottes Zeit ist die allerbeste Zeit" (El temps de Déu és el millor temps) (Actus Tragicus), cantata BWV 106.

Ann Monoyios, soprano. Steven Rickards, contratenor. Edmund Brownless, tenor. Jan Opalach, baix. The Bach Ensemble. Dir.: Joshua Rifkin. (20 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVELTATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya. Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 24 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

MILHAUD: Fantasia pastoral per a piano i orquestra, op. 188.

Vlastimil Lešek. Orquestra Filharmònica Estatal de Brno. Dir.: Jiri Waldahns. (10 m).

SPOHR: Octet (doble quartet), op. 65.

L'Archibudelli & Smithsonian Chamber Players. (23 m).

ELGAR: Serenata espanyola op. 23.

Jeremy Ballard, Robin Thurlby, violins. Keith Swallow, piano. Cor de la Catedral de Worcester. (5 m).

TELEMANN: Sonata en trio en la m per a flauta de bec, oboè i baix continu.

Sébastien Marc, flauta de bec. Alfredo Bernardini, oboè. Le Concert Français. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

SCHUMANN: Obertura Manfred, op. 115.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Christian Thielemann. (15 m).

CORELLI: Sonata per a violí i continu, op. 5 n. 1.

Trio Locatelli. (10 m).

WEBER: Polonesa brillant per a piano i orquestra op. 72 (orquestració de Liszt).

Gerhard Oppitz, piano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (10 m).

GUINJOAN: El Diari.

Anna Ricci, mezzo. Grupo Círculo. Dir.: José Luis Temes. (14 m).

BRAHMS: Simfonia n. 2 op. 73.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (46 m).

SMETANA: Records de Bohèmia en forma de polka op. 12.

András Schiff, piano. (10 m).

PURCELL: "Come ye sons of art", oda per l'aniversari de la reina Mary l'any 1694.

Emily Van Evera, soprano. Timothy Wilson, contratenor. John Mark Ainsley, Charles Daniels, tenors. David Thomas, baix.

Taverner Consort Choir and Players. Dir.: Andrew Parrott. (26 m).

RIMSKI-KORSAKOV: El gall d'or, suite.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (28 m).

13:00 GRANS INTEGRALS LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Wir danken dir, Gott, wir danken dir" (Us illoem, Déu nostre, us illoem), cantata BWV 29.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond,

baix. Petits Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (25 m).

"Freue dich, erlöste Schar" (Alegria't, multitud alliberada), cantata BWV 30.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Max van Egmond, baix. Petits Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (38 m).

14:00 MUSICA ANTIGA GIOVANNI PIERLUIGI DA PALESTRINA

Missa del Papa Marcel.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (31 m).

Jubilate Deo.

Regensburger Domchor. Dir.: Theobald Schrems. (4 m).

Super flumina Babylonis, motet.

Christ Church Cathedral Choir. Dir.: Stephen Darlington. (5 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes.

NIKOLAUS HARNONCOURT

VIVALDI: Les quatre estacions, op. 8.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (36 m).

BACH, J.C.: Simfonia concertant en Fa M.

Concentus Musicus de Viena. Leonhardt-Consort. Dir.: Nikolaus Harnoncourt, Gustav Leonhardt. (11 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles.

TOCAR TOTES LES TECLES: Concert per a flauta d'Antonio Vivaldi.

EL PODER DEL CANT

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

STRAUSS: Les entremeliades de Till Eulenspiegel, op. 28.

Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (16 m).

GERSHWIN: Rhapsody in blue, versió per a banda de jazz

Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St. Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln. Dir.: Robert Sadin. (28 m).

21:00 A LA MANERA DE...

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan Vives.

In Memoriam **GASPAR CASADO**

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Intèrprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 25 DE

FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

SARASATE: Aires Bohemis op. 20.

Gil Shaham, violí. Orquestra Filharmònica de Nova York.

Dir.: Giuseppe Sinopoli. (9 m).

BEETHOVEN: Quartet de corda op. 95 "Quartetto serioso".

Quartet Hagen. (18 m).

VALLS: Els preceptes.

Anna Ricci, mezzo-soprano.

Bernat Castillejo, flauta. Montserrat López, oboè.

Montserrat Margalef, clarinet. Francesc Benítez, fagot. (6 m).

VIVALDI: Concert op. 10 n. 3, RV 90 "Del gardellino".

Frans Brüggen, flauta traversera. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. (12 m).

LISZT: Variacions sobre la marxa nupcial del "Somni d'una nit d'estiu" de Felix Mendelssohn.

Arcadi Volodos, piano. (5 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

AMARGÓS: Concert per a clarinet i orquestra (1995).

Walter Boeykens, clarinet. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (26 m).

BORODIN: Sextet de corda en re m.

Alexandre Detisov, Alexandre Polonski: violins. Igor Suliga, Alexandre Bobrovski, violes.

Alexandre Osokine, Alexandre Gotthelf, violoncel·ls. (8 m).

SCHUBERT: Sonata en la m op. 42 D. 845.

Andreas Staier, pianoforte. (37 m).

PACHELBEL: Motet "Jauchzet dem Herrn".

Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (6 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Simfonia n. 8.

Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (29 m).

STRAUSS, R.: Quartet de corda, Op. 2.

Quartet Delmé (30 m).

MENDELSSOHN: Concert per a piano i orquestra n. 2 op. 40.

Ronald Brautigam. Nova Simfonia d'Amsterdam. Dir.: Lev Markiz. (21 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Der Himmel lacht, die Erde jubiliert" (El cel riu, la Terra llança crits d'alegria), BWV 31.

Monika Frimmer, soprano. Gerd Türk, tenor. Peter Kooij, baix.

Bach Collegium de Japó. Dir.: Masaaki Suzuki. (20 m).

"Liebster Jesu, mein Verlangen" (Jesús estimat, el meu anhel), cantata BWV 32.

Walter Gambert, nen soprano.

Max van Egmond, baix. Cor de nens de Hanover. Leonhardt Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (23 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA

SCHUBERT: Missa en Sol M, D 167.

Thomas Puchegger, soprano.

Jörg Hering, tenor. Harry van der Kamp, baix. Arno Hartmann, orgue. Wiener Sängerknaben. Chorus Viennensis.

Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (22 m).

HÄNDEL: "In the Lord put I my trust", Anthem "Chandos" n. 2, per a tenor, cor i orquestra (Salms 9, 11, 12 i 13).

Ian Partridge. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (22 m).

LISZT: Himne del matí; Himne de la nit. S 173 a.

Leslie Howard, piano. (11 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 MÚSICA XXI

Les últimes tendències de la música contemporània.

GOŘECKI: Totus Tuus.

Cor del King's College, Cambridge. Dir.: Stephen Cleobury. (9 m).

LIGETI: Rock hongarès.

Elisabeth Chojnacka, clavicèmbal. (5 m).

MESSIAEN: Et exspecto resurrectionem mortuorum.

Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (25 m).

PENDERECKI: Quartet de corda n. 2.

Quartet de corda de Silèssia. (7 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.

Glenn Gould interpreta Bach.

BACH: Suite francesa n. 2, n. 3 i n. 4, BWV 813, BWV 814, BWV 815. (26 m).

BACH: Suite anglesa n. 6, BWV 811. (27 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: Simfonia n. 6, op. 74 "Patètica".

Orquestra Filharmònica de Leningrad. Dir.: E. Mravinski. (44 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la col·laboració del Consell Català de la Música.

"ANEM A CONCERT..."

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 26 DE

FEBRER DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

PRENAFETA: La vall de Maldanell, suite per a dues cobles, percussió i narrador.

Montserrat Cristan, narradora. Cobles La Principal de La Bisbal i Selvatana. Bernat Sallent, percussió. Dir.: Josep Prenafeta. (24 m).

BERNAT: Suite n. 1.

Robert Armengol, percussió.

Cobles Mediterrània i Sabadell. Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (15 m).

BORGUNYÓ: Petit ballet imaginari.

Cobles Mediterrània i Sant Jordi. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (8 m).

VENTURA: Per tu ploro, sardana.

Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard Viladesau. (4 m).

11:00 DISCOTECA UNIVERSAL

El col·leccionable de la música indispensable.

"Música de cinema"

DE PAUL: Set núvies per a set germans. (7 m).

ROTA: El padrí (tema d'amor). (3 m).

WILLIAMS: A la recerca de l'arca perduda. (3 m).

JARRE: Doctor Zhivago (tema de Lara). (3 m).

WILLIAMS: E.T. (Over the moon). (3 m).

MANCINI: Esmorzar amb diamants (Tema i Moon River). (6 m).

WILLIAMS: La llista de Schindler (tema). (4 m).

MORRICONE: Cinema paradiso (tema). (3 m).

BARRY: Memòries d'Àfrica (Jo tenia una granja a Àfrica, Sola a la granja). (5 m).

BERNSTEIN: "Maria", "America", "Tonight", de West Side Story. (11 m).

BACALOW: Il postino (tema). (3 m).

12:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE...

Repetició del programa emès el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

WAGNER: Wesendonck-lieder.

Eva Marton, soprano. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Janos Kovacs. (21 m).

STRAUSS, R.: Der Krämerspiegel, op. 66.

Knut Skram, baix-baríton.

Eva Knardahl, piano. (31 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

RAMEAU: Les Boréades, tragèdia lírica.

Jennifer Smith, Anne-Marie Rodde, Philip Langridge, John Aler, Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (163 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dilluns, dimarts i dimecres.

DIUMENGE, 27 DE FEBRER DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA
BRAHMS: Quartet de corda n. 1, op. 51 n. 1.

Quartetto Italiano. (34 m).
SCHUMANN: Phantasiestücke per a piano, violí i violoncel, op. 88

Jean Hubeau. Membres del Quartet Via Nova. (17 m).

11:00 MISSA DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:03 SALA DE CONCERT
Una selecció dels millors enregistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

DVORAK: Jacobín, òpera en tres actes.

Karel Prusa. Václav Zitek, René Tucek, Marcela Machotková, Karel Berman. Cor de nens Kantilena. Cor mixt Kühn. Orquestra Filharmònica de l'Estat de Brno. Dir.: Jiri Pinkas. (155 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina. Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE
Un espai recopilatori amb el millors cantants del nostre temps.

Jessye Norman i René Jacobs
QUATRE ESPIRITUALS NEGRES.

Jessye Norman. Katheleen Battle. Cor i Orquestra dirigits per James Levine. (15 m).

BRAHMS: Fünf Lieder, op. 94.
Jessye Norman, soprano. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Daniel Barenboim, piano. (13 m).

OFFENBACH: La Belle Hélène, extractes.

Jessye Norman. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasseon. (15 m).

HAYDN: Ària d'Armida.

Claes H. Ahnsjö, Jessye Norman. Orquestra de Cambra de

Lausana. Dir.: Antal Dorati. (6 m).

WAGNER: Tristany i Isolde. Preludi i mort d'Isolda. (enregistrament públic).

Jessye Norman, soprano. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (19 m).

BACH: "Ich habe genug" (No em falta res), cantata BWV 82. René Jacobs. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (25 m).
PURCELL: Young Thirs's fate. René Jacobs, contratenor. Wieland Kuijken, viola de gamba. Konrad Junghanel, tiorba. (7 m).

DURANTE: "Son io, barbara donna" duet de cambra.

Judith Nelson, soprano. René Jacobs, contratenor. (5 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 LA TARDA DE L'OIENT
Repetició dels programes emesos dijous i divendres.

DILLUNS, 28 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

GLUCK: Obertura de l'òpera Armida.

Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (4 m).

GRIEG: La noia de la muntanya, op. 67.

Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Bengt Forsberg, piano. (26 m).

VIVALDI: Concert en Sol M per a dos llauts i orquestra de corda, RV 532 (transcripció del concert per a dues mandolines).

Julian Bream, llaut. Orquestra Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (11 m).

LISZT: Vals de bravura S. 214.

Leslie Howard, piano. (7 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

TURINA: Homenatge a Tàrraga op. 69.

Rafael Andía, guitarra. (15 m).

GLIERE: Concert per a arpa i orquestra op. 74.

Olga Erdeli. Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio i TV de l'antiga URSS. Dir.: Boris Khaikin. (28 m).

ZELENKA: Simfonia a 8.

Il Fondamento. Dir.: Paul Donbrecht. (22 m).

MORLEY: Pavana. Gallarda. A Painted Tale. Faire in a mornne.

Paul O'Dette, llaut. Emily van Evera, soprano. David Douglass, violí. (13 m).

SCHUMANN: Simfonia n. 2, op. 61.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Sergiu Celibidache. (41 m).

JANACEK: Capriccio per a piano (mà esquerra) i vent.

Josef Pálenicek. Conjunt de vent de la Filharmònica Txeca. (23 m).

VALLS: "Es un noble, sagrado firmamento", villancet.

Al Ayre Español. Dir.: Eduardo López Banzo. (8 m).

MOZART: Adagio i Allegro, KV 594.

Ensemble Viena-Berlin. (8 m).

13:00 GRANS INTEGRALS

LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Allein zu dir, Herr Jesu Christ" (Només en tu, Senyor Jesucrist), cantata BWV 33.

Helen Watts, contralt. Frieder Lang, tenor. Philippe Huttenlocher, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmut Rilling. (21 m).

"O ewiges Feuer, o Ursprung der Liebe" (Oh, foc etern; oh origen de l'amor), cantata BWV 34.

Michael Sapara, nen contralt. Markus Schäfer, tenor. Harry van der Kamp, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Orquestra Barroca. Dir.: Gustav Leonhardt. (18 m).

14:00 CLÀSSICS DEL SEGLE XX

THEODORAKIS: Simfonia n. 7 "Primavera".

Kari Löövaas, soprano. Violetta Madjarova, contralt. Sergey Larinas, tenor. Gunther Emmerlich, baix. Cor de la ràdio de Praga. Cor Pavel Kühn. Cor de nens de la ràdio de Praga. Cor de Lituània. Cor Petras Bingelis. Filharmonia de Dresden. Dir.: Herbert Kegel. (56 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 ELS ORGUES DE CATALUNYA

Orgue de Santa Maria de Montblanc

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 de maig de 1988 a Santa Maria de Montblanc. Obres de ALBERCH VILA, CORREA DE ARAUXO, CABANILLES i ANTONI SOLER.

Josep M. Mas i Bonet, orgue. (50 m).

16:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de Carmina Malagarriga.

19:00 MÚSICA CORAL

PALESTRINA: Missa O Rex Glorise, a quatre veus.

Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (24 m).

POULENC: Quatre petites pregàries de Sant Francesc d'Assís.

Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (7 m).

MUNDY: Vox Patris caelestis. The Tallis Scholars. Dir.: Peter Phillips. (18 m).

BRAHMS: "O Heiland, reise die Himmel auf", motet per a cor a cappella, op. 74

Cor de la NDR, Hamburg. Dir.: Günter Jena. (5 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

TXAIKOVSKI: Les estacions (versió per a orquestra), op. 37b.

Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Neeme Järvi. (44 m).

21:00 TEMPORADA DE L'ÒBC

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de febrer del 2000 a l'Auditori de Barcelona. BEETHOVEN: Triple concert, op. 56. RAKHMANINOV: Simfonia n. 2, op. 27.

Abel Tomàs, violí. Arnau Tomàs, violoncel. Laia Garcia, piano.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Junichi Hirokami.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallof. que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 AUTÒGRAF

Emès dijous passat.

2:30 BLANC I NEGRE

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 29 DE FEBRER DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

PAGANINI: Concert per a violí n. 6 en mi m. op. post. (orquestració de Federico Mompellio). Alexandre Dubach, violí. Orquestra Filharmònica de Monte-Carlo. Dir.: Lawrence Foster. (39 m).

HAYDN: Sonata en Sol M n. 54.

András Schiff, piano. (10 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

LALO: Concert per a violoncel i orquestra en re m.

Pierre Fournier, violoncel. Orquestra Lamoureux de París. Dir.: Jean Martinon. (27 m).

SCHUMANN: Vuit primers duets op. 43.

Edith Mathis, soprano. Hidenori Komatsu, baríton. Cord Garben, piano. (12 m).

SALIERI: "Torbido mar che freme" (La Passió de Jesús). Roberto Scaltriti, baríton. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (4 m).

MARTINU: Els Frescos de Piero della Francesca.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga. Dir.: Charles Mackerras. (18 m).

SANZ: Suite en Sol.

Jorge Fresno, guitarra. (15 m).

STRAVINSKI: Ragtime.

Anne Shashy, piano. (5 m).

VICTORIA: Magnificat a 8

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (8 m).

GRIEG: Danses simfòniques op. 64.

Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (30 m).

SCHUBERT: Quartet de corda n. 13, D 804.

Quartet Juilliard. (37 m).

13:00 GRANS INTEGRALS**LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH**

"Geist und Seele wird verwirret" (L'esperit i l'ànima es confondran), cantata BWV 35.

René Jacobs, contratenor. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (25 m).

"Schwingt freudig euch empor" (Alceu-vos plens de joia), cantata BWV 36.

Nancy Argenta, soprano. Petra Lang, mezzo. Anthony Rolfe Johnson, tenor. Olaf Bär, baix. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (28 m).

14:00 MOMENTS LÍRICS**RODGERS:** The King And I, musical. (Selecció)

Hye-Young Choi, Martin Vidnovic, June Angela, Susan Kikuchi, John Michael King. Orquestra dirigida per Milton Rosenstock. (55 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSIQUES DEL MÓN**

Una finestra oberta a l'expressió musical dels pobles d'arreu.

SARDENYA: Ballo sardo. Sa Ninnia. Mutos.

Cor de Neoneli. (12 m).

VENÈQUELA: Selecció de 4 temes (2 valsos, 2 merengues, 1 contradanza). (17 m).

SENEGAL/MADAGASCAR/GUINEA: Vieux dipo. Mahaleo. Sona Diabate. (20 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 JOVES INTERPRETS

JANACEK: En el sender cobert.

Gustavo Díaz Jerez, piano. (8 m).

WORD: Impressions poètiques.

Frederic Word, piano. (17 m).

HUCH/GUMÍ: El mestre armer, per a narrador, orquestra de corda, vent i percussió.

Eduard Bartolí, narrador. Jove Orquestra de Figueres. Dir.: Albert Gumí. (21 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

SUPPE: Obertura "Poeta i Camperol".

Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (10 m).

HANDEL: "Lascia ch'io pianga", ària de l'òpera Rinaldo.

Ileana Cotrubas. La Grande Écurie et la Chambre du Roy. Dir.: Jean-Claude Malgoire. (5 m).

GERSHWIN: Un americà a París.

Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18 m).

BACH: Doble concert per a violí i orquestra BWV 1043.

Yehudi Menuhin i Georges Enesco, violins. Orquestra Simfònica de París. Dir.: Pierre Monteux. (16 m).

21:00 PERFILS

Raimon Colomer conversa amb un compositor al voltant de la seva obra.

23:00 AGENDA MUSICAL**23:03 JAZZ DE NIT**

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 SELECCIÓ DE JAZZ**3:30 REPERTORI DE CONCERT**

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Re-

petició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 1 DE MARÇ DEL 2000**7:08 PRIMER TEMPS**

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**9:06 REPERTORI DE CONCERT**

BACH: "Was sind das für grosse Schlösser", quodlibet BWV 524

Dorothea Röschmann, soprano. Axel Köhler, contratenor. Christoph Genz, tenor. Stephan Geyer, baix. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (12 m).

BRAHMS: Quintet amb clarinet op. 115.

David Shifrin, clarinet. Quartet de corda Emerson. (38 m).

10:00 AGENDA MUSICAL**10:03 CAPSA DE MÚSICA**

SIBELIUS: Pellèes i Melisanda, suite op. 46.

Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lammimäki. (25 m).

ZEMLISNKI: Tres lieder pòstums.

Iris Vermillion, mezzo-soprano. Hans-Peter Blochwitz, tenor. Cord Garben, piano. (7 m).

VIVALDI: Simfonia en Do M, RV 709 "La Dorilla".

L'Arte dell'Arco. Dir.: Christopher Hogwood. (5 m).

HAYDN: Nocturn per a flauta, oboè, 2 clarinets, 2 trompes, 2 violons i violoncel, Hob. II:30.

Wiener Concert-Verein. (7 m).

FALLA: Homenajes.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (20 m).

RAKHMANINOV: Simfonia n. 2, op. 27.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Lorin Maazel. (56 m).

REBELO: Magnificat a 13.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (15 m).

MENDELSSOHN: Sonata per a piano op. 6.

Frederic Chiu, piano. (22 m).

13:00 GRANS INTEGRALS**LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH**

"Wer da gläubet und getauft wird" (El qui creurà i serà batejat), cantata BWV 37.

Arleen Augér, soprano. Carolyn Watkinson, contralt. Adalbert Kraus, tenor. Philippe Huttenlocher, baix. Gächinger Kantorei de Stuttgart. Bach-Collegium de Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (16 m).

"Aus tiefer Not schrei ich zu dir" (Des de la meua angoixa

profunda, et crido), cantata BWV 38.

Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Ruid van der Meer, baix. Petits Cantors de Viena.

Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (18 m).

"Brich dem Hungrigen dein Brot" (Parteix el teu pa amb qui té fam), cantata BWV 39.

Agnès Mellon, soprano. Charles Brett, contralt. Peter Kooy, baix. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (23 m).

14:00 MÚSICS DE CATALUNYA**BLANCAFORT:** El parc d'atraccions.

Sofia Puche, piano. (22 m).

OBRES MEDIEVALS CATALANES.

Solistes vocals. Ars Musicae de Barcelona. Dir.: Enric Gispert. (17 m).

LAMOTE DE GRIGNON, R.: Fantasia sobre temes de Serrano.

Orquestra Simfònica dirigida per Ataúlfo Argenta. (17 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**15:06 MÚSICS DE CATALUNYA****TRES CANÇONS POPULARS CATALANES** (Harmonització de Manuel García Morante).

Carne Bustamante, soprano. Manuel García Morante, piano. (5 m).

CARBONELL: 7 Homenajes, per a piano.

Maria Victòria Lassalle. (13 m).

GUINJOAN: Concert per a fagot i conjunt instrumental.

Dominique Deguines. Grupo Círculo. Dir.: José Luis Temes. (16 m).

PADRÓS: Materials.

Quintet de vent Acadèmia de Praga. (10 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 PRIMERA VEU

Un espai per conèixer els músics d'ara.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**20:04 AGENDA MUSICAL****20:10 REPERTORI DE CONCERT**

DONIZETTI: "Dov'è Lucia? - "Qui giungere or la vedrem..."", "Piangere la madre estinta", "Chi mi frena in tal momento" / "Chi raffrena il mio furore", tres àries de l'acte primer de l'òpera "Lucia de Lammermoor".

Andrea Rost, Bruce Ford, Anthony Michaels-Moore, Alastair Miles, London Voices, The Hannover Band. Dir.: Sir Charles Mackerras. (8 m).

BERNSTEIN: Danses simfòniques de "West Side Story".

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Michael Tilson Thomas. (22 m).

SATIE: 3 Gymnopédies.

Duo Tedesco, guitarres. (9 m).

PURCELL: Simfonia de l'acte quart de "The Fairy Queen". English Baroque Soloists. Dir.: J. Eliot Gardiner. (6 m).

21:00 SELECCIÓ DE NOVE-TATS

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec d'Alfred Celaya. Espai patrocinat per Discos Castelló.

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 L'AUDIOVISUAL

Emès diumenge passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOURS, 2 DE MARÇ DEL 2000

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

WAGNER: Obertura i bacanal de l'òpera Tannhäuser.

Orquestra del MET. Dir.: James Levine. (23 m).

DE WERT: Tres madrigals: "Vezzosi augelli (llibre VIII n. 4)", "Io non son però morto (llibre VIII n. 1)", "Non sospirar, pastor llibre VIII n. 12)

Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (7 m).

ELLINGTON: Solitude (arranjament per a piano de Larry Hochman)

Jean-Yves Thibaudet, piano. (5 m).

PUCCINI: "Donde lieta uscì" ària de l'òpera La Bohème.

Kiri Te Kanawa, soprano. Orquestra de l'Òpera Nacional de Lió. Dir.: Kent Nagano. (3 m).

SIBELIUS: Rakastava (L'amant), Suite op. 14.

Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lammimäki. (11 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: Requiem per a tenor, cor i orquestra, Op. 5. (Gran Missa de Difunts).

John Mark Ainsley, tenor. Cor i Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (84 m).

PURCELL: Cançons de l'Orpheus Britannicus.

Agnes Mellon, soprano. Christophe Rousset, clavecí. Wieland Kuijken, baix de viola (13 m).

ROUSSEL: Concert per a piano i orquestra op. 36.

Alexandre Tharaud, piano. Ensemble Orchestral de Paris. Dir.: David Stern. (12 m).

BOCCHERINI: Concert n. 8, en Re M, G 478.

Tim Hugh, violoncel. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Anthony Halstead. (25 m).

SPOHR: Sonata per a arpa i violoncel, op. 113.

Helga Störck. Klaus Störck. (19 m).

BACH, W.F.: 3 Poloneses.

Helene Salome, piano. (4 m).

CASTELNUOVO-TEDESCO: Quintet per a guitarra i corda, op. 143.

Quartet Travnické. José Luis Lopategui, guitarra. (25 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN SEBASTIAN BACH

"Dazu ist erschienen der Sohn Gottes" (Per a això ha aparegut el fill de Déu), cantata BWV 40.

Bogna Bartosz, contralt. Jörg Dürmüller, tenor. Klaus Mertens, baix. Cor i Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (14 m).

"Jesu, nun sei gepreiset" (Jesús, signes glorificat), cantata BWV 41.

Matthias Ritter, nen soprano. Jonas Will, nen contralt. Markus Schäfer, tenor. Harry van der Kamp, baix. Cor de Nens de Bad Tölz. Orquestra Barroca. Dir.: Gustav Leonhardt. (29 m).

14:00 MÚSICA ANTIGA

ROLAND DE LASSUS

[Orlando di Lasso]

Prophetiae Sibyllarum.

Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (21 m).

Salve Regina, motet

Pro Cantione Antiqua. Hamburger Bläserkreis für alte Musik. Dir.: Bruno Turner. (4 m).

Missa super "Bella Amfitrit'altera".

Regensburger Domchor. Conjunt Instrumental d'Archiv Produktion. Dir.: Hans Schrems. (19 m).

Lagime di San Pietro, madrigals espirituals n. 1 a 4

Conjunt vocal Europeu. Dir.: Philippe Herreweghe. (11 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:06 AUTÒGRAF

Les versions firmades per les grans batutes:

NIKOLAUS HARNONCOURT

BRAHMS: Concert per a violí, violoncel i orquestra op. 102.

Gidon Kremer, violí. Clemens Hagen, violoncel. Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (33 m).

BRAHMS: Obertura tràgica, op. 81.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (14 m).

STRAUSS: Polka francesa op. 414 "Die Tauben von San Marco".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (1 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec Carmina Malagarriga.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CONCERT

BACH: "Jesu, meine Freude", motet BWV 227.

Solistes vocals. Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (21 m).

HAYDN: Primer moviment del concert per a violoncel en Do M, Hob. VIIb:1. (arranj. per a trompeta solista).

Sergei Nakariakov, trompeta. Orquestra de cambra de Württemberg-Heilbronn. (6 m).

WEILL: "Mack the knife".

Ute Lemper. Sinfonietta RIAS de Berlín. Dir.: John Mauceri. (8 m).

CASALS: Sant Martí del Canigó, sardana.

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (6 m).

ROSSINI: La Scala di Seta, obertura.

Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (6 m).

21:00 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada.

Guió i presentació de Joan Vives.

JORDI TARDÀ

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 13.00 a 14.00).

1:30 Joves Intèrprets

Emès dimarts passat.

2:30 MÚSICA XXI

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CONCERT

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 09.06 a 10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

7:08 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia presentada per Eulàlia Benito. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 REPERTORI DE CONCERT

HAYDN: Simfonia n. 93.

La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (21 m).

BERLIOZ: "D'Amour, l'ardente flamme", ària de La Damnació de Faust.

Olga Borodina, mezzo. Orquestra de l'Òpera Nacional de Galesa. Dir.: Carlo Rizzi. (9 m).

SAMMARTINI, G.: Sonata per a flauta de bec i baix continu en Sol M.

Camerata Köln. (10 m).

DELIUS: Idil·li de Primavera.

English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (8 m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Missa longa en Do M, KV 262.

Philipp Cieslewitz, soprano. Christian Günther, contratenor.

Carsten Müller, tenor. Christian M. Immler, baix. Cor de nens de Bad Tölz. Solistes Barrocs Europeus. Dir.: Gerhard Schmidt-Gaden. (30 m).

VAUGHAN WILLIAMS: Concert per a oboè i orquestra de corda.

Neil Black. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Daniel Barenboim. (19 m).

MILÁN: Dues fantasies per a arpa.

Maria Rosa Calvo Manzano. (6 m).

BRAHMS: Trio amb piano n. 1, op. 8.

Tamás Váráry. Thomas Brandis. Ottomar Borwitzky. (37 m).

SAMMARTINI, G.: Concert per a flauta de bec, corda i continu en Fa M.

Frans Brüggen, flauta de bec.
Concentus Musicus de Viena.
Dir.: Frans Brüggen, Nikolaus
Harnoncourt. (14 m).
JANACEK: Pregària a Nostre
Senyor.

Arthur Davies, tenor. Osian El-
lis, arpa. Stephen Layton, or-
gue. Cor del King's College,
Cambridge. Dir.: Stephen Cle-
obury. (16 m).

KALINNIKOV: Simfonia n. 1.
Orquestra Simfònica de Rús-
sia. Dir.: Veronika Dudarova.
(37 m).

13:00 GRANS INTEGRALS
LES CANTATES DE JOHANN
SEBASTIAN BACH

"Am Abend aber desselbigen
Sabbats" (Al vespre d'aquell
mateix dia, el diumenge), can-
tata BWV 42.

Barbara Schlick, soprano. Gé-
rard Lesne, contratenor. Ho-
ward Crook, tenor. Peter Ko-
oy, baix. La Chapelle Royale.
Collegium Vocale. Dir.: Philip-
pe Herreweghe. (26 m).

"Gott fähret auf mit Jauchzen"
(Jahvé se'n puja enmig d'ac-
clamacions), cantata BWV 43.

Barbara Schlick, soprano. Cat-
herine Patriasz, contralt. Ch-
ristoph Prégardien, tenor. Pe-
ter Kooy, baix. Collegium Vo-
cale. Dir.: Philippe Herreweg-
he. (20 m).

14:00 MÚSICA RELIGIOSA
ROSSINI: Missa de Gloria.
Carmen Acosta. Mario Zeffiri.
William Matteuzzi. Cristóforos
Stamboglís. Tschechischer Kam-
merchor. Vitruosi di Praga. Dir.:
Herbert Handt. (60 m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES

15:06 MÚSICA XXI
Les últimes tendències de la mú-
sica contemporània.

VARESE: Déserts.
Orquestra Nacional de França
Dir.: Kent Nagano. (26 m).
DE PABLO: Fragmento, per a
quartet de corda.

Quartet Arditti. (15 m).
BROTONS: Subtle Dialogues,
per a fagot i percussió.

William Dietz. Gary Cook.
(7 m).

16:00 LA TARDA DEL OIENT
Programació realitzada a par-
tir de les peticions dels nostres
oients. Presentació a càrrec
Carmina Malagarriga.

19:00 BLANC I NEGRE

La música per a piano.
Glenn Gould interpreta Bach.
BACH: Sonata per a violí i pia-
no n. 4, BWV 1017.
Yehudi Menuhin. Glenn Gould.
(15 m).

BACH: Concert per a piano i
orquestra n. 1, BWV 1052.
(enregistrament públic. Lenin-
grad, 1957).

Glenn Gould, piano. Orques-
tra Simfònica de la Filharmò-
nica de Leningrad. Dir.: La-
dislav Slovák. (25 m).

BACH: "Aria variata alla ma-
niera italiana", BWV 989.
(10 m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 REPERTORI DE CON-
CERT

BRAHMS: Simfonia n.1,
op. 68.

Orquestra Filharmònica de
Berlín. Dir.: Nikolaus Har-
noncourt. (48 m).

21:00 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes
musicals d'interès. Presentat i
conduït per Joan Vives, i rea-
litzat amb la col·laboració del
Consell Català de la Música.

TEATRE MUSICAL I FOR-
MACIÓ A CATALUNYA

23:00 AGENDA MUSICAL

23:03 JAZZ DE NIT

Una selecció d'Albert Mallofré
que presenta Alfred Celaya.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Alfred Ce-
laya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims progra-
mes

0:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana
anterior (Ordre d'emissió: Re-
petició del Dilluns, Dimarts, Di-
meccres, Dijous, Divendres, de
13.00 a 14.00).

1:30 CICLE DE LIED

Emès dissabte passat.

2:30 CLASSICS DEL SEGLE
XX

Emès divendres passat.

3:30 REPERTORI DE CON-
CERT

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió: Di-
lluns, Dimarts, Dimeccres, Di-
jous, Divendres, de 09.06 a
10.00).

4:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana
anterior. (Ordre d'emissió: Re-
petició dels programes de Di-
lluns, Dimarts, Dimeccres, Di-
jous, Divendres, de 10.03 a
13.00).

DISSABTE, 4 DE MARÇ
DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Pilar Subirà. Re-
cull d'obres breus. Inclou but-
lletí de notícies i agenda musi-
cal.

10:00 MÚSICA PER A COBLA

ARISA/CAMP: Sardanava dels
armats.

Cobla Montgrins. Santi Arisa i
Lakatans. Dir.: Martí Camós.
(6 m).

POPULAR/ROURE: El Car-
naval de Solsona.

Cobla Principal de la Bisbal.
Dir.: Joan Roure. (30 m).

SERRA: Suite Carnestoltes (ins-
trumentació per a cobla de F.
Cassú).

Cobla la Principal de la Bisbal.
(14 m).

DANSES TRADICIONALS CA-
TALANES: La Gala de Camp-
devànol.

Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi
León. (6 m).

11:00 DISCOTECA UNIVER-
SAL

El col·leccionable de la músi-
ca indispensable.

"Aries d'òperes de Verdi"

VERDI: "Qual notte!", ària d'At-
tila.

Carlo Bergonzi, tenor. Am-
brosian Singers. Royal Phil-
harmonic Orchestra. Dir.: Lam-
berto Gardelli. (13 m).

VERDI: "Caro nome che il mio
cor", ària de l'òpera Rigoletto.

Christine Schäfer, soprano (Gil-
da). Orquestra Filharmònica de
Berlín. Dir.: Claudio Abbado.
(5 m).

VERDI: "Cortigiani, vil razza
dannata", ària de Rigoletto/"Di
Provenza il mar", ària de La
Traviata.

Joan Pons, baríton. Orquestra
de l'Òpera Hongaresa. Dir.: Er-
vin Lukács. (10 m).

VERDI: "A te l'estremo addio",
ària del pròleg de l'òpera Si-
mon Boccanegra.

Paata Burchuladze. Orquestra
del Teatro alla Scala de Milà.
Dir.: Georg Solti. (6 m).

VERDI: "La donna è mobile",
ària de Rigoletto.

Luciano Pavarotti, tenor. Or-
questra Simfònica de Londres.
Dir.: Richard Bonynghe. (2 m).

VERDI: "Elle ne m'aime pas",
ària de l'òpera Don Carlos.

Ruggero Raimondi. Orquestra
del Teatro alla Scala. Dir.: Clau-
dio Abbado. (9 m).

VERDI: "Già nella notte", ària
de l'òpera Otello.

Leontyne Price. Plácido Do-
mingo. New Philharmonia Or-
chestra. Dir.: Nello Santi.
(11 m).

12:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musi-
cal. Guió i realització: Pere
Burés i Àlex Robles. Repetició
del programa emès dijous pas-
sat.

13:00 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enre-
gistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enre-
gistraments de concert.

17:00 A LA MANERA DE....

Repetició del programa emès
el dijous al vespre.

19:00 CICLE DE LIED

EDVARD GRIEG

Sis poemes op. 4.

Monica Groop, mezzosopra-
no. Love Derwingwer, piano.
(11 m).

Melodies del cor, op. 5.

Hakan Hagegard, baríton. Wa-
rren Jones, piano. (6 m).

Sis cançons, op. 25.

Hakan Hagegard, baríton. Wa-
rren Jones, piano. (14 m).

Cançons i balades, op. 9.

Hakan Hagegard, baríton. Wa-
rren Jones. (17 m).

Quatre cançons, op. 21.

Hakan Hagegard, baríton. Wa-
rren Jones. (7 m).

20:03 SELECCIÓ DE JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

ROMA: La Passió d'Olesa de
Montserrat.

Anna Roma, veu solista. Cor
Madrigal*. Orquestra Simfò-
nica del Vallès. Dir.: Mireia Ba-
rrera*. Salvador Brotons.
(106 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims progra-
mes

0:30 LA TARDA DEL OIENT

Repetició dels programes e-
mesos dilluns, dimarts i dime-
cres.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 GRANS OBRES

ROMA: La Passió d'Olesa de
Montserrat.

Anna Roma, veu solista. Cor
Madrigal*. Orquestra Simfò-
nica del Vallès. Dir.: Mireia Ba-
rrera*. Salvador Brotons.
(106 m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Pre-
sentació a càrrec d'Olga Cardús.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims progra-
mes

0:30 LA TARDA DEL OIENT

Repetició dels programes e-
mesos dilluns, dimarts i dime-
cres.

DIUMENGE, 5 DE MARÇ
DEL 2000

8:02 PRIMER TEMPS

Música per començar el dia pre-
sentada per Pilar Subirà. Re-
cull d'obres breus. Inclou but-
lletí de notícies i agenda musi-
cal.

10:00 MÚSICA DE CAMBRA

MOZART: Divertimento per a
trio de corda, KV 563.

Gidon Kremer, violí. Kim Kash-
kashian, viola. Yo-Yo Ma, violon-
cel. (49 m).

11:00 MISSA DE MONTSE-
RRAT

Transmissió en directe de la
Missa Conventual des del Mo-
nestir de Montserrat.

12:17 DIVERTIMENT

Un espai presentat per Pilar Su-
birà.

13:00 AGENDA MUSICAL

13:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enre-
gistraments de concert.

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-
CIES

15:03 SALA DE CONCERT

Una selecció dels millors enre-
gistraments de concert.

17:00 TEMPORADA D'ÒPE-
RA

VERDI: Un ballo in Maschera.

Plácido Domingo. Renato Brus-
on. Katia Ricciarelli. Elena O-
brastsova. Edita Gruberova.

Ruggero Raimondo. Cor i Or-
questra del Teatro alla Scala.
Dir.: Claudio Abbado. (127 m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.
Integral Miklós Rózsa.

22:00 AGENDA MUSICAL

22:03 LES VEUS DEL SEGLE

Un espai recopilatori amb el
millors cantants del nostre
temps.

Anne Sofie von Otter i Carlo
Bergonzi

KORNGOLD: Dos lieder op.
38.

Anne Sofie von Otter, mezzosop-
rano. Bengt Forsberg, pia-
no. (4 m).

BRAHMS: Neue Liebeslieder-
Walzer, op. 65.

Barbara Bonney, soprano. An-
ne Sofie von Otter, mezzosop-
rano. Kurt Streit, tenor. Olaf
Bär, baríton. Helmut Deutsch
i Bengt Forsberg, piano a qua-
tre mans. (21 m).

BACH: Ària "Erbarne dich, mein Gott" extreta de "La Passió segons St. Mateu" BWV 244. Anne Sofie von Otter, soprano. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Georg Solti. (7 m).
 MOZART: "Voi che sapete", de "Les Noces de Figaro" i "Batti, batti, o bel Masetto" de "Don Giovanni". Anne Sofie von Otter, mezzo. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnok. (7 m).
 BIZET: "L'amour est un oiseau rebelle", de l'òpera Carmen. Anne Sofie von Otter, mezzo. Orfeó Donostiarra. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (5 m).

STRAUSS, R.: Befreit, op. 39 n. 4. Anne Sofie von Otter, mezzo-soprano. Bengt Forsberg, piano. (6 m).
 VERDI: "Quando le sere al placido.." de Luisa Miller. Carlo Bergonzi. Orquestra dirigida per Michelangelo Veltri. (10 m).
 TOSTI: 2 lieder per a tenor. Carlo Bergonzi, tenor. Orquestra de Cambra de Roma. Dir.: Edoardo Mueller. (7 m).
 PONCHIELLI: La Gioconda. (Enzo Grimaldo, Principe di Santafior", duet de l'òpera). Carlo Bergonzi, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Or-

questra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Jesus López Cobos. (6 m).
 CATALANI: "Wally! Wally... M'hai salvato" de La Wally. Renata Tebaldi. Carlo Bergonzi. Orquestra dirigida per Fausto Cleva. (7 m).
 PUCCINI: La Bohème, duet "Che pena infame". Carlo Bergonzi. Dietrich Fischer-Dieskau. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Jesús López Cobos. (4 m).
 VERDI: "Quando oi leggo in Plutarco", "Come splendido e grande", àrias de I Masnadieri.

Carlo Bergonzi, tenor. Ambrosian Singers. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Lamberto Gardelli. (15 m).
0:00 NOCTURN
 Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.
PROGRAMACIÓ DE NIT
 Repetició dels últims programes
0:30 LA TARDA DE L'OIENT
 Repetició dels programes mesos dijous i divendres.

mateixa societat a la qual s'adreça. Es planifica, finalment, com un centre innovador en el qual les noves tecnologies es posin al servei de noves formes de docència, d'interpretació, de creació i de recerca, ja sigui amb actuacions al mateix centre, ja sigui establint interaccions i col·laboracions amb altres centres musicals d'arreu del món.

La combinació d'aquests tres punts ha de permetre que l'ESMUC funcioni veritablement com una reproducció a petita escala d'una societat musicalment normalitzada en la qual les diverses activitats humanes i els diversos productes sonors que anomenem "música" configuren un tot orgànic i coherent, des del convenciment que l'alumne/a que visqui quatre anys immersit en un centre d'aquestes característiques veurà i viurà la música de la manera global que el futur demanarà als professionals d'aquest camp del coneixement i de l'art, i des del convenciment que aquesta dinàmica de centre tindrà una incidència positiva en la millora del perfil del professional superior de la música.

La capacitat del centre haurà de ser tal que pugui harmonitzar les demandes dels estudiants que volen cursar estudis superiors de música i les de l'entorn, que són no solament limitades, sinó —a més— sectorialitzades. Per això, dels 600 alumnes que és previst que tingui l'escola, només dos terços, aproximadament, correspondran a especialitats interpretatives i un 40% del total de places seran per a instruments de música clàssica i contemporània.

L'ESMUC estarà organitzada per departaments entesos com a unitats que agruparan el professorat vinculat amb una determinada àrea de coneixement i que impartirà les assignatures que s'hi relacionen directament. Aquests departaments —música clàssica i contemporània (direcció, cant i instruments), música antiga, música tradicional, música moderna i jazz, teoria i composició, pedagogia, promoció i gestió, musicologia, i sonologia—

tindran un cert grau d'autonomia, que sempre se situarà per sota de la coherència global del centre.

L'accés a aquesta escola superior de música es farà, com estableix la Llei, per mitjà d'una prova específica d'accés en la qual els aspirants a una plaça hauran de demostrar tant el seu nivell com —sobretot— les seves possibilitats futures referides a la interpretació, la comprensió del llenguatge musical, l'audició i l'expressió escrita amb referència a la música.

Aquesta informació i tota aquella que la creixent concreció d'aquest projecte vagi generant els mesos vinents, ben aviat serà consultable en una pàgina web que serà accessible des de l'adreça <http://www.gencat.es>, i que s'anirà actualitzant periòdicament i recollirà els suggeriments, les opinions i les consultes que es vulguin fer arribar.

Finalment, cal fer una puntualització en el sentit que tot el que s'ha exposat fins aquí fa referència als estudis que han de conduir a l'obtenció d'una titulació que a tots els efectes serà equivalent a la de llicenciat. Però en la situació actual, en què titulació i treball real no es relacionen de manera biunívoca en el món de la música, cal tenir en compte que podran existir altres ensenyaments i estudis de música de nivell superior no conduents a obtenció de titulació oficial, en especial aquells que se centrin (gairebé) exclusivament en una disciplina. En la mesura que sigui possible, el centre també admetrà alumnes a temps parcial que no cursin el grau superior.

Tant des del punt de vista concret de l'estudiant com de la societat a la qual s'adreça aquest projecte, si algun tret caracteritza la música al món occidental avui dia, i haurà de continuar així en el futur, és la diversitat —d'estils, productes, tècniques i processos que s'interaccionen— i la velocitat del canvi. El projecte s'articula com una resposta a aquesta situació des del que el marc legal permet, els estudiants necessiten i la comunitat demana.

Per una visió crítica d'un nou model pedagògic

Per ADOLF PLA

Professor i concertista. Ha estat cap del Departament de Piano i director del Conservatori de Sabadell

Des de fa temps, a Catalunya la formació musical està vivint canvis importants que conviden a confrontar perspectives diverses en el seu món professional. A final de segle i de mil·lenni, amb voluntat ferma de canvi, assistim a l'extinció del model d'aprenentatge en el qual s'han format les diverses generacions de músics des dels anys seixanta. Així, ha arribat el torn a l'ensenyament superior i fa poques setmanes va ser presentat el projecte curricular i el perfil general de la que serà la nova Escola Superior de Música de Catalunya. Aquest projecte proposa una ampliació substancial de l'oferta d'estudis superiors i una estructura curricular absolutament diferent de l'establerta fins ara. En la recerca d'una qualitat màxima, aquesta estructura vetlla sobretot per evitar la discriminació entre les àrees d'especialització. Aquestes àrees, amb les seves subespecialitats i el conjunt d'assignatures i itineraris, estan concebudes per dotar el centre dels mecanismes acadèmics adequats per tal de donar resposta a les actuals demandes del conjunt d'activitats professionals relacionades amb la música.

Fins ara els estudis musicals han estat estructurats en un conjunt d'assignatures desdobladades en diversos cursos, els quals han aplegat l'àmbit creatiu, instrumental i teòric. Superar-los ha permès l'obtenció de les corresponents titulacions professionals. Un dels trets més característics ha estat la flexibilitat a escollir les assignatures, que com a aspecte positiu ha permès l'autodisseny dels estudis en funció de la disponibilitat de cadascú.

Aquesta virtut, però, ha induït sovint a entendre la majoria d'aquestes assignatures com uns esculls per vèncer a fi d'obtenir una titulació. Com passa sempre, la capacitat del mestre per donar sentit als continguts i convèncer l'estudiant del pes específic de l'assignatura ha estat determinant. Durant l'etapa d'estudiant, alguns amics —per cert, molt dotats musicalment— estaven interessats en l'àmbit de la música popular i també en el jazz. En no haver-hi un canal reglat des del punt de vista formatiu, estaven d'alguna manera condemnats a formar part de l'amateurisme. Aquesta manca de normalització en l'ensenyament d'alguns gèneres d'expressió mu-

sical contribuïa a alimentar el fals tòpic entre músiques de primera (clàssica, culta o de creació artística) i músiques de segona (tota la resta). La "bona música" no és exclusiva de cap gènere específic, sinó que allò que li atorga qualitat està en funció de la intuïció artística i les capacitats tècniques, tant del compositor com de l'interpret, que utilitzin una manifestació o una altra del mateix llenguatge musical. La normalització curricular d'aquestes manifestacions i dels seus continguts ha de contribuir sens dubte a enriquir-ne el desenvolupament.

En el mateix sentit, l'estructuració curricular d'altres àrees d'activitat relacionades amb la música, com són les tècniques, científiques i de gestió, ha de garantir la millora qualitativa de l'activitat professional en el seu conjunt.

En aquest context, és important que s'hagi establert una reflexió sobre quin perfil ha de tenir la formació superior dels futurs professionals dedicats a la música i cal remarcar com a especialment positiu que aquest perfil comprengui tota la diversitat dels agents que hi actuen. En aquest país, on es consumeix molta música però se n'escolta molt poca, considero molt positiu posar fil a l'agulla a un projecte valorable de nou i ambiciós; amb capacitat, segons els seus creadors, d'autointerrogar-se i adaptar-se constantment.

"Nou" ho és bàsicament en una de les característiques que el defineixen: el sentit de convergència de les diverses àrees de formació. I "ambiciós" perquè a primer cop d'ull el contingut curricular exigirà un nombre important d'especialistes, els quals, segons la filosofia del projecte, hauran de posseir no tan sols la capacitat tècnica i artística necessària, sinó també la ductilitat suficient per a la coordinació acadèmica i una inequívoca vocació d'integració al centre. Amb tot plegat estem parlant d'un model de caire universitari, en tots els sentits amb grans exigències econòmiques. Caldrà veure fins a quin punt és sostingut per la mateixa Administració educativa, com és el cas de les Hochschules alemanyes, o bé per les taxes de matriculació com als Estats Units, on la implicació privada de fundacions i societats becàries estan àmpliament integrades al món universitari.

Una lectura en profunditat del document de proposta curricular, tant pel que fa a les bases ide-

ològiques com al mateix disseny curricular, obre també alguns interrogants. En la seva voluntat de transformar la dinàmica musical actual del país, podríem caure en el desencís d'esperar que la dinàmica d'un centre superior sigui capaç per si mateixa d'aconseguir aquesta transformació. Des d'una visió realista hem de comprendre que la superació dels greus déficits en la formació musical i, per tant, de la competitivitat dels nostres músics per ser fermes candidats al mercat professional aquí i a fora, ha de fonamentar-se en una sèrie d'actuacions entre les quals hi ha, en la seva justa mesura, l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Altres actuacions bàsiques serien, en primer lloc, el que podríem anomenar l'alfabetització musical de les joves generacions de nens i nenes, la qual és responsabilitat de l'ensenyament de règim general. Cal fomentar el desvetllament de les vocacions musicals des de molt petits. Tot i els esforços que es duen a terme, encara hi ha mancances pel que fa a la qualitat i no arriba al 100% de la població escolaritzada, essent pràcticament inexistent en la preescolaritat. En segon lloc, caldria potenciar l'actuació en l'ensenyament inicial, en les escoles de música i posteriorment als estudis de nivell mitjà. De la mateixa manera que una fuga no s'estructura només en la seva conclusió, la pedagogia musical d'un país no es pot estructurar només en el seu cicle superior. La capacització dels nostres es-

tudiants per tal d'aprofitar les oportunitats que se'ls oferirà en els estudis superiors, dependrà de manera important de la qualitat de la seva formació en els estudis de nivell mitjà.

L'èxit de la seva estructura curricular, sobre la qual caldria una reflexió més reeixida pel que fa als horaris propis i els que combina amb els de règim general, i els recursos destinats al seu funcionament, condicionaran absolutament l'obtenció dels objectius i la rendibilitat en l'ensenyament superior. Una altra actuació principal és la que ha de tenir com a objectiu l'aprofitament del potencial professional, artístic i creador que genera el país, mitjançant polítiques de suport als mateixos professionals i de promoció, sobretot al país. Hem de ser conscients que els països més avançats musicalment, als quals el document esmentat fa referència, segueixen fil per randa aquestes pautes. Som un país on manca una sòlida tradició musical i una sòlida tradició pedagògica. No pas per absència de bons artistes ni de bons pedagogs. Les mancances de la nostra música ho són com a part inseparable del nostre context educatiu i cultural en tota la seva amplitud. Tot i ser una societat econòmicament desenvolupada, la influència artística, cultural i l'herència pedagògica del treball de músics com C. Taltabull, R. Viñes, P. Casals, els Lamote de Grignon i tants d'altres, de la mateixa manera que de filòsofs com M. Carreras o J. Crexells, ha estat mínima o nul·la. Malauradament, això no és un fenomen del passat. Està passant també actualment. Malgrat les grans produccions musicals que el nostre poder econòmic ens permet dur a terme, no podem dir encara que som una societat musicalment desenvolupada. Només el conjunt de diverses actuacions en profunditat farà possible la transformació real que ens permeti encaminar-nos a aconseguir-ho.

Pel que fa al currículum, no insistiré en els beneficis que suposa una oferta tan diversa. Cal tenir també en compte, però, que una oferta més diversa no significa necessàriament una oferta de més qualitat.

Què és el que condiona la qualitat en un model, en el qual un dels objectius principals és evitar la discriminació de qualsevol àmbit professional de la música?... ¿Com s'aconsegueix, en un mateix model, la màxima rendibilitat formativa per a un director d'orquestra, un crític musical i un intèrpret de flabiol? Només és possible dimensionant les necessitats de cadascun i aplicant-hi un itinerari que respecti absolutament la seva diversitat. Si bé en algunes àrees o especialitats, un alt nombre de crèdits —és a dir, nombre d'hores lectives— optimitzen i augmenten la qualitat de la formació, per a altres poden ser contraproductes, ja que una part importantíssima del progrés es

FOTO: F. BOLA

produeix justament en la concentració de l'estudi.

En aquest sentit, en el futur podria caldre un replantejament d'aquests itineraris amb els seus corresponents crèdits per a algunes especialitats i subespecialitats. Bàsicament, intueixo dos fronts en els quals podrien fer falta algunes correccions: el primer, establint pautes més diverses entre les àrees a les quals ens aproximem per mitjà del pensament musical per descriure o transmetre els seus continguts (Musicologia, Pedagogia...) en relació amb aquelles en què ho fem mitjançant el coneixement musical per realitzar la creació i la recreació (Composició, Direcció, Interpretació...), i dins d'una mateixa especialitat, com és el cas d'Interpretació, tot pluralitzant i flexibilitzant el currículum en funció de la pròpia diversitat.

En el plantejament inicial, la traducció dels crèdits assenyalats significa que els estudiants de l'especialitat d'Interpretació realitzaran, aproximadament, unes 1.800 hores lectives en els dos cicles que integren els estudis. La mitjana de dedicació lectiva setmanal al centre estarà al voltant de les 15 hores. El conjunt d'assignatures troncales, obligatòries d'especialitat i optatives, serà un mínim de 26, les quals aniran repartides de 15 a 20 en el primer cicle i de 8 a 13 en el segon cicle, en funció de l'elecció de l'estudiant. Aquestes assignatures inclouen 3 de pràctica instrumental amb els repertoris corresponents. Finalment cal afegir-hi la dedicació lectiva de les assignatures de lliure elecció.

Si a les hores lectives, és a dir, d'assistència al centre, hi sumem la dedicació necessària en treballs i estudi d'assignatures troncales com Història general de la música, Història de la cultura, Tècniques de composició, Músiques tradicionals del món, Introducció a la tecnologia musical, etc.,

s'obre un dubte: a un estudiant de Violoncel que vulgui assumir un nivell competitiu per formar part d'una orquestra professional, ¿se li oferirà la formació adequada?... i, d'altra banda, l'homogeneïtat en aquest currículum per a l'especialitat d'Interpretació, ¿potencia en la mateixa mesura la qualitat formativa d'un estudiant de Tible que la d'un estudiant de Violí?

Com ja he dit, caldran molts recursos per fer realitat aquest projecte. El model és exigent, i si bé no podrà reeixir sense el suport decidit de l'Administració educativa pel que fa a la despesa econòmica, ha de comptar també amb el suport incondicional de tots els músics per a la seva total integració al panorama musical del país. Aquests músics han estat formats en un model que encara ara no ha estat possible vertebrar ni dotar dels recursos que exigia ja fa trenta anys. Aquesta situació ha estat especialment agreujada a Catalunya per la problemàtica de competències i titularitats. Aquest model ha funcionat més que correctament en relació amb els objectius que tenia establerts i sobretot considerant la infraestructura i els recursos de què ha disposat. Qualsevol lectura que extrapolï els beneficis d'un model respecte de les mancances de l'altre no ajuda a una substitució sana que permeti la integració de noves perspectives objectius i definicions de la formació musical superior; ni és pas assenyat desapropiar l'experiència pedagògica d'aquells excel·lents professionals que sens dubte el país també ha estat capaç de produir.

Esperem que l'Escola Superior de Música ajudi a crear un punt d'inflexió important de la pedagogia en particular i del món musical català en general. Que la reflexió i la voluntat que han fet néixer aquest projecte es mantinguin vius i constants.

MARÍA BAYO

FOTO: EVA GUILLAMET

El nou concepte de diva de la lírica

María Bayo va inaugurar el nou Liceu amb la veu de Liú en la *Turandot*, el seu primer paper al nostre teatre. El seu talent líric va omplir l'escenari i la sala d'un silenci ple de música i de sorollosos aplaudiments. Sens dubte, representa la nova generació de sopranos camí de la consagració en el món de la lírica espanyola. Amb una carrera internacional que es va construint funció a funció des d'abans del seu primer premi al Concurs Belvedere de Cant de Viena i que és contínuament reconeguda pels millors teatres del món i per la crítica més severa d'Amèrica i d'Europa.

Per MÒNICA PAGÈS I SANTACANA

Què significa per a vostè haver participat en la inauguració del nou Gran Teatre del Liceu?

—Ha estat una experiència meravellosa. A nivell personal molt gratificant, perquè era la primera vegada que cantava al Liceu. M'havien fet propostes anteriors que finalment no s'havien pogut realitzar i fins ara no havia tingut l'ocasió. És evident que haver pogut estar en aquesta inauguració també contribueix al reconeixement internacional de la meua carrera, sens dubte pel prestigi d'aquest teatre a nivell mundial. També en l'aspecte musical ha estat molt entranyable, perquè m'ha suposat el retrobament amb un públic que ja em coneixia però que encara no m'havia escoltat dins d'un teatre d'òpera. M'havien pogut veure al Palau, en un

concert d'àries; i al Palau Sant Jordi, en aquell Barbero de Sevilla on vaig ser tan aplaudida en la meua ària de Rosina, o fent La Calisto, que va tenir tant d'èxit.

—¿Està satisfeta amb el fet que hagi hagut de cantar la Liú de *Turandot* o hauria preferit un altre paper?

—És la primera vegada que faig aquest paper i també és la primera vegada que canto al Liceu. La veritat és que han coincidit moltes coses alhora... El dia de la inauguració vaig sentir molta tensió: la primera vegada que interpretava aquest paper, la inauguració que es retransmetia en directe per televisió, hi havia moltes presències...

—Com es va sentir en aquest personatge?

—Em sembla que és un personatge que em va molt bé, tant vocalment com interpretativament. Les Liús que havia vist les troba-

va una mica dèbils, precisament per la dificultat que té el paper en la part vocal, que té unes exigències tremendes, perquè et demana una veu potent, amb força, àmplia, i alhora t'exigeix en certs moments uns pianíssims increïbles. És a dir que té una sèrie de gammes que a mi em van molt bé. Jo no volia donar la imatge de candidesa, de debilitat, com gairebé sempre s'ha volgut representar la Liú. Quan vam començar a treballar en el personatge amb Núria Espert, de seguida ens vam entendre molt bé, a nivell interpretatiu, perquè ella també volia projectar una dona forta, amb molta fortalesa interior, i això es va voler destacar molt en l'última ària. Pot ser una dona fràgil però no té per què ser dèbil. És una esclava que arriba a un país estranger, que té aquella tendresa de tenir cura de l'home gran que acompanya, que ha recorregut tota la Xina i que quan arriba allà ha de renunciar al seu amor: demostra una gran fortalesa humana. En aquest sentit hi va haver una entesa total tant a nivell escènic com musical. És un paper que té uns moments musicals bellíssims i que amaga fragments que recorden el Puccini més líric d'altres obres anteriors.

—La Susanna és un dels personatges del seu repertori amb el qual ha tingut també molt èxit.

—Aquest any també interpretava una altra vegada, aquí, la Susanna. També és un d'aquests personatges que també tenen molta força; realment és ella la que planeja tota la trama de l'obra. La Susanna representa la intel·ligència de la dona, la suspicàcia. També hi és en Liú, però d'una altra manera, en un altre aspecte. És diferent. Aquí a Espanya no l'he tornat a cantar des del meu debut al Teatre de la Zarzuela de Madrid. L'he interpretada molt a fora, però aquí encara no l'he pogut repetir fins ara, fins aquest any.

—¿Es pot dir que aquelles Noces de Figaro a Madrid van ser l'inici de la seva carrera?

—No, perquè jo ja havia co-

mençat. Però sí que va ser el meu descobriment a Madrid. Jo ja anava a La Scala l'any següent, és a dir que ja començava a tenir compromisos a l'estranger. Però sí que va ser important perquè em va donar un reconeixement al meu país.

—¿És difícil donar-se a conèixer a Espanya?

—Sí, sí, perquè normalment has de venir amb una carrera ja una mica feta perquè es fixin en tu. Després, l'altra dificultat és que tampoc no teníem fins ara tants teatres. Jo vaig anar-me'n a fora i allí vaig començar la meua carrera. Vaig estudiar a Pamplona tota

María Bayo forma part de la nova generació de sopranos espanyoles que ja omplen els teatres d'arreu del món. La cantant d'òpera actual ja no correspon al prototipus de diva prominent, com fa un segle. Ara hem de parlar d'imatge molt fotogràfica, d'ulls i llavis maquillats de manera natural, de cossos ben proporcionats i d'expressió jove i afable. María Bayo correspon a l'estil de cantant d'òpera que es podria definir com a "postmoderna", la del nou segle: dinàmica, bona actriu, afectuosa i molt professional, seguint al peu de la lletra tots els compromisos que la porten a voltar d'un extrem a l'altre de món. Però per sobre de tot, la feminitat al servei de l'art; la veu cristal·lina a prova d'acústiques i la música sempre a flor de pell.

la carrera i després vaig anar a Alemanya a fer perfeccionament, al nord d'Alemanya. Això em va obrir les portes per poder anar-me introduint a poc a poc.

—Des de l'estranger, i concretament, des d'Alemanya, ¿és més fàcil l'accés al món operístic?

—El que passa és que a Alemanya, encara que ara potser sigui més difícil, hi ha hagut sempre un panorama musical tan extens que, des del teatre més petit fins al més conegut, es fan contínuament representacions i pots accedir a una trajectòria. Cosa que a Espanya no existeix en la mateixa mesura. Comences a fer concerts al conser-

vatori, recitals de lied i després ja tens accés a l'òpera, a poder presentar una òpera sencera. A Espanya, en no tenir aquestes possibilitats, només pots cantar les àries de repertori que et demanen per als exàmens, però és més difícil encarar tota una òpera. Vaig fer sis anys de tècnica vocal amb Edurne Aguerri; és molt important aprofundir bé la tècnica, després vaig venir a Barcelona a examinar-me, quan ja estava instal·lada a Alemanya, i a l'estiu vaig fer els dos anys de Superior aquí, a Barcelona, cosa que m'agrada remarcar perquè s'esmenten molt poques vegades.

—¿L'ensenyament a l'estranger és molt diferent del d'aquí?

—Sí, perquè crec que es té una òptica molt més real. Te dones molt més del que és la professió. Mentre estudiava, jo tenia una d'aquelles veus que tothom deia que em permetria fer una bona carrera. Llavors va arribar el moment de demostrar realment això i vaig guanyar un concurs de sarsuela que va ser com una prova que em va fer sortir per primera vegada del conservatori. M'he presentat a diversos concursos, en els inicis, al Concurs Gayarre, al Viñas, i després em vaig presentar al Concurs Maria Callas a Itàlia i, l'últim, que vaig guanyar, el Belvedere de Viena. T'ajuden a fer-te conèixer. És molt millor presentar-se a un concurs que haver de trucar a la porta de tots els agents.

—¿És imprescindible, la tasca de l'agent per a una carrera així?

—Evidentment.

—¿Es vol córrer massa, de vegades, per aconseguir l'èxit?

—Potser sí. Jo crec que en primer lloc s'ha de tenir una tècnica molt sòlida, una molt bona base. La tècnica et permet anar agafant fons per poder representar bé una obra; t'ajuda a saber administrar la resistència física que s'ha de tenir per aguantar tota una òpera. Això exigeix un procés que es va fent a poc a poc, al ritme seguit que necessita un mateix. En aquesta carrera no hi ha miracles. S'ha de treballar molt i contínuament. A més a més, la teua eina de

FOTO: E. GUILLAMET

treball és la veu i et demana que hi tinguis una cura especial, perquè és molt delicada. De fet, et converteixes en la seva esclava, és inevitable. T'obliga a estar-te observant contínuament i agafes una sensibilitat en els òrgans que et fixes en coses que la resta de la gent mai no arribaria a pensar. Però de coses d'aquestes depèn que surtis a l'escenari o no. Potser per això s'ha exagerat sempre la imatge del divo, de cantant, com una persona molt neuròtica, maniàtica, molt excèntrica. I a banda d'això hi ha molts altres factors que fan falta per ser un bon cantant d'òpera: has de ser també un bon actor, has de saber bastants idiomes...

—¿S'ha superat la figura de la diva, com deia abans?

—Jo crec que sí. Bé, jo penso que l'artista està sempre volent transmetre coses, a l'escenari, i que això, en certa manera, t'idealitza,

i et situa en un plànol una mica místic. Estem parlant de sentiments i d'art, de sensibilitat. S'idealitza. Jo comprenc que a dins de l'escenari se't pugui observar com una diva; però després et tornes una persona normal, amb les mateixes exigències que qualsevol altra.

—¿Actualment creu que s'exigeix molt més a l'artista que no pas abans?

—Sí, ara potser es demana un artista cantant més integral, que pugui ser més complet. S'experimenta més amb ell que no abans, que anys enrere.

—¿És a punt de treure un nou disc?...

—Sí, hi estic molt il·lusionada perquè el trobo molt bonic. Es tracta d'un disc amb àries de Händel, però que ha estat enregistrat amb instruments originals. Inclou àries d'òpera i una cantata, que és molt interessant perquè

té un regust medieval curiós.

—Quin paper té el disc en la carrera actual d'una cantant?

—Penso que una carrera de discos i una de teatre poden ser dues carreres totalment diferents. Sovint et trobes amb sorpreses; te l'imaginaves d'una manera pel disc i resulta que a l'escenari és d'una altra manera. Avui dia es fan carreres gairebé exclusivament a nivell discogràfic. Crec que s'està exagerant una mica aquest aspecte. Una cantant sempre ha de demostrar la seva veu a dalt de l'escenari i no en disc. Però val a dir que, d'altra banda, també em sembla molt important l'enregistrament perquè pot complementar molt bé la carrera artística personal. Jo he tingut l'agradable sorpresa de sentir-me dir que he agradat més en directe que en disc. El disc sempre implica una manipulació i mai no pots arribar a valorar del tot la potència

FOTO: E. GUILLAMET

d'una veu. La meua veu té molts harmònics i per això té una certa dificultat a ser ben enregistrada, a reproduir fidelment el meu timbre de veu.

—Ara sembla que és moda que alguns cantants reconeguts enregistrin discos amb un repertori més popular.

—Hi ha cantants, com Plácido Domingo, que s'ho poden permetre. Crec que facis el que facis ho has de fer molt ben fet. Si cantes ranxeres, cantes ranxeres amb tot l'esperit. I si cantes sarsuela, també. El més important és fer-ho ben fet. Jo, per exemple, sempre he volgut fer un disc amb les cançons de les pel·lícules de Walt Disney, perquè penso que la meua veu pot servir molt bé per a aquest tipus de música. I a mi m'agrada molt la música d'aquestes cançons. Qui sap! Potser ho farà algun dia.

—Quina experiència té de l'òpera als Estats Units, ara que ha esmenat Walt Disney?

—Són grans professionals, però de vegades aquesta professionalitat fa que no siguin tan acollidors com nosaltres. De vegades els falta una mica d'humanitat. És una societat bastant naïf. L'altre dia explicava que em sorprenia de

com arribava a riure el públic del Metropolitan; coses una mica estranyes. En moments així t'adones que és una altra cultura. A nivell professional tot és perfecte, tot rutlla a la perfecció.

—¿Per consolidar una carrera com la seva cal tenir el reconeixement dels nord-americans, o Europa encara manté la seva sobirania cultural en aquest àmbit?

—Jo crec que Europa encara és la primera referència. Per començar, hi ha molts més teatres a Europa que no als Estats Units i, evidentment, de molta més tradició. Encara més, els nord-americans es fixen en l'actualitat operística d'Europa per muntar les seves temporades. I els cantants europeus són els que majoritàriament omplen els teatres dels Estats Units. Però insisteixo que tenen grans professionals a tots els nivells.

—Quines veus han marcat el seu estil interpretatiu?

—N'hi ha moltes. Està clar que sempre haig de parlar en primer lloc de Teresa Berganza. Ha estat una de les persones que han tingut més influència en la meua carrera. He pogut consultar moltes coses amb ella i encara ho puc continuar fent. Ahir mateix vaig

parlar amb ella. I això és molt important per a una carrera jove com la meua. Tenir la seguretat que pots comptar amb el que t'ensenya la seva experiència; sobretot perquè jo sempre vull reflectir com ha fet ella, una rigorositat a l'hora de portar la meua carrera, una seriositat, i per això sempre he volgut treure profit del seu assessorament, del seu consell a tots nivells, musical i humà. He pogut treballar amb ella molt de repertori. Jo ja tenia la meua tècnica, per tant he pogut treballar molt la interpretació amb ella.

—A quin repertori ha adequat més la seva carrera?

—Jo em considero molt polifacètica: des del barroc a l'òpera moderna, passant per l'òpera francesa i italiana. Crec que si fas una carrera musical no tens per què limitar-te a res. Si tens una veu limitada, és lògic que l'adaptis a un cert repertori. Però si la teua veu està preparada per a qualsevol obra, s'oc partidària de diversificar. A mi em fa madurar musicalment i, sobretot, m'enriqueix molt. Sóc bastant prudent, però també sóc valenta; m'agrada atrevir-me intel·ligentment. Encara no he entrat en Wagner i he fet molt poc Verdi, però he treballat des del barroc fins a l'òpera contemporània, incloent-hi òpera russa. Calisto, per exemple, ha estat un dels personatges més importants que he interpretat fins ara en la meua carrera. De fet va ser com creat per a mi, fet per a mi. Per això m'agraden les noves posades en escena, perquè és com si m'adaptessin el paper a la meua mida. Jo comprenc que els pobres assistents de vegades es desesperin, perquè, com jo dic sovint, sembla que hagin de "dirigir el trànsit", no poden aportar res de la seva part a l'escena, perquè tot està pensat per a una altra persona.

—¿Creu que s'estan escrivint òperes interessants actualment?

—Hi ha coses interessants. Jo no sóc partidària d'aquells compositors que utilitzen la veu com si fos un instrument que només fa notes. Crec que ha de tenir una línia, que s'ha d'expressar alguna cosa. Ho haig de sentir. M'ha d'arribar.

L'homenatge a Rodrigo amb Pepe Romero

Palau 100. Israel Chamber Orchestra. Pepe Romero, guitarra. Philippe Entremont, piano i direcció. Haydn, Mozart, Rodrigo. Palau de la Música Catalana. 7 de març de 2000 (21 h).

Palau 100 ofereix el seu concert d'homenatge al mestre Joaquín Rodrigo i —com no podia ser altrament— s'hi interpretarà el celeberrim *Concierto de Aranjuez*, aquest cop des de la guitarra de Pepe Romero, la gran estrella d'aquesta nissaga d'artistes andalusos fincats als Estats Units.

Pepe Romero, un habitual al Palau, va néixer a Màlaga i va aprendre a tocar la guitarra amb el seu pare Celedonio Romero. Amb set anys d'edat Pepe va efectuar el seu debut als escenaris. La seva trajectòria, lloada a tot el món, té a més una particular fita en recuperar del repertori obres pertanyents a autors com Ferran Sor, Giuliani, Molino, Mertz, Boccherini, entre altres autors. Però la seva vinculació amb l'obra de Rodrigo resulta cabdal en la seva carrera artística. D'una banda, posseeix al costat de l'Academy of Saint Martin-in-the-Fields una de les més destacades gravacions del *Concierto de Aranjuez*, que sota la direcció de Neville Marriner va ser enregistrada l'any 1992. Així mateix, ha portat l'obra de Rodrigo per tot el món, i el mateix mestre va compondre per a ell el

Concierto para una fiesta l'any 1983, l'obra que esdevindria la darrera composició per a guitarra llegada pel compositor espanyol.

La seva vinculació amb l'Orquestra of Saint Martin-in-the-fields, bé amb direcció de Marriner, bé essent dirigit per Iona Brown, resulta summament estreta: han realitzat més de vint concerts enregistrats. Solista habitual de les més destacades formacions nord-americanes (Houston, Cleveland, Chicago, Pittsburgh, Boston, San Francisco, Nova York...), la seva presència a Europa resulta idènticament habitual, i artista sovint invitat als festivals de Salzburg, Ravinia, Schleswig-Holstein, etc.

Ara Pepe Romero actuarà al costat d'un altre artista summament conegut del públic del Palau, com és el pianista i director Philippe Entremont, i al costat d'una formació com la Israel Chamber Orchestra, una orquestra que va ser fundada l'any 1965 per Gary Bertini, i que des de la temporada 1994-95 té Philippe Entremont com a principal director invitat i, des de 1998, Salvador Mas com a director titular. ● Lluís Trullén

Bach i Beethoven al piano de Felner

Euroconcert. Till Felner, piano. Bach, Beethoven. Palau de la Música Catalana. 8 de febrer de 2000 (21 h).

“Del clavecí temperat al piano de martellets”, amb aquest títol presenta la temporada Euroconcert el pianista Till Felner, un artista que oferirà al Palau un programa summament atractiu per als melòmans, integrat per preludis i fugues del *Clavecí ben temperat* de Bach (BWV 854-861) i per les *Bagatel·les op. 126* i la monumental *Sonata op. 106 Hammerklavier* de Beethoven.

Nascut a Viena, Felner va estudiar al Conservatori de la seva ciutat natal, tot ampliant estudis amb Meira Farkas, Alfred Brendel i Oleg Maisenberg. L'any 1993 va obtenir el primer premi al Concurs Clara Haskil, que li va suposar el seu impuls definitiu a nivell internacional. Les seves actuacions al costat de l'Academy of Saint Martin-in-the-Fields, de la Simfònica de Viena, de la Philharmonia de Londres, de l'Orquestra Simfònica de Berlín i de la Gustav Mahler Jugendorchester vénen acompanyades en aquests darrers anys per gires als Estats Units; amb batutes com les de Harnoncourt, Janowski, Marriner, i actuacions al costat d'artistes com Heinrich Schiff o Borís Pergamnstxikov en el camp de la música de cambra.

Amb un repertori que abasta un amplíssim ventall d'obres que inclou pàgines de Bach fins a composicions de Schönberg, Felner ha obtingut èxits destacadíssims a ciutats com Londres, París i Viena, tot convertint-lo en un artista habitual dels festivals internacionals de música de més rellevància.

En la seva discografia destaca l'enregistrament dels *Concerts per a piano núm. 2 i núm. 3* de Beethoven amb l'Academy of Saint Martin-in-the-Fields, i del *Concert per a piano núm. 22* de Mozart amb l'Orquestra de Cambra de Lausana amb direcció d'Uri Segal. ● LLT.

Mahler, de la mà d'Ivan Fisher

ProMúsica. Orquestra Festival de Budapest. Dir.: Ivan Fisher. *Simfonia núm. 6* de Mahler. L'Auditori. 17 de febrer de 2000 (21 h).

La temporada ProMúsica torna a portar al públic una orquestra i un director de gran reconeixement internacional. El proper mes de febrer l'Orquestra Festival de Budapest dirigida per Ivan Fisher interpretarà a l'Auditori la monumental *Simfonia núm. 6* de Gustav Mahler, una de les obres cabdals del repertori orquestral.

L'Orquestra Festival de Budapest va ser fundada l'any 1983 per iniciativa del pianista Zoltán Kocsis i del director d'orquestra Ivan Fischer. Aquesta formació adequada els seus components d'acord amb el repertori que ha d'interpretar, tot abastant uns programes tant de música cambrística com els de gran dimensió simfònica. L'orquestra està integrada per instrumentistes que pertanyen a les principals formacions permanents de la seva ciutat, per destacats instrumentistes del panorama cambrístic i professors sorgits de la mítica Acadèmia Franz Liszt de Budapest. Si bé l'orquestra es reuneix en tres ocasions durant l'any (els Concerts de Primavera a Budapest, els Concerts d'Estiu i programes per les festes de Nadal), les seves participacions a nivell internacional resulten cada cop més nombroses.

Des dels inicis ha estat dirigida per Ivan Fisher. La trajectòria musical de Fisher posseeix una sòlida formació acadèmica, primer obtinguda al Conservatori Béla Bartók de la seva ciutat natal, Budapest, i posteriorment ampliada pels seus estudis amb Hans Swarowski a l'Acadèmia de

Música de Viena. Paral·lelament va dur a terme estudis d'interpretació de música barroca a Salzburg amb Nikolaus Harnoncourt. Després d'obtenir a mitjan anys setanta premis de direcció en concursos internacionals, inicia la seva carrera com a director actuant preferentment a Itàlia i a Anglaterra. L'any 1977 va ser assistent de Harnoncourt a l'Òpera de Zuric, i entre els anys 1979 i 1982 va esdevenir principal director de la Northern Sinfonia a Newcastle-upon-Tyne. L'any 1980 va substituir Claudio Abbado en una gira que va realitzar l'Orquestra Simfònica de Londres. Però el seu reconeixement definitiu va arribar l'any 1983, en fundar l'Orquestra Festival de Budapest, la primera formació hongaresa autogestionada. Així mateix, Fisher l'any 1988 va ser anomenat principal director invitat de l'Orquestra Simfònica de Cincinnati.

Ara, Fisher i l'Orquestra Festival de Budapest podran demostrar la seva vàlua amb una de les pàgines del repertori simfònic més ambiciosos a nivell interpretatiu, com és la *Sisena* de Mahler. ● LLT.

Belkin interpreta Txaikovski

Temporada OBC. Borís Belkin, violí. Dir.: James De Priest. Padrós, Txaikovski, Sibelius. L'Auditori. 18, 19 i 20 de febrer de 2000 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

El violinista Borís Belkin és un dels fenòmens més destacats en el camp interpretatiu dels darrers vint-i-cinc anys. Nascut a Ekaterimburg, a l'antiga Unió Soviètica, als sis anys va iniciar els seus estudis de violí i un any després ja va oferir el seu primer concert actuant sota la direcció de Kyrill Kondraixin. Va estudiar a l'Escola Central i al Conservatori de Moscou sota el tutelatge de Iankélevitx i Andrievski. L'any 1973 va arribar el seu primer gran èxit, en obtenir el primer premi del Concurs Nacional de Violí de la URSS. Un any després emigrà a Occident i inicià la seva trajectòria internacional. Les seves actuacions amb la Filharmònica de Berlín, Simfònica de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Santa Cecília de Roma i concerts sota la direcció de Bernstein, Haitink, Maazel, Mehta, Muti, Ozawa, Temirkanov, no van fer-se esperar. Així mateix, les seves gires per Amèrica i el Japó, els seus concerts pels escenaris més destacats d'Europa i nombroses actuacions a Espanya han convertit Belkin en un artista conegut arreu del món.

En el camp discogràfic, els seus enregistraments són idènticament amplis: concerts de Bruch, Paganini, Txaikovski, Brahms, Mozart, Xostakóvitx, Glazunov, Sibelius, Prokófiev... formen part de la seva nodrida discografia. A més de ser assessor artístic del Salzburg Chamber Soloists des de l'any 1991, Belkin imparteix classes magistrals a l'Acadèmia Chigiana de Siena. Belkin oferirà a l'Auditori el mític *Concert* de Txaikovski, dirigit per James De Priest, assistent de Leonard Bernstein a la Filharmònica de Nova York, director associat de la Simfònica Nacional al costat d'Antal Dorati i director musical de la Simfònica de Quebec. Des de l'any 1980, a més de ser director musical de l'Orquestra de Monte-Carlo, va ser nomenat director de l'Oregon Symphony, càrrec que ha renovat fins enguany. ● LLT.

Temporada OBC. Barbara Hendricks, soprano. Dir.: Matthias Aeschbacher. Àries d'opereta i temes del musical americà. L'Auditori. 11 i 12 de febrer de 2000 (21 h i 19 h, respectivament).

Hendricks ha esdevingut una de les personalitats més rellevants del món líric dels darrers vint-i-cinc anys. Col·laboradora des de l'any 1987 de la Comissió de Refugiats de les Nacions Unides, Hendricks és mundialment coneguda, a més dels seus èxits en el camp de la lírica, per les seves tasques humanitàries que ha realitzat en la seva faceta d'ambaixadora especial.

Nascuda a Arkansas, Barbara Hendricks va rebre la seva formació musical a la prestigiosa Juilliard School de Nova York, on aprengué els secrets del cant sota el tutelatge de la mezzosoprano Jennie Tourel. Graduada en ciències matemàtiques per la Universitat de Nebraska, Hendricks va decidir-se definitivament a iniciar la carrera com a cantant. Els seus inicis professionals a mitjan anys setanta van tenir com a primer gran èxit el seu debut a l'Òpera de San Francisco, amb *L'incoronazione di Poppea* de Monteverdi; poc després cantà *L'Orfeo* a Holanda.

La veu pulcra, nítida, sensible i amable de Hendricks va tenir des d'un primer moment un èxit extraordinari i la seva presència ja esdevenia un fet habitual en els grans festivals internacionals. A Glyndebourne va cantar el rol de Marcelina de *Fidelio* de Beethoven; a la Deutsche Oper de Berlín, Susana de *Le nozze di Figaro* de Mozart; Gilda de *Rigo-*

Barbara Hendricks, novament a Barcelona

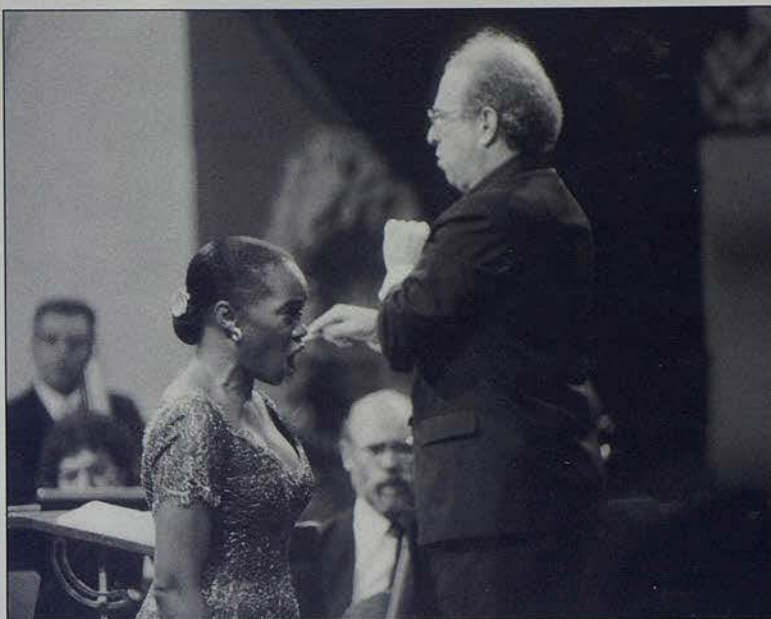

FOTO: A. BURGÜES (ARXIU)

letto a Orange; Pamina de *La flauta màgica* a Salzburg; Julietta de *Faust* a l'Òpera de París..., i així en un repertori que inclou més d'una vintena de personatges operístics. Però la popularitat de Hendricks també ha arribat per altres vessants musicals, com el lied, en el qual es pot copsar amb tota la seva dimensió la dolçor vocal i el refinat sentit expressiu que tants escenaris ha captivat. Directors com Bernstein, Abbado, Karajan, Barenboim, Giulini han dirigit la soprano, bé en representacions operístiques, bé en interpretacions d'oratoris.

Hendricks, a més, va debutar al cinema en el paper de Mimí de *La Bohème* i l'any 1994 novament va tornar a la pantalla per

participar en una producció cinematogràfica internacional en el rol d'Anne Truvelove de *The Rakel's Progress*.

La veu de Hendricks s'emmotlla a un repertori immens; de Monteverdi a les grans òperes franceses i italianes, i arriba fins a les òperes de Richard Strauss, com *El cavaller de la rosa*, que va cantar a l'Òpera de Viena l'any 1986. Oratoris clàssics i romàntics, i un immens repertori liederístic que inclou des de pàgines de Schubert fins a Gershwin formen part de les obres que han passat per la veu d'aquesta admirada soprano americana que ara actuarà a l'Auditori interpretant al costat de l'OBC àries d'opereta i temes de musical americà. ● LL.T.

XV. CONCURS DE PIANO "Premi Ciutat de Berga"

dedicat als 25 anys de l'Associació Catalana de Compositors

Dies: 29, 30 d'abril, 1, 6 i 7 de maig del 2000

Categories: A. fins a 28 anys - B. fins a 19 anys - C. fins a 15 anys - D. fins a 11 anys

Organitza:

CENTRE D'ESTUDIS MUSICALS DEL BERGUEDÀ «L'ESPILL»
c/ Ciutat, 16, 1r. - 08600 Berga - Tel. i Fax 93 821 39 53

Patrocinen:

fundació
caixaManresa

el Periódico

Liceu
1999
2000

SESSIONS "GOLFES" AL
NOU FOYER DEL LICEU

"Animals big and small"

Recital de Steven Cole

9, 12 i 15 de maig 2000 (23:00 h)

Obres de Beethoven, Saint-Saëns,
Bartók, Grieg, Barber, Copland,
Ravel i altres.

Steven Cole, *tenor*

Joseph Smith, *piano*

Yves Coudray, *direcció d'escena*
i il·luminació

Cançons de cabaret

Recital de Christiane Boesiger

5, 7 i 8 de juliol 2000 (23:00 h)

Obres de Weill, Schönberg, Eisler,
Satie, Poulenc i altres

Christiane Boesiger, *soprano*

Markus Fohr, *piano*

Olivier Tambosi, *direcció d'escena*
i il·luminació

Gran Teatre del Liceu

El quartet de corda, l'ànima de la música

Quartet Gaudi

FOTO. A. BURGUES

Per F. TAVERNA-BECH

S'ha dit amb raó que el quartet de corda és la més noble expressió de la música. No és fàcil compondre per a aquest grup. Primer, perquè en aquest gènere els més grans creadors (Beethoven, Schubert, Brahms i Bartók) han confiat en el quartet de corda llurs concepcions sonores més elevades i colpidores. Segon, perquè la seva austeritat tímbrica i un potencial melòdic, que s'ha de tractar amb veritable coneixement de causa, exigeixen del compositor un treball molt aprofundit sobre tots els paràmetres del so quartetístic. Igualment, des de la perspectiva interpretativa, el quartet de corda demana als seus components una veritable convivència artística si no volen caure en el decebedor *bolo* que res no diu si no és la incapacitat o un desconeixement del que és el veritable art musical.

Com a obres interessants del con-

cert, destaquem-ne l'estrena absoluta, després de gairebé cinquanta anys d'espera, del *Quartet núm. 4* de Joaquim Homs i del *Quartet* del jove compositor Miquel Pardo. Sobre l'obra d'Homs, escrita el 1954 i d'uns divuit minuts de durada, destaca l'estil personalíssim amb el qual s'utilitza el sistema dodecafònic, amb el qual Homs estructura una polifonia de tens caràcter expressionista. Per la seva banda, el *Quartet* de Miquel Pardo va ésser acabat el 1993, després d'un llarg temps de gestació; consta de quatre moviments, que simbolitzen quatre idees, com són la unitat (fuga), la diversitat, la varietat (tema amb variacions) i la llibertat (forma sonata).

Solistes de l'OBC. Quartet Gaudi (Jozef Toporces, violí; Ana Galán, violí; Joan Miró, viola; Gheorghe Motatu, violoncel). Pardo, Homs, Rodó. L'Auditori (Sala Polivalent). 24 de febrer de 2000 (20,30 h).

Els quartets, protagonistes en Avuimúsica

Quartet de Guitarres
de Barcelona

Per F.T.-B.

El quartet és potser una de les agrupacions bàsiques de la música instrumental de cambra. Amb la reunió de quatre instruments, siguin iguals o bé diferents, s'engloben, en definitiva, els quatre registres fonamentals de la veu humana (els dos femenins, que són el soprano i el contralt, i els dos masculins: tenor i baix) i per extensió representa gairebé tota la tessitura dels sons audibles. Fins a cert punt, amb un quartet el compositor té al seu abast la gamma de sons més representativa de la música.

Especialment resulta interessant la combinació de quatre guitarres, les quals vénen a formar una petita orquestra d'atractiva multiplicitat tímbrica, alhora que multipliquen els recursos sonors d'un instrument que s'ha de tractar amb veritable coneixement de les seves capacitats.

Aquest és el cas del programa que oferirà el Quartet de Guitarres de Barcelona, en què autors d'indefugible base guitarrística com ho són Duarte, Brouwer, Eroles i Rossinyol o bé músics d'una categoria tan indiscutible com ho són Stravinsky, Balada i Besses, o sense oblidar l'actitud sempre especulativa d'Anna Bofill, poden il·lustrar-nos el món pregonament poètic que s'inclou en les ressonàncies subtils de la guitarra.

Avuimúsica. Quartet de Guitarres de Barcelona. Duarte, Brouwer, Stravinsky, Balada, Eroles, Bofill, Rossinyol, Besses. L'Auditori (Sala Polivalent). 17 de febrer de 2000 (20,30 h).

David Padrós a l'OBC!

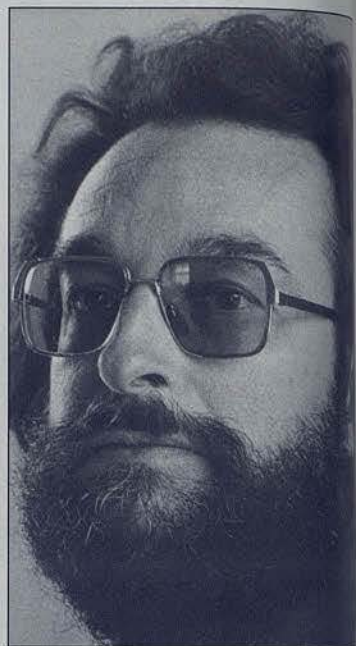
Per F.T.-B.

Tret d'unes excepcions, en els cicles de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya costa bastant escoltar música simfònica dels compositors catalans actuals... Com a mitjana, i en els casos més afortunats, sempre traient d'aquesta llista els privilegiats, el lapse de temps que un compositor català ha d'esperar per poder ésser programat de nou, se situa en la xifra d'uns sis anys.

És així que David Padrós pot comentar-nos que en la seva trajectòria de més de vint anys solament ha pogut veure's interpretat pel nostre primer conjunt simfònic en tres ocasions. Ara, per quarta vegada, després d'una llarga espera, la seva música torna als faristols d'una orquestra institucional i nacional que paguem i sostenim tots els ciutadans (incloent-hi els compositors)... Veritablement, ni per raons polítiques, ni socials, ni tampoc culturals no es pot justificar una actuació tan vergonyant dels nostres responsables de la cultura catalana, i més aviat caldria demanar-los quines raons tenen —re-

peteixo, tret d'uns pocs afavorits— per marginar la immensa majoria dels nostres compositors(?).

Deixant de banda aquesta qüestió, cal dir que David Padrós és un dels nostres creadors musicals amb més personalitat, i en tota la música que li coneixem manifesta l'exigència i la insubornabilitat del veritable compositor. Home compromès en la recerca de nous camins i plantejaments per a la música, ha indagat mitjançant unes obres de gran complexitat i originalitat les possibles relacions de l'art sonor amb altres branques de l'art i de la cultura. La seva curiositat l'ha dut a estudiar les cultures d'origen oriental, especialment la pertanyent a les ètnies hindús. És des d'aquestes perspectives que Padrós ha compost la seva darrera obra simfònica, que amb el títol *El temps de Rama* (la divinitat de la vida, en les antigues cultures dels vedes) serà una nova via per a l'agermanament del món oriental amb l'occidental, ja que, en definitiva, Padrós mai deixa de costat la seva ascendència a una tradició europea i mediterrània. És així que les harmonies pròpies, extreïdes de la visió de l'art dels vedes, es com-

David Padrós

binen amb conceptes d'ascendència serial per derivar vers nous conceptes melòdics.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Boris Belkin, violí. James De Priest, direcció. Padrós, Txaikovski, Sibelius. L'Auditori. 18, 19 i 20 de febrer de 2000 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

catalunya música / revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA

C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meua subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat
□ □ □ □

Nº Agència
□ □ □ □

Digit control
□ □

Nº Compte
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Titular _____ Banc/Caixa _____

Agència _____

Adreça agència _____ Població _____

Signatura _____

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número
amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐
semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant
☐ taló bancari adjunt.

☐ domiciliació bancària. Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Don Carlo, entre el drama amorós i el drama polític

Per J. COMELLAS

Les representacions de *Don Carlo* a la temporada del Gran Teatre del Liceu ens permetran gaudir d'un dels títols autènticament grans de Giuseppe Verdi. I aquí el mot ha de ser entès en la doble accepció qualitativa i quantitativa, atès que aquesta òpera forma part de les que podríem anomenar de gran format, amb aquesta expressió igualment entesa en el doble sentit de durada de l'obra (els seus quatre actes) i de riquesa de protagonistes importants que n'integren el repartiment.

Estrenada a l'Òpera de París el dia 11 de març de 1867, fa doncs més de 132 anys, correspon a l'etapa final de la producció del compositor de Busseto. Darrere immediatament quedaven títols ells mateixos tan grans com *La forza del destino*, *Un ballo in maschera* i *Simon Boccanegra* —escrits la dècada anterior—, i davant *Aida*, *Othello* i *Falstaff*, que juntament amb el *Requiem* havien de completar, en edat prou senecta, la trajectòria extraordinària de Verdi. I aquí cal tenir en compte que vint anys més tard Verdi va refer l'obra tot italianitzant-la amb l'ajut del llibretista Ghislanzoni.

Una vegada més Verdi recolza la seva obra en literatura gran, en aquest cas en el drama homònim de Schiller, del qual se serveix en un llibret originàriament en francès tenint en compte la condició d'encàrrec parisenc d'aquesta òpera. Llibret escrit per Joseph Mery i Camille de Lodo. I aquí s'ha de recordar fins a quin punt el compositor s'implicà sempre en la part literària de les seves òperes i com se'n pot considerar també autor. Sobre l'argument original hi ha algun canvi tan important com el fet que, mentre que en Schiller l'Inquisidor —personatge molt més secundari que en l'òpera— aconseguia que Felip sacrifici el fill, aquí aquest és salvat en una escena de gran *guignol* —i, no cal dir-ho, de nul rigor històric—, per la reencarnació de l'emperador Carles V.

Sigui com sigui, el drama de les relacions entre Felip II i el príncep Carles dona peu a un recorregut argumental en el qual els fets històrics —si cal manipulats— esdevenen pre-

FOTO: A. BOFILL

Carlos Álvarez

text per bastir una obra presidida per grans caràcters, per tipus humans d'una notable potència que afavoreixen la concreció d'un clima dramàtic vital. Que en definitiva és del que es tracta. A cavall entre el drama amorós —amb dos triangles ben marcats— i l'històric —aquest amb el rerefons del domini de Flandes per la corona espanyola—, hom camina vers una conclusió de gran efecte, deixant-ne de banda, cal insistir-hi, la solidesa històrica.

Don Carlo, que com a personatge musical no ocupa el centre de l'obra, sí que el té en el pla argumental, en la doble dimensió apuntada —amorosa i històrica. En el primer cas, en ser epicentre del triangle que forma amb la princesa d'Èboli i amb la reina Isabel —casada amb el rei Felip II—, i subsegüentment del que formen ell mateix, la reina i Felip. I en el pla històric, d'una manera especial, mitjançant les relacions amb el marquès de Posa, autèntic motor d'aquesta parcel·la argumental, en els intents d'intercedir en el tracte que reben els súbdits de Flandes de la corona espanyola.

Drama històric i polític —en el qual apareixen conceptes com llibertat, tirania i imperialisme— i drama amorós, com a company de viatge decisiu en el desenvolupament històric, es conjuguen en la materialització d'una obra d'una enorme grandesa.

Musicalment, Verdi no fa altra cosa que ser conseqüent amb la densitat dramàtica de l'argument. La seva és una partitura poderosa —amb el miratge wagnerià en certa mesura apuntant al retrovisor—, prescindint de números tancats, amb una instrumentació grassa i espessa. No hi ha aportacions formals dignes de re-

lleu. *Don Carlo* és sobretot l'obra d'un mestre madur, que procura afinar cada dia en el seu mestratge i en un ofici progressivament més elaborat, tanmateix sense afany de més innovació que el propi d'un procés evolutiu que el compositor menà fins a gairebé els darrers dies de la seva llarga, substant i prolífica existència.

Verdi, que va ser un consumat creador de personatges aptes per a veus greus, excel·leix en aquesta d'una manera particularment perceptible, i de fet el protagonisme que assoleixen la princesa d'Èboli —mezzosoprano—, el marquès de Posa —baríton dramàtic—, Felip II —baix— i el Gran Inquisidor —baix profund— deixen en un segon pla el de Don Carlo —tenor líric o *lírico spinto*— i Isabel —soprano *spinto*. La majoria de les escenes de més intensitat dramàtica són protagonitzades per veus greus. La princesa d'Èboli és considerada, amb l'Amneris d'*Aida*, el paper de mezzosoprano més important de tot el repertori verdian, i a ella li correspon la probablement més coneguda de les àries de l'òpera, "O don fatale". I la trobada del Gran Inquisidor amb Felip II constitueix una de les escenes de més pes de l'obra.

No cal dir que també assoleix un gran protagonisme el cor; aquest instrument de tractament sempre tan mestriol en l'obra verdiana, aquí novament en un paper protagonista de gran nivell. Una obra d'aquesta envergadura necessita un repartiment important. La grandesa dramàtica dels personatges, la dificultat de les seves partitures i la complexitat com a tipus obliga al recurs de cantants amb "història artística" en estat de maduresa com corresponia a la de l'autor. I en aquest sentit la direcció del Liceu s'ha cobert bé les espatlles.

Les veus baixes masculines seran les de Carlos Álvarez en el paper de Rodrigo, marquès de Posa; Roberto Scandiuzzi serà Felip II, i Paata Burchuladze el Gran Inquisidor. Dolora Zajick la princesa d'Èboli i Ana María Sánchez la reina Isabel, mentre que Walter Zaccaro serà Don Carlo. Tots són noms que corresponen a les premisses esmentades i, per tant, permeten augurar uns resultats importants.

AUDITORIS DE CATALUNYA

La Sala de Rubí

FOTO: IRI

Nom: La Sala.

Adreça: Cervantes, 126.
08191 Rubí. Tel. 93.588.70.77.

Arquitecte: Fernando Correa.

Any d'inauguració: 1992, amb una actuació de l'Esbart Dansaire de Rubí.

Propietat: municipal.

Gestió: mitjançant l'empresa Degira.

Aforament: 567 butaques.

Escenari: 12x9 m². Disposa d'un petit fossat per a 6 músics.

Funcionalitat: teatre, música i dansa.

Temporada estable: no hi ha una temporada específica de música clàssica, però s'hi fan dos o tres concerts, a part els extraordinaris.

Pressupost: comptant els diversos tipus de música, és d'1.500.000 pessetes l'any.

Per MONTSERRAT PUIG

Jordi Ollé, tècnic municipal, ens fa una síntesi del funcionament de la Sala de Rubí.

La Sala abans era un cinema, i en comprar-lo l'Ajuntament es va restaurar i adequar per a espectacles diversos.

—Quin és l'espectacle que es fa més sovint a la Sala: música, teatre o dansa?

—Sens dubte el teatre. Un cop al mes s'hi fa teatre professional i també hi actuen diverses entitats de Rubí amb teatre d'aficionats.

—Quina és la realitat de la música clàssica a la Sala?

—El primer trimestre és

quan més concerts s'hi fan, de Santa Cecília a càrrec de l'Escola de Música, el Concert de Nadal que ja és tradicional i encara el d'alguna coral. L'Escola de Música organitza durant els mesos d'abril, maig i juny un cicle de música de cambra, però els concerts poden ser a la Sala o a Castell.

D'altra banda, tenim col·laboracions amb altres entitats com per exemple el Club 60 de Terrassa, que van dur-hi la Filhònica de Puig-reig.

—¿Veure possibilitats que hi hagi més concerts de clàssica en un futur pròxim?

—No, en un futur pròxim no cal anar a poc a poc.

Cesc

Enregistrar música contemporània, un repte del compositor Miquel Roger

L'enregistrament discogràfic és un dels engranatges més importants de tota la indústria musical, per no dir que és la font més poderosa de la seva economia.

Per F. TAVERNA-BECH

Estadísticament s'ha demostrat que la música produeix un volum de negoci molt superior del que assoleixen el cinema i la televisió. Igualment, és ben cert que l'art, amb objectius humanístics i culturals, difícilment pot conciliar-se amb els propòsits, inqüestionablement lícits, d'obtenir beneficis econòmics que ha de tenir tota entitat industrial. Abreujant: la indústria musical, i de manera molt especial la del disc, ha de vendre els seus productes entre el sector més ampli possible de públic consumidor, i això solament ho aconseguirà fabricant els enregistraments de la música més assimilable, ben coneguda i més sol·licitada pels melòmans. És ben cert que la novetat, sigui en la matèria i l'ordre que sigui, sempre suscita una mena de rebuig o de por en el consumidor pel que significa d'esforç d'assimilació envers uns esquemes inèdits i també pel perill que comporta d'invertir en una cosa el valor de la qual s'ignora.

En un altre vessant hem de dir que l'enregistrament discogràfic de les obres és el bé més preuat per al compositor, ja que deixa finalitzat el procés que ha de seguir una obra: gestació, interpretació i enregistrament, cosa, aquesta última, que permet l'accés al màxim nombre d'oients. També és molt interessant per als intèrprets i els conjunts instrumentals, ja que amb el disc tenen una esplèndida

carta de presentació per accedir als circuits concertístics i de l'espectacle.

La proposta que ens ofereix el compositor Miquel Roger amb la discogràfica Anacrusi, SL i la col·lecció Fermata/Contemporània és d'un caràcter netament arriscat, ja que d'una part conrea un gènere de música com la contemporània, que les grans discogràfiques gairebé deixen de costat i, de l'altra, assumeix un servei a la cultura del país com és la difusió de la creació musical d'avui que, per la seva idiosincràsia estètica, difícilment concorda amb els objectius estrictament comercials. En els enregistraments s'apliquen el màxim rigor i exigència tant en l'aspecte tècnic com en l'artístic, sense claudicar davant les imposicions que sol·licita el mercat o atènyer-se a índexs d'audiència. *"Aquí —explica Miquel Roger— preval sobre de qualsevol plantejament comercial l'obra i la seva interpretació per la qualitat musical i la significació estètica, i també per la lectura fidel del text que en fa l'intèrpret."* I és que Miquel Roger és molt conscient que una obra enregistrada amb aquestes premisses, a curt o a llarg termini, tindrà el reconeixement que es mereix. *"L'enregistrament d'un monogràfic sobre l'obra d'un compositor actual, o bé la interpretació d'un nucli d'obres per un instrumentista o bé un conjunt cambrístic és una realitat que sempre tindrà un valor testimonial inqüestionable sobre el nostre temps, ja que ens mostra les diferents visions estètiques que s'hi produeixen."*

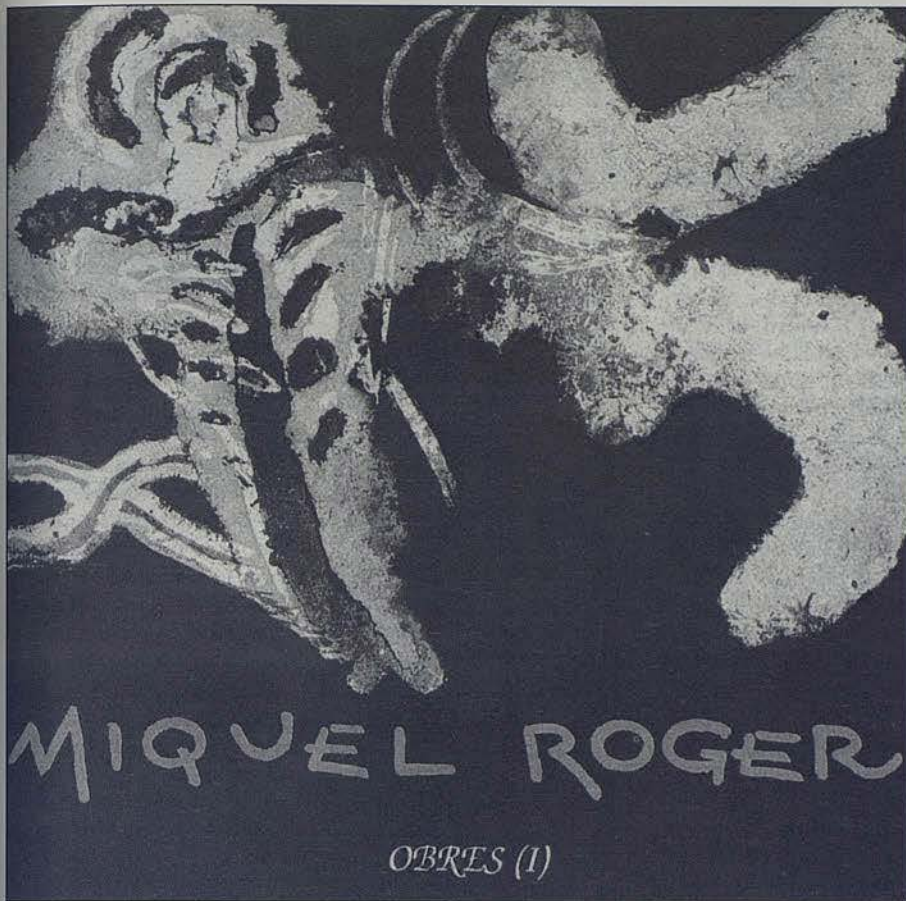
A més d'arriscar-se en el camp musical, Fermata/Contemporània ha triat l'opció del disseny atrevit per a la presentació del llibret, ja que en les portades es presenta la reproducció d'una obra pictòrica

que, sense cap additament de noms d'intèrprets i compositor, concorda amb l'esperit del contingut musical. I tota la informació sobre intèrprets, obres i autor s'ha imprès en la part posterior. Iniciativa per la qual Fermata/Contemporània ha rebut felicitacions i, certament, com manifesta Roger, *"és una manera de mostrar el respecte per l'obra d'art que figura a la portada del disc, respecte que tenim per la música que enregistrem"*.

Igualment, en no dependre substancialment d'ajuts institucionals o privats —els quals, donat el cas, no serien rebutjats, sempre que no restringissin la llibertat d'acció—, l'activitat es pot planificar amb una orientació cooperativa, igual que en La Belle Friche de Mai, una iniciativa del comú de Marsella que, tot desafectant una zona industrial al centre de la ciutat, ha creat un espai que autofinançen i gestionen els joves artistes, siguin músics o bé actors. Anacrusi no actua com a patrocinador dels artistes sinó que posa la seva disposició tant l'assessorament artístic, la infraestructura dels mitjans de tecnologia avançada per garantir la màxima qualitat, alhora la distribució comercial del disc.

De moment, des que es va fundar l'any 1998, la producció de Fermata/Contemporània s'ha concretat en sis compactes, que es poden trobar a les principals botigues de Barcelona i de la resta de ciutats d'Espanya. També, però, es distribueixen a Holanda, Bèlgica, Alemanya i Luxemburg. Pensat en el marc de les noves tecnologies de distribució, Fermata/Contemporània està present a Internet (rogerk@grn.es, o bé a Anacrusi.com).

L'exigència en la qualitat com a element primordial que afecta tot

L'obra com l'enregistrament i la interpretació ha estat una de les idees en què Miquel Roger ha insistit amb especial èmfasi en la conversa: "Tot i reconeixent el risc de fundar una empresa discogràfica dedicada exclusivament a la creació musical contemporània, en la qual tindrà molta presència la música catalana actual, Ferman-ta/Contemporània ha nascut amb aquest propòsit i no pensem retirar-nos fàcilment, ans al contrari..." Certament, el compositor Miquel Roger és molt conscient de les dificultats del projecte, però també sap que "la continuïtat de l'art musical a casa nostra i a la resta del món passa inevitablement per la publicació i difusió d'aquelles obres que intenten obrir nous espais sonors, i confirmar els resultats de les darreres evolucions estètiques, les quals, si més no, ens entronquen amb el procés històric de la música del nostre segle".

"D'altra banda —continua el compositor—, la proposta no és gens original. Se'm va acudir quan volia fer l'edició de les meves pròpies obres. Vaig trobar

moltes dificultats per fer-ho i com que la tossuderia és un dels meus defectes, no vaig llençar la tovallola, sinó que vaig considerar que l'opció de crear una empresa dedicada a allò que tenia dificultats d'ésser enregistrat era la millor opció."

"Tanmateix, el descobriment del llenguatge musical per part dels tècnics encaria molt el producte, ja que es multiplicaven les persones que hi havien d'intervenir, tant en l'enregistrament com en l'edició del disc. El fet de ser compositor, tenir suficients coneixements tècnics d'acústica i so, i també poder adquirir els materials necessaris per a l'enregistrament digital, m'ha possibilitat fer realitat aquesta empresa."

"Després, quan l'obra està enregistrada, t'adones que les editorials de música impresa estan més disposades a editar-les, els músics poden considerar la teva música i estar-hi interessats o no amb més coneixement de causa, etc. Els prejudicis envers la música contemporània també hi són, perquè se'n parla poques vegades i és cert que no se'n pot escoltar, ni conèi-

xer-la amb facilitat. Les entitats organitzadores de concerts a l'hora de programar tenen cada vegada més en compte criteris de rendibilitat i polítics, i això produeix resultats que ens van allunyant de les possibilitats d'oferir amb assiduïtat obres de nova factura, que pel fet de no ser conegudes resulta difícil d'aplicar-hi criteris de rendibilitat. Tots hem desitjat que les institucions oficials i les privades fessin més tasca de difusió i que això permetés registrar amb un mínim de qualitat i que aquest material pogués ser utilitzat per a l'edatage discogràfic. Un plantejament com aquest permetria amb tota seguretat ampliar l'oferta de la nostra música en el mercat discogràfic i també en el cultural, amb tot el que això comporta de positiu... Però les coses sembla que van per altres camins, però tard o d'hora la situació canviarà."

Miquel Roger continua la seva reflexió dient que "d'alguna manera, si la difusió de l'obra de l'artista actual fins ara ha estat en mans de les indústries, ja siguin de promoció cultural o de qualsevol altra mena, considero que ja és hora de trencar una dinàmica que ens exclou, cada vegada amb més força, de les plataformes des d'on pot fer-se pública la tasca que estem realitzant i que es mereix quelcom més que valoracions no solament de tipus econòmic o bé com a curiositats que políticament interessin; i m'agradaria que aquest comentari s'entengués no com a crítica sinó com a reflexió i, en darrer terme, com a proposta".

"Enregistrar és un esforç econòmic que tots hem d'assumir —afegeix—. Perquè forma part d'una feina que ens permet sortir d'una situació d'ostracisme que no convé a ningú. Ni al compositor, ni a l'interpret, ni a la cultura del país, ni a les institucions... Si es vol ser plural, s'ha de començar per nosaltres mateixos."

Unica Hispaniae

Alia Musica. Miguel Sánchez, director. Harmonia Mundi, HMI 987021

No puc amagar el meu entusiasme després d'escoltar un disc que estava esperant des de fa més de vint anys, i que ara es presenta amb un títol veladament misteriós per a tots aquells que no estiguin molt versats en el tema.

Unica Hispaniae –que podríem traduir de manera aproximada com “fragments hispànics únics”– fa referència a aquelles peces del repertori musical de la segona meitat del segle XIII que només es conserven en còdexs hispànics. Principalment són tres: l'anomenat *Còdex de Madrid* (Biblioteca Nacional, Ms 20486), procedent de la catedral de Toledo; el *Còdex de las Huelgas*, que fou confegit per a aquest monestir femení de l'orde cistercenc, on es troba encara; i, finalment, el *Còdex I* de la biblioteca de l'Orfeó Català, versemblantment del monestir cistercenc de Santes Creus, i no pas del d'Scala Dei, de l'orde dels jerònims, on restà en dipòsit durant un període de temps indefinit.

Aquests tres còdexs contenen un repertori preferentment polifònic ben conegut per mitjà d'altres fonts europees, llevat d'algunes peces que són “única”. D'aquestes darreres, cal distingir entre aquelles de les quals, per pura casualitat, només es conserven una o dues còpies hispàniques i les que són peces d'origen lo-

cal. El disc d'Alia Musica conté una selecció de 22 fragments de la segona meitat del segle XIII, de font únicament hispànica. Alguns, com el motet *Belial vocatur*, de las Huelgas, tenen un marcat segell internacional, mentre que d'altres, com el conductus *Gloriose matris Dei*, del manuscrit de l'Orfeó Català, són menys ambiciosos, sense que això en minimitzi la bellesa i l'interès. En conjunt, ens permeten gaudir d'un panorama sonor extraordinari del primer gòtic musical hispànic, la divulgació del qual fou sobretot obra de l'orde del Císter.

L'acurada selecció del repertori del CD troba el millor contrapunt en una interpretació impecable, en què allò que més crida l'atenció és la sonoritat ferma i compacta que aconsegueix la conjunció de les veus, tant les del cor masculí –format per sis components– com les del femení –amb només tres. Amb mínims recursos (cap de les veus és d'una qualitat extrema), però amb una dicció perfecta i el gust adient, s'arriba a allò que –crec jo– encara ningú no havia aconseguit: recrear la sonoritat del món hispànic de la segona meitat del segle XIII, tot conferint-li una personalitat i estètica convincents.

● Maricarmen Gómez

Drames litúrgics de la Catalunya medieval

Capella de Santa Maria del Mar. Lluís Vilamajó, director. DISCANT, CD-E 1006

És ben conegut que els primers embelliments al cant gregorià no són anteriors a la segona meitat del segle XI, en què es produí la unificació musical i litúrgica de l'Occident europeu. Un

cop consolidada la base, no sembla que hi hagués cap inconvenient per relaxar un punt la dura disciplina imposada per Roma, sempre recelosa amb les innovacions, cosa que va permetre l'increment del repertori musical amb creacions enteses principalment com a glosses sobre determinades peces cantades en la litúrgia. Coneixem aquestes glosses amb el nom genèric de tropes, origen de múltiples manifestacions musicals, entre les quals el drama litúrgic, precedent directe de l'òpera.

El primer drama litúrgic, la *Visitatio sepulchri*, deriva del trop de l'introït de la Missa de Pasqua *Quem queritis in sepulchro*, conegut a Catalunya des de primers del segle XII. La primera versió del drama present en els manuscrits catalans és la que figura en un conegut tropari de la catedral de Vic (Ms 105), que porta el títol *Verses pascals de III Mariis*. Tot seguit, el tropari copia el *Versus de pelegrino*, representació que inclou la famosa escena de l'aparició de Crist a Maria Magdalena, que amb el temps s'incorporà al drama de la *Visitatio* pròpiament. A banda de la curiositat que suposa el fet de presentar per separat ambdues petites peces, el tropari de Vic és el primer manuscrit que inclou l'escena del mercader en la *Visitatio*, un fet que ens pot fer suposar que sigui d'origen català. És clar, doncs, l'indubtable interès que ofereixen, tant el de *III Mariis* com el de *pelegrino*, per al musicòleg i per al melòman en general, els quals poden disposar per primera vegada d'un enregistrament complet de les dues peces, gràcies a la tenacitat i al bon fer de Lluís Vilamajó al capdavant de la Capella de Música de Santa Maria del Mar.

Vilamajó defuig els efectismes i es manté en

uns tons sobris i concis que es corresponen perfectament amb l'època i el seu estil, que no és altre que el romànic. Bé és cert que l'afinació o les entonacions no sempre es produeixen amb la màxima precisió, però cal tenir en compte que es tracta d'un enregistrament en directe sense possibilitat de manipulació, i que el resultat en general és òptim.

Quant a la versió en català del *Cant de la Sibila*, inclosa en el CD, el contrapunt nadalenc, els drames de Pasqua, i, dubtem a qualificar, com la millor de totes, que existeixen en aquests moments en el mercat discogràfic, pel seu respecte escrupulós a les fonts musicals com històriques que assenyalen que hi ha sempre un nen l'encarregat de cantar la Sibila, almenys des que el text traduï del llatí a l'occità vernacle. En aquesta versió, un escolà de Montserrat, Carles Prat, cantant la Sibila, acompanyat pel cor barceloní que interpreta les parts del refran.

En resum, un bon disc perfectament exportable que inclou com a complement algunes peces del repertori de l'Ars Antiqua conservades en manuscrits catalans. ● MCG

MONTEVERDI: Pianto della Madonna

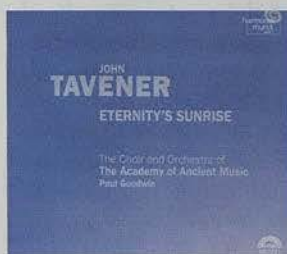
Motetti a voce sola
María Cristina Kiehr, soprano.
Concerto Soave.
Dir. Jean-Marc Aymes.
HARMONIA MUNDI
FRANCE · HMC 901680

El fet de deixar el seu càrrec de capellà positor al servei de la duc de Màntua per anar a ocupar el de mestre de capella a l'església de Santa Marc de Venècia l'any 1613 també va representar un gir en el plantejament

barregen algunes pàgines instrumentals de compositors com Marini, Antegnati o Merulo.

Som davant, per tant, d'un enregistrament totalment recomanable per diversos motius, però especialment pel fet de ser una mostra deliciosa de música sacra monteverdiana i perquè es tracta d'una interpretació que li és totalment digna. ● **Joan Vives**

JOHN TAVENER: *Eternity's sunrise*

Patricia Rosario i Julia Gooding (sopranos), George Mosely (baríton). The Academy of Ancient Music (cor i orquestra). Dir. Paul Goodwin. HARMONIA MUNDI USA · HMU 907231

Una de les diguem-ne curiositats que més ha promociionat el segle XX és, sens dubte, la curiositat tímbrica. Així doncs, aquest que ja s'acaba ha estat el gran segle del descobriment de l'extrema riquesa que en aquest sentit ha aportat la percussió; també ha estat el segle que ha usat el soroll per fer música i, és clar, el segle del descobriment i ús de l'electrònica com a element de creació musical i en particular de recerca tímbrica.

En aquesta línia podem situar el disc que ens ocupa, amb obres del compositor britànic John Tavener, nascut el 1944, autor que tradicionalment ha combinat diverses tècniques d'avantguarda amb elements filosòfics de la mística medieval, hindú, etc. i a qui no hem de confondre amb el també anglès John Taverner

(1490-1545), una de les grans figures de la música sacra dels temps del rei Enric VIII.

Som davant d'un enregistrament que The Academy of Ancient Music va encarregar al compositor amb motiu de la celebració del 25è aniversari de la seva creació. Són obres destinades a un dispositiu format per solistes, cor i orquestra. La part de joc tímbric ve del fet que, com ja és sabut, l'esmentada orquestra figura entre els grups més prestigiosos en el terreny de la interpretació amb criteris històrics. En aquest enregistrament segueix mantenint les reproduccions d'instruments antics malgrat tractar-se d'obres d'estètica contemporània que no arriben a renunciar del tot a la tonalitat, fet que les situa en un punt de confluència entre el cant pla medieval, els cants ortodoxos, el timbre d'instruments barrocs, una estètica contemporània de l'ús de la dissonància i elements propers a l'anomenat New Age.

En els textos de les cinc obres incloses al disc, de marcada força filosòfica, s'evoca la mort, l'amor i l'eternitat: *Eternity's sunrise* ("Els llimbs de l'eternitat", amb text de William Blake), *Song of the angel* ("Cançó de l'àngel", amb text d'Ananda Ken-tish Coomaraswamy), *Petra: a ritual dream* ("Petra: un somni ritual", amb text de Giorgios Seferis), *Sappho: Lyrical fragments* (amb text de la poetessa Safo) i *Funeral Canticle* (text ritual fúnebre de l'església ortodoxa). El resultat és un disc captivador, sorprenent en la trajectòria dels seus intèrprets, en què elements com la serenitat, l'espiritualitat, la introspecció esdevenen el leitmotif dels seus 65 minuts de durada. L'enregistrament es va fer entre els dies 6 i 8 de juliol de 1998 a Londres. ● **J.V.B.**

PANDOLFI: *Complete Violin Sonatas*

Andrew Manze, violí. Richard Egarr, clavicèmbal. Harmonia Mundi, 907241

Giovanni Antonio Pandolfi, nascut a Umbria entre el 1620 i el 1634, va rebre la seva formació musical a Perugia, on es convertí en un virtuós del violí. El 1652 entrà a formar part dels músics al servei de l'arxiduc Carl d'Habsburg i d'Anna de Mèdici, també protectors del conegut compositor d'òperes Antonio Cesti. La seva obra, integrada en l'escola italiana del segle XVII, acusa la influència de compositors com Fontana, Marini i Ucellini.

Les obres escollides per a aquest enregistrament posen en relleu l'ambivalència de la música instrumental del sis-cents, ja molt de temps abans emancipada de la música vocal. En aquestes composicions, atès el relatiu marge d'indeterminació de les formes de notació abstracta, s'obre un terreny ampli entre l'enginy del compositor i el virtuosisme de l'intèrpret: el de la improvisació, és a dir, la música no composta que es produeix en el moment de l'execució.

La qualitat de la interpretació i la bona entesa musical entre Andrew Manze i Richard Egarr es palesa en el compenetrat diàleg dels dos instruments i les premeditades improvisacions del clavicèmbal. Els dos artistes reinterpreten la partitura amb un diàleg democràtic, força allunyat del binomi artista-acompanyant. A banda del nivell incontestable dels dos instrumentistes, avui hom posseeix un coneixement aprofundit de les pautes que proposen els teòrics de l'època per aconseguir una interpretació historicista. Malgrat tot, cal no menystenir el moment creatiu (en aquest cas particularment inspirat), el qual, en definitiva, té l'última paraula. ● **Maria Lluïsa Cortada**

Ay amor!

Cançons i música de teatre a l'Espanya del segle XVII

The Newberry Consort (amb Marion Verbruggen, flauta de bec; Stephen Stubbs, guitarra, i Andrew Laurence-King, arpa).

HARMONIA MUNDI
FRANCE · Suite · HMT
7907022

Els darrers anys hem assistit a un sorprenent retrobament de música i músics de la Península Ibèrica, especialment del segle XVII, moment en què la impressió de decadència viscuda podia justificar el poc interès que s'ha tingut vers aquest repertori. Res més lluny de la realitat. El retrobament (o potser seria més exacte dir el "trobament") de la música d'aquests autors oblidats ha donat una nova dimensió de l'interès i la bellesa que els és inherent. La riquesa sonora i emocional es barreja amb una expressió espontània, de segell rústic, popular..., trets que hi donen el seu segell especial.

En aquest enregistrament, fet l'octubre de 1989 a Los Angeles, i que aquí se'ns presenta en reedició dins la sèrie "Suite", hi trobem la música de tres grans representants del panorama profà, i en particular instrumental, del moment: Juan Hidalgo, Bartolomeo de Selma i Salaverde i Andrea Falconiero. Del primer, amic de Calderón i cèlebre autor de música vocal per a l'escena, s'hi inclouen un total d'onze *Tonos humanos* per a veu i baix continu. Del baixonista Bartolomeo

de Selma, que va treballar al servei de l'arxiduc d'Àustria, hi podem sentir quatre *cançons* instrumentals, i del napolità Andrea Falconiero, que va treballar al servei del virrei espanyol, hi ha cinc danses extretes del seu primer llibre de peces.

La interpretació és de gran atractiu per la seva viva, expressivitat i per la capacitat de transmetre el caràcter marcadament popular que perfuma totes aquestes partitures i, per tant, el disc. La mezzosoprano Judith Malafonte, amb un accent castellà correcte, en la seva interpretació ha sabut amagar-se d'aquesta atmosfera, com també ho han fet els instrumentistes i tot plegat dona com a resultat un enregistrament brillant, llaminer, que a part de ser una mostra atractiva de la música espanyola del segle XVII, ben segur que és també una bona aproximació al que va ser l'esperit de la música del carrer a l'Espanya dels temps de Felip IV. ● J.V.B.

MARIO CASTELNUOVO-TEDESCO: *El romancero gitano* MANUEL OLTRA: *10 cançons tradicionals*

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Carles Trepac, guitarra. Jordi Casas Bayer, director. DISCMEDI, DM 438-02.

Enregistrament oportú d'un repertori abundantment presentat en concert, i

amb gran èxit, pel Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana, amb motiu del Centenari de Federico García Lorca. El cicle de nou cançons, amb el títol genèric d'*El romancero gitano*, del compositor italià Mario Castelnuovo-Tedesco (1895-1968), no és basat en poemes d'aquesta cèlebre col·lecció lorquiana, per bé que sí en textos del poeta granadí; el seu to popular en determina el caràcter musical, a banda de la predilecció per la guitarra, patent també en altres obres del compositor. Les conegudes *10 cançons tradicionals* de Manuel Oltra (1922) constitueixen ja un clàssic de la literatura coral catalana i compten, també, amb la presència concertant de la guitarra.

El Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana palesa un exhaustiu domini d'aquest repertori, extensiu a l'aspecte vocal i expressiu, i mostra una brillantor tímbrica remarcable, sense perjudici de l'equilibri i de la transparència del conjunt. Per la seva part, Carles Trepac acredita tant una musicalitat impecable, sense fer demagògia amb efectes fàcils i tòpics, com una tècnica instrumental d'una nitidesa sense màcula.

L'enregistrament de Pere Casulleras presenta un balanç molt aconseguit entre dos elements de potencialitat sonora quantitativa molt distinta. Sense distorsionar la sonoritat natural de la guitarra, ni amplificar-ne artificialment el volum, l'equilibra sàviament amb les veus, fins al punt de fer clarament perceptibles aquells passatges en què l'instrument fonamenta el sentit harmònic del conjunt. ● Agustí Montellà

Mi Buenos Aires querido

Recull de tangos d'Astor Piazzola, Carlos Gardel, Alberto Ginastera, Ubaldo de Lío i José Rosta. Daniel Barenboim, piano; Rodolfo Madero, bandoneó; Héctor Console, contrabaix.

Heus ací un disc autènticament atractiu; un producte destinat a tenir una vasta projecció gràcies a la confluència de molts components molt menors que abasten tant la naturalesa intrínsecament musical, com els intèrprets, i encara la projecció universal del tipus de música que s'hi ofereix.

No cal pas insistir que el tango és una de les aportacions culturals més personalitzades que ha donat al món un país tan jove com l'Argentina. Nascut en un moment històric molt concret, va gaudir de la capacitat de projecció que sempre ha tingut París —que de manera tan incondicional acollí aquest ball—, especialment durant els anys de primers de segle. La seva universalització ha restat com un fenomen propi de la cultura musical prou destacat com per convertir aquesta música en un referent molt individualitzat. Una bona colla de temes immortalitzats per grans intèrprets vocals —el primer dels quals, sens dubte Carlos Gardel— i instrumentals són indefectiblement patrimoni de la humanitat.

El CD que ens ocupa gaudeix en un paper molt preponderant de la presència del virtuosisme

pianístic de Daniel Barenboim, el qual justifica aquesta immersió en el fet prou cabdal de la seva naixença a l'Argentina i els nou primers anys d'existència que hi va viure. Dialogant en pla d'igualtat amb el més genuí dels instruments lligats al tango —el bandoneó—, interpretat per un altre virtuós, com és Rodolfo Maderos, i el contrabaixista així mateix de gran qualitat Héctor Console, hom fa un recorregut per un repertori molt selectiu que incorpora temes coneguts —com *Mi Buenos Aires querido* i *El día que me quieras*, ambdós de Carlos Gardel—, i d'altres de menys popularitzats i tanmateix d'una remarcable consistència musical, signats majoritàriament per Astor Piazzola i un també per Ginastera.

El conjunt és una nova visió del tango, especialment refinada, molt intensament musical, no espectacular, més intimista que no pas expansiu, que fa d'aquest producte una obra d'un innegable interès, a més de ser, com s'ha apuntat al principi, atractiu. ● J.C.C.

JOAN I RICARD LAMOTE DE GRIGNON:

Obra per a cobla

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Director: Jordi León. Tenora solista: Josep Antoni Sánchez. TVC Disc.

La col·laboració, institucionalitzada, entre la Cobla Sant Jordi i l'Institut de Cultura de Barcelona (ICUB),

juntament en aquest cas amb la de Televisió de Catalunya i la Fundació Autor de l'SGAE, ha fet possible l'edició d'aquest disc, amb tota seguretat un dels més importants dels que han aparegut els últims temps dedicats a la música per a cobla.

Fer un compendi de la integral de l'obra per a cobla de Joan i Ricard Lamote de Grignon és molt més que un acte d'oportunisme en l'avinentsa de la coincidència d'efemèrides molt marcades d'aquests músics. És molt més, també, que un acte de justícia envers aquestes dues figures importants de la música catalana del nostre segle. És, per damunt de tot, posar a disposició dels afeccionats selectius un aplec d'obra d'una importància remarcable i sobretot donar l'oportunitat de descobrir, o en el més optimista dels casos, redescobrir una parcel·la de patrimoni musical català d'un elevat valor.

En les tres obres de Joan i en les set de Ricard hi ha, amb el rerefons d'una mestria i ofici compositius remarcables, una gran sensibilitat, una finor i un sentit poètic de la música nostra que li atorguen un perfum i un regust de transcendència notable.

Dues de les composicions de Joan s'inspiren en temes populars —*El testament d'Amèlia* i *La rosa de folló*—, tractats amb una elegància i finor notabilíssims. L'obra de Ricard, més autènticament original, més creativa, en aquest sentit, està amarrada de poesia musical, d'exquisidesa i de sensibilitat. Són petites joies que un hom va valorant a mesura que les escolta i que per causa de la seva substància exigeixen una atenció particularitzada i permeten, a cada nova audició, descobrir-hi nous elements, com correspon a obres grans.

Per sort per a la memò-

ria d'aquests compositors, les versions que n'ofereix la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona són d'un rigor remarcable. La qualitat de la interpretació és excel·lent per transparència, afinació i equilibri entre cordes i això ajuda de manera decisiva a fer d'aquest CD un producte d'autèntica referència i, doncs, d'una qualitat i interès sobre els quals cal advertir els afeccionats a la música —a tota la música i no sols a la de cobla. Productes com aquest ajuden a dignificar el patrimoni musical català més genuí. ● J.C.C.

Cançons d'infantesa

A cura de Josep Crivillé i Ramon Vilar.
Fonoteca de Música Tradicional Catalana, sèrie 2, vol. 1

“Tots hem estat infants, i tots hem salvat alguna cosa del naufragi de la nostra infantesa” escribia Joan Oliver, el poeta Pere Quart. I és precisament aquesta citació la que encapçala la presentació d'aquest compacte dedicat a les cançons d'infantesa, un repertori que podríem dir que s'ha salvat, també, d'un altre naufragi: el folklore o, més concretament, el del cançoner folklòric. I és que potser de l'antic sistema de gèneres folklòrics, propis d'una etapa del desenvolupament de la civilització humana, el que més vitalitat manté avui és l'infantil. Entenguem-nos: tal com expliquen els curadors del CD, Josep Cri-

villé i Ramon Vilar, el repertori “infantil” és aquell que té l'infant com a receptor o com a emissor. I, en aquest sentit, trobem l'infant com a subjecte passiu en les cançons de bressol, de bateig i en les moixaines que els adults els adrecen; i com a subjecte actiu en formulettes, jocs o cançons relacionades, sovint, amb el curs de l'any. Vet aquí, doncs, identificats els interlocutors, interactuant en contacte directe, d'aquest acte comunicatiu que és el folklore, com defensa Josep M. Pujol.

Dèiem que el cançoner infantil s'ha salvat del conjunt del cançoner folklòric i potser també cal matisar aquesta afirmació: aquest CD en salva, gràcies als informadors de més edat, el repertori tradicional, és a dir, el transmès oralment en el transcurs dels temps i que encara manté una certa vitalitat. Però aquest compacte també presenta materials nous, interpretats per infants d'avui, de producció i de consum interns en contextos on funcionen les colles de carrer, on l'espanyolització és gairebé absoluta per raons exògenes (llengües en contacte, llengües en conflicte) i endògenes (gust per la poètica de l'estrangerisme amb valor expressiu) del sector i on els *mass media*, amb la publicitat, i les indústries culturals, amb la música de consum, tenen una influència cabdal en els continguts textuals i musicals, judicis de valor al marge.

És interessant observar en l'estudi etnomusicològic l'evolució que es constata en l'apreciació analítica de les tonades infantils: mentre Felip Pedrell afirmava a començament de segle que no tenen cap relleu, a hores d'ara les aportacions de Constantí Brailoiu ja ens permeten parlar del “ritme infantil” i del *giusto* sil·làbic com a configura-

dors, entre d'altres trets, d'un cànon particular.

Tot plegat, doncs, quaranta-nou interessants documents, seleccionats dels importants fons sonors que provenen de treballs de camp iniciats per la Fonoteca de Música Tradicional Catalana, amb un comentari musical i un comentari lingüístic ben bastits, un índex complet del CD (per què no també un índex onomàstic i toponímic?), una biografia imprescindible posada al dia i la traducció anglesa per anar pel món com cal: sense intermediaris innecessaris. I encara un darrer advertiment: aquest compacte no ha sortit al mercat per competir amb l'audiència del darrer CD del Club Super3. En tot cas, són productes complementaris, institucionals i públics tots dos, necessaris tots dos. ● B. Ferrer

Gran Teatre del Liceu. Veus llegendàries

Ramon Blanchart, Fernando Valero, Francesc Viñas, Maria Barrientos, Josep Palet, Conxita Supervia, Elvira de Hidalgo, Mercè Capsir, Maria Gay, Hipólito Lázaro, Miguel Fleta i d'altres. Aria Records.

L'oportunitat de la publicació d'aquest enregistrament és òbvia, atenant als fastos inaugurals de la reconstrucció del Gran Teatre del Liceu. Es tracta d'una mena d'homenatge a aquest teatre fet des de la seva més identificadora essència: les veus; les grans veus que històrica-

ment l'han prestigiat i li han fornint nits de glòria i li han fornint, més que cap altre component, el solatge i el prestigi de què gaudeix com a institució cultural.

Estem d'acord amb el que n'assenyala l'editor, Francesc Llorens, en el comentari introductori, en el sentit que no hi són tots els que són, però és evident que l'aplec de cantants que acull aquest CD és representatiu de la història del Liceu de les primeres dècades de la centúria actual. D'altra banda, es correspon amb el període més llunyà en el temps en què és possible disposar d'enregistraments capaços d'arribar en condicions acceptables als nostres dies, gràcies a sofisticats processos de recuperació acústica. Són, per ordre d'aparició en el CD: Ramon Blanchart, Fernando Valero, Josefina Huguet, Francisco Viñas, Maria Barrientos, Josep Palet, Maria Galvany, Graziella Pareto, Antonio Cortés, Conxita Supervia, Elvira de Hidalgo, Hipólito Lázaro, Mercè Capsir, Inocencio Navarro, Maria Gay i Miguel Fleta.

Per damunt de la dimensió nostàlgica del CD i de l'esmentat caràcter d'homenatge, aquest producte també té el mèrit de permetre gaudir d'unes formes d'entendre el cant que resulten molt interessants per als afeccionats d'avui dia, a fi, d'un cantó, de fer descobertes sobre formes de cantar pretèrites i, de l'altre, per actuar per via de comparació amb les pròpies dels artistes actuals. En aquest sentit, el CD assoleix un interès notabilíssim.

L'edició és acurada, amb un programa que inclou reeixides recomposicions gràfiques de cadascun dels intèrprets; només hi trobem a faltar una ni que fos breu síntesi biogràfica, amb especial esment de la seva particular història liceística, fet

que arrodoniria definitivament l'interès del producte. ● J.C.C.

FRANCISCO GUERRERO: Requiem

Orchestra of the Renaissance.
Richard Cheetham, director. Michael Noone, director invitat.
Glossa Music. GCD 921402/HKU 003.

En aquest treball, l'Orchestra of the Renaissance, guiada per Michael Noone com a director invitat, ens ofereix un homenatge al gran polifonista sevillà Francisco Guerrero, en commemoració del quart centenari de la seva mort (1599).

Aquest enregistrament és un intent d'imaginar, tal com explica el mateix Noone, la *Missa de Requiem* i els serveis fúnebres que es devien haver celebrat a la Catedral de Sevilla després de la mort del compositor. La música, doncs, està dividida en dues parts: el que és pròpiament la *Missa de Difunts*, i l'oració sobre el túmul.

S'hi han introduït les parts variables cantades en cant pla (gregorià) intercalades amb els fragments de la *Missa de Difunts* que el mateix Guerrero havia escrit, i que va ser publicada a Roma l'any 1582, amb les revisions conformes a les normes del Concili de Trento. També podem escoltar certes obres d'altres compositors destinades a completar el que devia ser la cerimònia: podem trobar com a introducció processional una *villanesca* del mateix Guerrero *Quand'os miro, mi Dios* a cinc, instrumental, com també un *tiento* de Cabezón i, finalitzant la missa, un *In Paradisum* de Juan Esquivel. En l'oració al túmul escoltarem un

Pater Noster del compositor flamenc Josquin Desprez. Cal remarcar posadament d'aquest enregistrament el discurs fluid, la conjunció perfecta entre veus i instruments i, al nostre entendre, l'equilibri que ofereix, en una obra d'aquesta dimensió, l'alternança amb el gregorià, seguint fidelment el curs litúrgic. S'ha de destacar, també, l'intent de pronunciació del llatí suposadament "andalús" de l'època, amb alguna curiosa incorrecció, cosa que no treu, en cap moment, a una engruna de l'interès musical d'aquest treball. ● J.K.B.

Bella de vos som amorós. La música en la corte de los Reyes Católicos y Carlos I

Capella Virelai. Direcció: Jordi Reguant. La Mà de Guido.

Aquest CD ofereix una mirada força àmplia per una època a cavall del segle XVI de gran transcendència històrica, significada per fets tan cabdals com la fusió de les corones d'Aragó i Castella, la descoberta d'Amèrica i l'acabament del regnat de l'emperador Carles I.

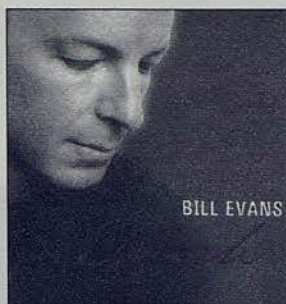
En el pla cultural això suposa un món d'intercanvis, o si es vol interferències culturals, que van comportar un important enriquiment del patrimoni musical de la realitat que cada vegada més esdevindrà el que avui entenem com a Estat espanyol. El CD acull, d'aquest

manera, obres tan significatives d'aquest període com el *Cancionero de Palacio*, *Libro de Cifra Nueva de Luys Venegas*, *Cançoner del duc de Calàbria*, *Recercadas del Tratado de Glosas* y el *Cancionero de la Colombina*, amb un total de 26 temes.

Són obres, moltes de les quals força divulgades i fins popularitzades els darrers anys, i en bona mesura, doncs, força assumides pel que podríem anomenar "gran públic" especialitzat en el repertori de la dita música antiga, en aquest cas prebarroca. És una música que conté tot l'encant de les seves arrels populars i alhora d'un gran refinament, elegància i exquisidesa.

Davant aquest tipus de música, avui dia ja no es pot trepitjar gairebé més la inacabable dialèctica sobre els criteris interpretatius, en un món en el qual cada "evangelista" pretén establir com a únic el seu ideari i convertir en apòcrifs els dels altres.

En aquest sentit, potser un dels mèrits d'aquest enregistrament, en el pla interpretatiu, és un cert sentit de la humilitat, del no pretendre crear càtedra i limitar-se a unes versions que si en el pla formal no constitueixen cap aportació innovadora, traspuen sinceritat i assumptió de les essències més individualitzades dels seus continguts per damunt d'elucubracions o especulacions més o menys explícites o fins i tot convenients. Hi ha qualitat en les aportacions individuals dels cantants: Alexandrina Polo, Margarida Llad, Josep Benet i Jordi Ricart i en la dels instrumentistes: Jordi Argelaga, Jordi Comellas, Ferran Quiroga, Jaume Bragulat i Jordi Reguant; aquest darrer, ultra tocar el clavecí i l'orguenet, dirigeix el conjunt. ● J.C.C.

BILL EVANS

BILL EVANS: *Touch*

Bill Evans, saxo soprano, saxo tenor i teclats. Amb Wallace Roney, Lee Ritenour, Victor Bailey, Manolo Badrena i altres.

Aquest és un CD en el qual domina el *funky*, cosa que no ha d'estranyar ningú, perquè Evans ha demostrat que s'hi mou com el peix a l'aigua. Però aquest disc trenca amb el *funky* força que acostumava a oferir, per convertir-se en un *funky pop* essencialment líric.

Hi fa molt el fet que Bill Evans s'instal·li en una ona molt relaxada, en què els seus saxos evolucionen sense cap mena de pressa. Aquesta filosofia es trenca en molt poques ocasions. Per exemple, en *Dixie Hop*, un tema ràpid. Tot i així, Evans, els seus músics i els músics convidats assoleixen moments força acurats, especialment en la balada *Girl by the Sea*.

Els arranjaments, però —amb predomini dels teclats i, a estones, dels cors—, palesen manca de fluïdesa. Perquè es repeteixen força. De fet, es potència una amalgama força ben construïda, agradable —en què destaquen a vegades la trompeta amb sordina de Wallace Roney i la guitarra de Lee Ritenour—, però que arriba a cansar perquè tot gira de manera gairebé obsessiva sobre els mateixos esquemes. Uns esquemes de Bill Evans i que parteixen de temes propis.

El saxo nord-americà produeix aquest àlbum, que edita la casa alemanya ESC Records-Efa Medien GMBH. ● Albert Suñé

GRANT STEWART QUARTET: *Buen rollo*

Grant Stewart, saxo tenor; Fabio Miano, piano; Chris Higgins, contrabaix; Marc Miralta, bateria.

L'editora catalana Fresh Sound, i més concretament en el seu apartat "New Talent", ha confiat en la feina d'aquest jove saxo tenor britànic que puja com l'escuma i que produï aquest CD que es gravà a Barcelona.

Grant Stewart demostra la seva categoria acostant-se a la manera de fer de Sonny Rollins. El seu fraseig i el seu timbre denoten una clara influència del gran saxo tenor nord-americà. Però Stewart no es queda aquí. Perquè aporta pinzellades pròpies d'una música que construeix de manera tranquil·la i fluïda. És una música, però, amb molt de cos. Que li permet assolir moments d'esplèndida maduresa i força comunicativa.

A més, amb *Cyclops* i *Scotch Things*, dos temes seus, Stewart palesa que és un compositor excel·lent. Són dos temes força reeixits, ben construïts, amb gràcia. El quartet, que interpreta des de Cole Porter —*It's all right with me*— fins a Thelonious Monk —*Pannónica*—, passant per Charles Mingus —*Dizzy Moods*— i Billy Strayhorn —*Something to live for*—, es mou entre el *bop*, les balades i el *blues*. Cal dir que els acompanyants d'Stewart estan impecables en el seu terreny respectiu. Per tant, hi ha, certament, molt "bon rotllo". ● A.S.

IGNASI TERRAZA TRIO: *Jazz a les Fosques*

Vol 1. Ignasi Terraza, piano; Manuel Álvarez, contrabaix; Oriol Bordas, bateria.

El cicle Jazz a les Fosques, que l'Ignasi Terraza Trio portà a terme a la sala cafè teatre del Teatreneu gracienc va ser aprofitat per Swinfgònic Productions per enregistrar-hi uns quants temes en directe.

La intenció de la productora barcelonina és el de, pel cap baix, donar a la llum un altre àlbum pel que fa a aquest èxitós cicle. El fet que al CD que ens ocupa figuri la inscripció "Vol. 1" demostra que Swinfgònic creu en la fórmula.

Una fórmula que funciona perfectament. Perquè el trio interpreta un jazz molt relaxant, molt ben construït, en què llueix el piano d'Ignasi Terraza. De fet, aquest Terraza esplèndidament líric, savi, experimentat, és qui porta la batuta durant tot el concert. És qui el fa entrar a la força en aquesta atmosfera íntima que demana un concert a les fosques.

Els arranjaments dels estàndards que interpreta el combo també ajuden a fer que la tasca dels tres músics arribi a bon port. Perquè si en *Love for sale* hi ha imaginació en abundància, cal dir que *Our love is here to stay* no es queda enrere. Sense deixar de banda *Secret love*, *I remember Clifford* o *When I fall in love*, per exemple.

Per la seva banda, Manuel Álvarez i Oriol Bordas fan la seva feina sense despenjar-se. Cosa que no vol dir que siguin allí per complir l'expedient. Però, de fet, qui talla el bacallà és Terraza. I és un "bacallà" enormement diest. ● A.S.

SALZER, Fèlix i SHACHTER, Carl:
El contrapunto en la composición.
El estudio de la conducción de las voces
 Idea Música. Idea Books.

EL CONTRAPUNTO EN LA COMPOSICIÓN

EL ESTUDIO DE LA CONDUCCIÓN DE LAS VOCES

Felix Salzer y Carl Schachter

És per a mi un motiu de satisfacció comentar la presència de noves publicacions en el camp de la teoria de la música; aspecte en el qual ben poques editorials catalanes i espanyoles tenen l'audàcia —a la ratlla d'heroica— de produir-ne, sabent que serà destinada a un públic minoritari. Si l'interès per la pràctica de la música culta i l'assistència als concerts és ja de per si un terreny per a una elit d'aficionats, què hem de dir d'aquells aspectes més abstractes del pensament, estètics o tècnics de la música a la qual sols tenen accés els estudiosos del tema. Per això, la producció teoricomusical del nostre país no té, malauradament, cap sortida en el mercat editorial; essent aquest, sens dubte, un factor d'empobriment cultural de la nostra societat francament alarmant.

La reflexió musical hau-

ria de caminar paral·lela a la pràctica interpretativa, si pretenem evitar la devaluació d'aquesta darrera vers un pur espectacle buit de contingut artístic i baix de nivell intel·lectual. Per això, ens hem de felicitar d'iniciatives com la del nou segell editorial Idea Música, que s'ha fet càrrec de la publicació en castellà del llibre *El contrapunto en la composición* de Felix Salzer i Carl Schachter en complir-se trenta anys de la seva primera edició anglesa(!).

L'obra neix com a fruit de la pràctica docent que aquests dos professors van dur a terme al Mannes College of Music, centre decisiu en la difusió de l'anàlisi schenkerià als Estats Units. No és ara el moment d'entrar en discussions sobre la validesa absoluta de les idees de H. Schenker aplicades al contrapunt, l'harmonia i l'anàlisi musical. Sempre hi ha hagut un ventall d'o-

pinions diverses que van des dels defensors acèrrims fins als detractors a ultrança. El cert, però, és que (com ha passat també amb les idees d'Arnold Schönberg, també una figura polèmica i controvertida) ha esdevingut inqüestionable la vàlua de les seves personalíssimes aportacions, essent un punt de referència universal en el llenguatge tècnic analític emprat avui dia arreu d'Europa i els Estats Units.

El contingut del llibre té qualitats remarcables: abundosos exemples extrets de la literatura musical des de Binchois a Scriabin, claredat en l'exposició de les lleis bàsiques del contrapunt (un contrapunt "pur i dur", com s'acostuma a dir ara), exercicis adequats perquè l'estudiant assimili progressivament els conceptes teòrics, etc. ¿Punts febles? Al meu entendre, els inherents a l'enfocament pecu-

liar de l'escola schenkeriana: sovint obvia el deute en favor dels grans trets estructurals, amb la consegüent pèrdua de valors de les dimensions més petites (però no per això menys importants) del nomen musical.

De totes maneres, voldria perdre de vista l'objectiu que m'ha animat a escriure aquest article: la seva factibilitat tractat com a llibre de text entre el material curricular de la LOGSE per l'ensenyament del tercer cicle de grau mitjà, que tot just acabem d'engegar enguany, i el grau superior que encara s'ha de configurar definitivament. L'exigència que se'tim tots els professors a donar un ensenyament de qualitat, amb fonaments sòlids, en requerirà incusablement una adaptació dels continguts (harmonia, contrapunt, anàlisi i formes musicals) segons el temps lectiu disponible (dos cursos acadèmics) i la duplictat de nivells (nivell d'assignatura troncal obligatòria i nivell d'assignatura especialitzada optativa). Aquest bon propòsit serà del tot irrealitzable si mantenim independents les diverses disciplines com s'ha fet en la Pla del 66 (quatre cursos d'harmonia, dos de contrapunt, un de fuga i un de formes musicals). Caldria, doncs, partir d'un nucli de síntesi, a partir del qual, les diverses disciplines es desenvolupen com branques interdependents.

En aquest sentit, l'efectivament que ens ofereix Salzer i Schachter pot ser d'allò més útil per ajudar a elaborar una estratègia d'aprenentatge que tingui com a eix principal el contrapunt i com a branques d'aquest organisme el contrapunt en la composició, o, dit segons la terminologia emprada pels aquests autors, el contrapunt perllongat. ● Miquel Pardo

BARCELONA (BARCELONÈS)

8 FEBRER	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Takács. Beethoven, Bartók. (Auditori XXI).
	21 h	Palau	Till Fellner, piano. Bach, Beethoven. (Euroconcert).
	21 h	Auditori Winterthur	Angelika Kirchschlager, mezzosoprano. Helmut Deutsch, piano. Mahler, Strauss, Korngold, Schubert. (Associació Franz Schubert).
	22 h	CMU Ramon Llull	Quintet Ars. Elgar, Xostakóvitx.
9 FEBRER	20,30 h	Auditori (Pol.)	Thomas Allen, baríton. Ofèlia Sala, soprano. Roger Vignoles, piano. Diversos autors sobre textos de Goethe. (Auditori XXI).
	22 h	Palau	Orquestra Simfònica del Vallès. Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Salvador Brotons. Txaiovski, fragments d'òpera. (Caprabo, per invitació. Aquest concert es repeteix els dies, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20 de febrer).
10 FEBRER	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
	21 h	Auditori	English Chamber Orchestra. Itzhak Perlman, director i solista. (Ibercamera).
11 FEBRER	19 h	Auditori (Pol.)	Alfredo Armero, piano. Granados, Ravel. Joan Palet i Lara Vidal, duo de violoncels. Barriere, Bartók, Kummer. (Auditori XXI).
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Barbara Hendricks, soprano. Dir.: Matthias Aeschbacher.
12 FEBRER	12,30 h	Auditori (Pol.)	Orquestra Barcelona Sinfonietta. Lluïsa Domingo, arpa. Mikel Piris, flauta. Dir.: Francesc Llongueras, Boliart, Mozart, Haydn. (Auditori XXI).
	19 h	Palau	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per Fundació Coca-Cola España). Josep Anton Sánchez, tenora solista. Dirs.: Conxita Garcia i Jordi León. Serra, R. Lamote de Grignon, Havart, Oltra, Pujol, Morera, Pérez Moya. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
13 FEBRER	11,30 h	Cotxeres Sants	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Pender, Malando, Valak, Gofré.
	17 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
14 FEBRER	20,30 h	Auditori (Pol.)	Ana Vidovic, guitarra. Bach, Paganini, Sulek, Ponce. (Auditori XXI).
	22 h	CMU Penyafor	Duo Núñez-Colombo, piano a quatre mans. Brahms, Zorzi, Rakhmàninov.
15 FEBRER	20,30 h	Auditori (Pol.)	Joanna MacGregor, piano. Cage, Fairclough, Bates, Wilson, O'Brien, Gribbin, Black, Harvey, Pratt, Toovey, Singh, Zoetrope. (Auditori XXI).
	20,30 h	Liceu	Recital Natalie Dessay, soprano. Ruben Lifschitz, piano.
16 FEBRER	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
17 FEBRER	21 h	Auditori	Orquestra Festival de Budapest. Dir.: Ivan Fisher. <i>Sinfonia núm. 6</i> de Mahler. (ProMúsica).
	21 h	Auditori (Pol.)	Quartet de Guitarras de Barcelona. Duarte, Brouwer, Stravinski, Balada, Eroles, Bofill, Rossinyol, Besses. (Avuimúsica).
18 FEBRER	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Boris Belkin, violí. Dir.: James de Priest. Padrós, Txaiovski, Sibelius.
19 FEBRER	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Ghulam Hassan Shagan (Panjab). Música clàssica i religiosa hindustaní. (Auditori XXI).
	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
20 FEBRER	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
	11,30 h	L'Aliança Poblenou	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Porter, Francia, Lennon/McCartney, pasdobles toreros, Moraleda, Corominas, Barroso.
	17 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
21 FEBRER	21 h	Auditori Winterthur	Olaf Bär, baríton. Wolfram Rieger, piano. <i>Schwanengesang</i> , de Schubert. (Associació Franz Schubert).

22 FEBRER	20,30 h	Auditori (Pol.)	Quartet Panocha. Martin Kasík, piano. Smétana, Janáček, Dvorák. (Auditori XXI).
	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
23 FEBRER	21 h	Palau	Camerata Academica de Salzburg. Agustin Dumay, violí. Mozart. (Ibercamera).
24 FEBRER	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
	21 h	Auditori (Pol.)	Solistes de l'OBC. Quartet Gaudí. Pardo, Homs, Rodó. (Avuimúsica).
	22 h	CMU Ramon Llull	Fernando Orfila, piano. Schumann, Bach, Albéniz, Granados.
25 FEBRER	19 h	Auditori (Pol.)	Trio Occitània. Xostakóvitx. Grup de grallers. Josep Codina i M. Jesús Estil·les, gralles. Marçal Salvador, tabal. Cobla de flabiols. Raúl Flores, flabiol. Sergi González, tamborí. (Auditori XXI).
	20,30 h	Liceu	<i>Don Carlo</i> , de Verdi. Dir.: Jacques Delacote.
	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Abel Tomàs, violí. Arnau Tomàs, violoncel. Laia Masramon, piano. Dir.: Junichi Hirokami. Beethoven, Rakhmàninov.
	21 h	Auditori	Cobla La Principal de La Bisbal. Josep Gispert, Jordi Molina i Jaume Vilà, tenores solistes. Dir.: Francesc Cassú. Moraleda, Molina, Casals, Joaquim Serra, Bou, Josep Serra, Garreta, Fort, Blanch Reynalt, Blay, Viladesau. (Cobla, Cor i Dansa al Palau).
26 FEBRER	19 h	Palau	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
27 FEBRER	11 h	Auditori	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Porter, Francia, Lennon/McCartney, pasdobles toreros, Moraleda, Corominas, Barroso.
	11,30 h	Cotxeres de Sants	Andrés Schiff, piano. Bach. (Auditori XXI).
28 FEBRER	20,30 h	Auditori	Octet de la Filharmònica de Berlín. Mozart, Schubert. (Euroconcert).
	21 h	Palau	The Swingle Singers. Bach a capella. (Auditori XXI).
29 FEBRER	20,30 h	Auditori	Joaquín Achúcarro, piano. Brahms, Schumann, Debussy, Ravel. (Criterium Musica).
	21 h	Palau	Montserrat Martí, soprano. Josep Bros, tenor. Marco Evangelisti, piano. (Lírica de Barcelona BBV Privanza).
1 MARÇ	20 h	Auditori Winterthur	Els Dervitxos Balladors de Damasc. Ensemble Al-Kindi. Sheikh Hamza, veu. (Auditori XXI).
	20,30 h	Auditori	Quartet de trombons Mediterrani. Purcell, Gershwin, Mancini.
	22 h	CMU Penyafort	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Jonathan Gilad, piano. Dir.: Yutaka Sado. Rossini, Mozart, Txaikovski.
3 MARÇ	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Segona audició).
4 MARÇ	19 h	Auditori	Conjunt Kabul (Afganistan). Repertori afgà. (Auditori XXI).
	20,30 h	Auditori (Pol.)	Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. (Tercera audició).
5 MARÇ	11 h	Auditori	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: Josep Mut. Llorens, León, Oltra, Grébol, Cohí Grau, Camp, Raimon, Bonet, de la Serra, Montllor, Rossell, Llach, Serrat.
	11,30 h	L'Aliança Poblenou	Recital Maria Guleghina, soprano. Ivary Ilya, piano. Clinka, Donizetti, Bellini, Rossini.
	17 h	Liceu	Orquestra de Cambra Catalana. Montserrat Cervera, violí. Dir.: Joan Pàmies. Baguer, Sors, Mozart, Haydn. (Els Diumenges al Palau).
	18 h	Palau	

CAPELLADES (ANOIA)

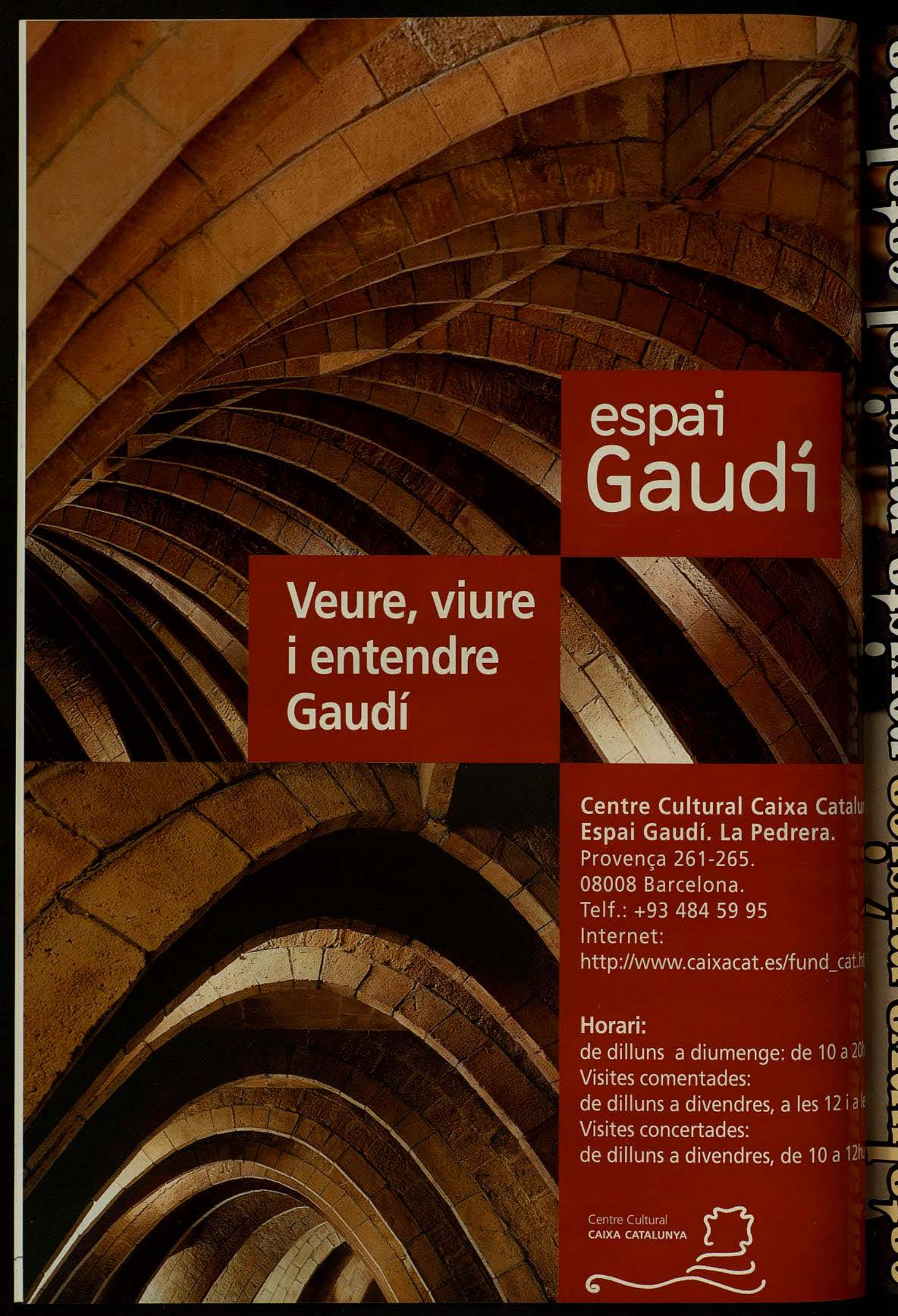
26 FEBRER	21 h	Paper de Música	Alba Ventura, piano. Chopin, Schumann, Albéniz.
------------------	------	-----------------	---

LLEIDA (SEGRIÀ)

5 FEBRER	19 h	Biblioteca Pública	Mark Withers, clarinet. Catalina Vilana, dansa. Albert Gumi, presentador. (Concerts Familiars Fundació "la Caixa").
19 FEBRER	19 h	C. Cultural Fundació "la Caixa"	Conjunt instrumental i coral infantil de l'Arc. Jordi Ricart, bariton. Albert Romaní, clavicèmbal i direcció musical. <i>El mestre de música</i> de Telemann. (Concerts Familiars Fundació "la Caixa").

Fundació
Caixa **Penedès**

PATROCINADOR
DEL COR DE L'ORFEÓ CATALÀ

espai Gaudí

**Veure, viure
i entendre
Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.**

Provença 261-265.

08008 Barcelona.

Telf.: +93 484 59 95

Internet:

http://www.caixacat.es/fund_cat.htm

Horari:

de dilluns a diumenge: de 10 a 20h

Visites comentades:

de dilluns a divendres, a les 12 i a les 18h

Visites concertades:

de dilluns a divendres, de 10 a 12h

Centre Cultural
CAIXA CATALUNYA

